

Euroopan unionin virallinen lehti

L 144

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

50. vuosikerta
6. kesäkuuta 2007

Sisältö	I	<i>EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista</i>	
		EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEISELLÄ PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELYLLÄ TEKEMÄT PÄÄTÖKSET	
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 573/2007/EY, tehty 23 päivänä toukokuuta 2007, Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa ja neuvoston päätöksen 2004/904/EY kumoamisesta	1
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 574/2007/EY, tehty 23 päivänä toukokuuta 2007, ulkorajarahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa	22
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 575/2007/EY, tehty 23 päivänä toukokuuta 2007, Euroopan paluurahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa	45

Hinta: 18 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEISELLÄ PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELULLÄ TEKEMÄT PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 573/2007/EY,

tehty 23 päivänä toukokuuta 2007,

Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa ja neuvoston päätöksen 2004/904/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen asteittaista luomista varten perustamissopimuksessa määrätään yhtäältä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevien toimien toteuttamisesta ja ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia, turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevista liitännäistoimenpiteistä ja toisaalta sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka koskevat turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksien turvaamista.
- (2) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vakuutti olevansa halukas luomaan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen. Tätä varten yhteisellä eurooppalaisella turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikalla olisi pyrittävä sekä kolmansien maiden kansalaisten tasapuoliseen kohteluun että maahanmuuttovirtojen parempaan hallintaan. Turvapaikka-asioita koskevan yhteisen politiikan, johon sisältyy yhteinen

eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä, olisi oltava olennainen osa Euroopan unionin tavoitetta muodostaa asteittain vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, joka on avoin henkilöille, jotka olosuhteiden pakosta joutuvat oikeutetusti hakemaan suojelua Euroopan unionista.

- (3) Tässä päätöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja pakolaisten asemasta 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyssä Geneven yleissopimuksessa (jäljempänä 'Geneven yleissopimus'), sellaisena kuin se on täydennettynä 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla, tunnustettuja periaatteita.
- (4) Jäsenvaltioiden on tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden kohtelussa noudatettava niiden kansainvälisoikeudellisten sopimusten mukaisia velvoitteitaan, joiden sopimuspuolia ne ovat ja joissa kielletään syrjintä.
- (5) Jäsenvaltioiden olisi tätä päätöstä täytäntöön pannessaan ensisijaisesti otettava huomioon YK:n lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen mukaiset lapsen edut.
- (6) Tällaisen politiikan täytäntöönpanon olisi perustuttava jäsenvaltioiden yhteisvastuuseen, ja se edellyttää järjestelyjä, joilla edistetään pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamisesta ja vastaanottamisen seurauksista jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolista jakautumista. Tätä varten neuvoston päätöksellä 2000/596/EY ⁽⁴⁾ perustettiin Euroopan pakolaisrahasto vuosiksi 2000–2004. Päätös korvattiin 2 päivänä joulukuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/904/EY Euroopan

⁽¹⁾ EUVL C 88, 11.4.2006, s. 15.

⁽²⁾ EUVL C 115, 16.5.2006, s. 47.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 7. toukokuuta 2007.

⁽⁴⁾ EYVL L 252, 6.10.2000, s. 12.

- pakolaisrahaston perustamisesta kaudelle 2005–2010 ⁽¹⁾. Näin varmistettiin jäsenvaltioiden keskinäisen yhteisvastuun jatkuminen äskettäin hyväksytyyn yhteisön turvapaikkalainsäädännön yhteydessä ja samalla otettiin huomioon Euroopan pakolaisrahaston täytäntöönpanosta vuosina 2000–2004 saadut kokemukset.
- (7) Eurooppa-neuvosto asetti 4 ja 5 päivänä marraskuuta 2004 Haagin ohjelmassa tavoitteita ja painopisteitä, joiden avulla pyritään viemään yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää sen toisessa vaiheessa eteenpäin.
- (8) Eurooppa-neuvosto korosti erityisesti sitä, että Euroopan unionin on edistettävä jaetun vastuun hengessä avoimempaa, tasapuolisempaa ja tehokkaampaa kansainvälisen suojelun järjestelmää ja tarjottava pääsy suojelun piiriin ja kestäviin ratkaisuihin mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, ja pyysi kehittämään EU:n alueellisia suojeluohjelmia, joihin sisällytetään yhteinen uudelleensijoitusohjelma niille jäsenvaltioille, jotka ovat halukkaita osallistumaan tällaiseen ohjelmaan.
- (9) Eurooppa-neuvosto pyysi myös, että jäsenvaltioiden kansallisille turvapaikkaviranomaisille perustetaan asiaankuuluvat rakenteet käytännön yhteistyön helpottamiseksi, jotta voidaan perustaa EU:n laajuinen yhteinen menettely, kerätä, arvioida ja käyttää yhdessä alkuperämaita koskevia tietoja sekä purkaa turvapaikkajärjestelmiin tai vastaanotokapasiteettiin esimerkiksi maantieteellisen sijainnin vuoksi kohdistuvia erityisiä paineita.
- (10) EU:n alueella laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskevan rahaston, EU:ssa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten paluurahaston ja Euroopan ulkorajarahaston perustamisen vuosiksi 2007–2013 ohella olisi yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan yleisohjelman yhteydessä perustettava uusi Euroopan pakolaisrahasto (jäljempänä 'rahasto'). Näin varmistettaisiin erityisesti yhteisten hallinnointi-, valvonta- ja arviointijärjestelmien käyttöönotto.
- (11) Rahaston soveltamisala ja tarkoitus huomioon ottaen siitä ei pitäisi missään tapauksessa tukea toimia, jotka koskevat kolmansissa maissa sijaitsevia henkilöiden säilöönottolaitteita tai -keskuksia.
- (12) Rahaston kesto on sovittava monivuotisen rahoituskehityksen voimassaoloaikaan talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽²⁾ mukaisesti.
- (13) Tämä päätös on osa johdonmukaista kehystä, johon kuuluvat ulkorajarahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa 23 päivänä toukokuuta 2007 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 574/2007/EY ⁽³⁾, Euroopan paluurahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa 23 päivänä toukokuuta 2007 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 575/2007/EY ⁽⁴⁾ sekä kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskevan eurooppalaisen rahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa... tehty neuvoston päätös 2007/.../EY ⁽⁵⁾ ja jonka tavoitteena on, että jäsenvaltiot jakavat oikeudenmukaisesti vastuun Euroopan unionin ulkorajojen yhdenmukaisen hallinnon sekä yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan aiheuttamasta taloudellisesta rasituksesta. Mainitut toimet perustuvat perustamissopimuksen kolmannen osan IV osastoon.
- (14) On tarpeen tukea ja edistää jäsenvaltioiden toimintaa, jotta ne voivat tarjota asianmukaiset vastaanotto-olosuhteet pakolaisille, siirtymään joutuneille henkilöille ja toissijaisen suojeluaseman saaneille henkilöille kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY ⁽⁶⁾ mukaisesti, soveltaa tasapuolisia ja tehokkaita turvapaikkamenettelyjä sekä edistää hyviä käytäntöjä turvapaikka-asioiden alalla kansainvälistä suojelua tarvitsevien henkilöiden oikeuksien suojelemiseksi ja jäsenvaltioiden turvapaikkajärjestelmien toimivuuden mahdollistamiseksi.
- (15) Pakolaisten kotouttaminen asuinvaltion yhteiskuntaan on eräs Geneven yleissopimuksen tavoitteista. Euroopan unionin perusoikeuskirjaan kirjatut arvot on ulotettava koskemaan myös pakolaisia. Tätä varten on tuettava jäsenvaltioiden toimia, joiden tarkoituksena on edistää näiden henkilöiden sopeutumista vastaanottavan valtion yhteiskuntaan, talouselämään ja kulttuuriin, sillä näin voidaan edistää muun muassa taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, joiden ylläpitäminen ja vahvistaminen kuuluvat perustamissopimuksen 2 artiklassa sekä 3 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitettuihin yhteisön keskeisiin tehtäviin.
- (16) Haagin ohjelmaa lähtökohtana pitäen on tarpeen varmistaa, että rahaston varoja käytetään mahdollisimman tehokkaasti Euroopan unionin turvapaikkapolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi ottaen huomioon, että uudelleensijoittamista ja jäsenvaltioiden välistä käytännön yhteistyötä on tuettava muun muassa keinona purkaa vastaanottovalmiuksiin ja turvapaikkajärjestelmiin kohdistuvia erityisiä paineita.

⁽³⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 22.

⁽⁴⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 45.

⁽⁵⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽⁶⁾ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.

⁽¹⁾ EUVL L 381, 28.12.2004, s. 52.

⁽²⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

- (17) Rahastosta olisi tuettava jäsenvaltioiden toimia, joiden avulla ne pyrkivät parantamaan valmiuksiaan kehittää, seurata ja arvioida turvapaikkapolitiikkaansa voidakseen noudattaa yhteisön lainsäädäntöön perustuvia velvollisuuksiaan ja joilla pyritään erityisesti jäsenvaltioiden väliseen käytännön yhteistyöhön.
- (18) Rahastosta olisi myös tuettava jäsenvaltioiden vapaaehtoisia pyrkimyksiä antaa alueellaan kansainvälistä suojelua ja tarjota pysyvä ratkaisu pakolaisille ja kotiseudultaan siirtymään joutuneille henkilöille, jotka Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) mukaan ovat oikeutettuja uudelleensijoittamiseen, esimerkiksi toimia, joita jäsenvaltiot toteuttavat arvioidakseen uudelleensijoittamistarpeita ja siirtäkkeen kyseiset henkilöt alueelleen antaakseen heille turvatuksen oikeudellisen aseman ja edistääkseen heidän tehokasta kotouttamistaan.
- (19) Rahaston luonteeseen kuuluu, että siitä olisi voitava tarjota tukea vapaaehtoiseen kustannusten jakamiseen sellaisten toimien yhteydessä, joista on sovittu jäsenvaltioiden välillä ja joissa kansainväliseen suojeluun oikeutettuja henkilöitä tai kansainvälistä suojelua hakeneita henkilöitä siirretään toiseen jäsenvaltioon, jossa he saavat samantasoisien suojelun.
- (20) Rahastosta olisi myös voitava tarjota riittävää tukea jäsenvaltioiden yhteisille toimille, joilla pyritään tunnistamaan parhaat käytännöt ja jakamaan ja edistämään niitä sekä luomaan toimivia yhteistyörakenteita, jotta voitaisiin parantaa päätöksenteon laatua yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän puitteissa.
- (21) Olisi muodostettava vararahasto hätätoimenpiteitä varten tilapäisen suojelun tarjoamiseksi tilanteissa, joissa suuri joukko siirtymään joutuneita henkilöitä hakee turvaa, vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukkoittaisen maahan-tulon tilanteissa ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi 20 päivänä heinäkuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/55/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (22) Vararahastoa olisi voitava käyttää myös tukemaan jäsenvaltioiden pyrkimyksiä ratkaista erityisiä painetilanteita, jotka johtuvat siitä, että maahan saapuu yhtäkkiä suuria määriä mahdollisesti kansainvälistä suojelua tarvitsevia henkilöitä, ja tilanteen vuoksi jäsenvaltioiden vastaanottovalmiuksiin tai turvapaikkajärjestelmiin kohdistuu huomattavia kiireellisiä vaatimuksia. Olisi annettava säännökset taloudellisen avun myöntämisen ehdoista ja menettelyistä näissä tilanteissa.
- (23) Rahastosta annettava tuki olisi tehokkaampaa, ja se voitaisiin kohdistaa paremmin, jos tukikelpoisten toimien yhteisrahoitus perustuisi monivuotiseen ohjelmaan, josta tehdään väliarviointi, ja vuosittaiseen ohjelmaan, jotka
- kukin jäsenvaltio laatii oman tilanteensa ja omien tarpeidensa pohjalta.
- (24) Vaikka on asianmukaista antaa kullekin jäsenvaltiolle kiinteä määrä, on kohtuullista jakaa suuri osa vuosittain käytettävissä olevista varoista suhteessa niihin rasituksiin, joita jäsenvaltioille aiheutuu pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamisesta. Tämä koskee myös pakolaisia, jotka nauttivat kansallisten ohjelmien puitteissa kansainvälistä suojelua.
- (25) Henkilöt, joille annetaan kansainvälistä suojelua ja tarjotaan uudelleensijoittamisen avulla pysyvä ratkaisu, olisi lasket-tava mukaan kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden määrään, joka otetaan huomioon kohdennettaessa vuosit-tain käytettävissä olevia varoja jäsenvaltioiden kesken.
- (26) Koska uudelleensijoittamisen strateginen käyttö on tärkeää alueellisten suojeluohjelmien kohdemaista tai -alueilta tulevien henkilöiden kohdalla, on tarpeen lisätä taloudellista tukea sellaisten henkilöiden uudelleensijoittamiseen, jotka tulevat alueellisista suojeluohjelmista 1 päivänä syyskuuta 2005 hyväksytyssä komission tiedonannossa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja 12 päivänä lokakuuta 2005 hyväksytyissä neuvoston päätelmissä kohdemaiksi tai -alueiksi nimetyistä läntisistä uusista itsenäisistä valtioista ja Saharan eteläpuolisesta Afrikasta tai jostakin muusta myöhemmin kohdemaiksi nimettävästä maasta tai joltakin muulta myöhemmin kohdealueeksi nimettävältä alueelta.
- (27) Yhtä lailla on tarpeen lisätä taloudellista tukea uudelleensijoittamistoimiin, joiden kohteena ovat tietyt erityisen haavoittuvassa asemassa olevat henkilöryhmät, silloin kun uudelleensijoittamisen katsotaan olevan sopivin vastaus heidän erityistarpeisiinsa.
- (28) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽²⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', 53 artiklan 1 kohdan b alakohtassa tarkoitetun jaetun hallinnonin mukaisesti olisi täsmennettävä komissiolle kuuluvat Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamistehtävät ja määriteltävä jäsenvaltioiden yhteistyövelvoitteet. Nämä tehtävät toteut-tamalla komissio voisi olla varma siitä, että jäsenvaltiot käyttävät rahaston varoja laillisesti, asianmukaisesti ja varainhoitoasetuksen 27 artiklassa ja 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua moitteettoman varainhoidon periaatetta nou-dattaen.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava riittävät toimenpiteet hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toimivuuden ja täytäntöönpanon laadukkuuden varmistamiseksi. Tätä var-ten on tarpeen vahvistaa kaikkia ohjelmia sitovat yleis-periaatteet ja tehtävät.
- (30) Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaan vastuun rahaston tukitoimien täytäntöönpanosta ja valvonnasta olisi kuuluttava ensisijassa jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ EYVL L 212, 7.8.2001, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY, Euratom) N:o 1995/2006 (EUVL L 390, 30.12.2006, s. 1).

- (31) Hallinnointi- ja valvontajärjestelmiin, menojen todentamiseen sekä sääntöjenvastaisuuksien ja yhteisön lainsäädännön rikkomisen ehkäisyyn, toteamiseen ja oikaisuun liittyvät jäsenvaltioiden velvoitteet olisi täsmennettävä monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien tehokkaan ja asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Hallinnoinnin ja valvonnan osalta on erityisesti tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan jäsenvaltiot huolehtivat siitä, että aiheelliset järjestelmät ovat olemassa ja toimivat tyydyttävästi.
- (32) Jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä olisi kannustettava tällä alalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta varainhoidon valvontaan liittyvää komission toimivaltaa.
- (33) Rahastosta tuettavien toimien teho ja vaikutus riippuvat myös toimien arvioinnista ja tulosten levittämisestä. Tämän vuoksi olisi vahvistettava tähän liittyvät jäsenvaltioiden ja komission velvollisuudet sekä järjestelyt, joiden avulla voidaan varmistaa arvioinnin luotettavuus ja asiaan kuuluvien tietojen laatu.
- (34) Koska yhteisön rahoituksen näkyvyys on tärkeää, komission olisi annettava ohjeita sen edistämiseksi, että rahastosta tukea saava viranomainen, valtioista riippumaton järjestö, kansainvälinen järjestö tai muu yhteisö tuo asianmukaisesti esiin saamansa avun, ja otettava huomioon yhteisesti hallinnoituja muita välineitä kuten rakennerahastoja koskeva käytäntö.
- (35) Toimien arviointi olisi järjestettävä siten, että niitä voidaan tarkistaa ohjelmakauden puolivälissä ja arvioida niiden vaikutuksia, ja arviointimenettely olisi nivottava hankkeiden seurantaan.
- (36) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen 37 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (37) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän päätöksen tavoitetta, joka on pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamisesta koituvien rasitteiden oikeudenmukainen jakaminen jäsenvaltioiden välillä, vaan se voidaan toimen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi ryhtyä toimiin perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (38) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (39) Koska tämän päätöksen toimenpide, joka liittyy strategisten suuntaviivojen hyväksymiseen, on laajakantoinen ja sen tarkoituksena on muuttaa tämän päätöksen muita kuin keskeisiä osia poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä tätä päätöstä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia, siitä olisi päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää hallintomenettelyä noudattaen. Tehokkuussyistä olisi strategisia suuntaviivoja hyväksyttäessä lyhennettävä valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn tavallisesti sovellettavia määräaikoja.
- (40) Päätös 2004/904/EY olisi kumottava.
- (41) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Irlanti on 6 päivänä syyskuuta 2005 päivättyllä kirjeellä ilmoittanut haluavansa osallistua tämän päätöksen tekemiseen ja soveltamiseen.
- (42) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta on 27 päivänä lokakuuta 2005 päivättyllä kirjeellä ilmoittanut haluavansa osallistua tämän päätöksen tekemiseen ja soveltamiseen.
- (43) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä se siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (44) Perustamissopimuksen 67 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn soveltamisesta tietyillä kyseisen perustamissopimuksen kolmannen osan IV osastoon kuuluvilla aloilla 22 päivänä joulukuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/927/EY⁽²⁾ säädettiin, että perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan perustamissopimuksen 62 artiklan 1 kohdan, 2 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan sekä 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 3 kohdan b alakohdan kattamilla aloilla,

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

(2) EUVL L 396, 31.12.2004, s. 45.

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU

KOHDE, TAVOITTEET JA TOIMET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä päätöksellä perustetaan 1 päivän tammikuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2013 väliseksi kaudeksi Euroopan pakolaisrahasto, jäljempänä 'rahasto', vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen vahvistamiseksi ja jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuullisuuden periaatteen soveltamiseksi, täydentämään johdonmukaista kehystä, johon kuuluvat myös päätös N:o 574/2007/EY, päätös N:o 575/2007/EY sekä päätös 2007/.../EY.

Tässä päätöksessä määritellään rahaston tavoitteet, täytäntöönpano, käytettävissä olevat varat ja niiden jakamisperusteet.

Lisäksi päätöksessä vahvistetaan rahaston hallinnointia, varainhoitoa, seurantaa ja valvontaa koskevat säännöt komission ja jäsenvaltioiden keskinäisen vastuunjaon pohjalta.

2 artikla

Rahaston yleinen tavoite

1. Rahaston yleisenä tavoitteena on tukea ja edistää jäsenvaltioiden toimia, jotka koskevat pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamista ja näiden henkilöiden vastaanottamisesta aiheutuvista seurauksista vastaamista, myöntämällä yhteisrahoitusta tässä päätöksessä tarkoitettuihin toimiin ottaen huomioon näitä aloja koskevan yhteisön lainsäädännön.

2. Rahasto osallistuu jäsenvaltioiden tai komission aloitteesta toteutettavan teknisen avun rahoittamiseen.

3 artikla

Tukikelpoiset toimet jäsenvaltioissa

1. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioissa toteutettavia toimia, jotka liittyvät yhteen tai useampaan seuraavista kohdista:

- a) vastaanotto-olosuhteet ja turvapaikkamenettelyt;
- b) sellaisten 6 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden kotouttaminen, joiden oleskelu tietyssä jäsenvaltiossa on pysyvää ja vakiintunutta;
- c) jäsenvaltioiden turvapaikkapolitiikan kehittämis-, seuraamis- ja arvioimisvalmiuksien parantaminen ottaen huomioon nykyiseen ja tulevaan yhteisön lainsäädäntöön perustuvat yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää koskevat velvollisuudet ja pitäen silmällä erityisesti jäsenvaltioiden välistä käytännön yhteistyötä;

d) 6 artiklan e alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden uudelleensijoittaminen. Tässä päätöksessä 'uudelleensijoittamisella' tarkoitetaan prosessia, jossa kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä siirretään UNHCR:n pyynnöstä kansainvälisen suojelun tarpeen perusteella kolmannelle maasta jäsenvaltioon, jossa he saavat oleskella jonkin seuraavan aseman perusteella:

i) direktiivin 2004/83/EY 2 artiklan d alakohdassa tarkoitettu pakolaisasema; tai

ii) asema, joka antaa pakolaisasemaa vastaavat kansallisen tai yhteisön lainsäädännön mukaiset oikeudet ja etuudet;

e) 6 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvien henkilöiden siirtäminen heille kansainvälistä suojelua antaneesta jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon, jossa he saavat samanlaisen suojelun, ja 6 artiklan c alakohdassa tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvien henkilöiden siirtäminen toiseen jäsenvaltioon, jossa heidän kansainvälistä suojelua koskevat hakemuksensa käsitellään.

2. Vastaanotto-olosuhteisiin ja turvapaikkamenettelyihin liittyviin tukikelpoisiin toimiin kuuluvat esimerkiksi:

- a) majoittamiseen liittyvät perusrakenteet ja palvelut;
- b) rakenteet ja koulutus, joilla varmistetaan turvapaikanhakijoiden pääsy turvapaikkamenettelyihin;
- c) aineellisen avun tai fyysisen ja psyykkisen terveydenhoidon antaminen;
- d) sosiaaliavun tai hallinnollisia ja/tai oikeusmenettelyjä koskevien tietojen ja avun antaminen sekä turvapaikkamenettelyn mahdollista tulosta koskevien tietojen ja neuvonnan antaminen muun muassa vapaaehtoista paluuta koskevien näkökohtien osalta;
- e) oikeus- ja kieliapu;
- f) koulutus, kuten kielikoulutus, ja muut asianomaisen henkilön aseman mukaiset toimet;
- g) tukipalvelut, kuten käännosavun ja koulutuksen antaminen vastaanotto-olosuhteiden ja turvapaikkamenettelyjen tehokkuuden ja laadun parantamiseksi;
- h) niille vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisille suunnattu tiedottaminen ja sen paikallisviranomaisten henkilöstön koulutus, jotka joutuvat kosketuksiin tulijoiden kanssa;
- i) 6 artiklan c alakohdassa tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvien henkilöiden siirtäminen siitä jäsenvaltiosta, jossa he tosiasiassa oleskelevat, siihen jäsenvaltioon, jonka on käsiteltävä heidän kansainvälistä suojelua koskevat hakemuksensa.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa mainittujen henkilöiden ja heidän perheenjäsentensä kotouttamiseksi jäsenvaltion yhteiskuntaan toteutettaviin tukikelpoisiin toimiin kuuluvat esimerkiksi:

- a) opastus ja tuki esimerkiksi majoituksen, toimeentulotuen, työmarkkinoille pääsyn, sosiaaliavun sekä fyysisen ja psyykkisen terveydenhoidon järjestämisessä;
- b) toimet kyseisten henkilöiden sopeuttamiseksi jäsenvaltion yhteiskuntaan sosiaalisella ja kulttuurisella tasolla sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettujen perusarvojen sisäistämiseksi;
- c) toimenpiteet, joiden tarkoituksena on kannustaa kyseisten henkilöiden pysyvää osallistumista jäsenvaltion yhteiskunta- ja kulttuurielämään;
- d) yleissivistävää ja ammatillista koulutusta sekä pätevyyksien ja tutkintojen tunnustamista koskevat toimenpiteet;
- e) toimenpiteet, joiden tarkoituksena on auttaa asianomaisia henkilöitä ottamaan vastuu omasta elämästään ja huolehtimaan toimeentulostaan;
- f) toimenpiteet, joilla edistetään mielekkäitä yhteyksiä ja rakentavaa vuoropuhelua kyseisten henkilöiden ja vastaanottavan yhteiskunnan välillä sekä keskeisten toimijoiden, kuten kansalaisten, paikallisviranomaisten, pakolaisjärjestöjen, vapaaehtoisjärjestöjen, työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan osallistumista;
- g) toimenpiteet, joilla autetaan kyseisiä henkilöitä hankkimaan uusia taitoja, kuten kielikoulutusta;
- h) toimenpiteet, joilla edistetään kyseisten henkilöiden yhtäläisiä mahdollisuuksia asioida ja saada yhtäläistä kohtelua asioidessaan julkisissa laitoksissa.

4. Rahastosta voidaan myöntää tukea erityisesti seuraaviin toimiin, joilla parannetaan jäsenvaltioiden valmiuksia kehittää, seurata ja arvioida turvapaikkapolitiikkaansa:

- a) alkuperäimaita koskevien tietojen keräämistä, muokkaamista, käyttöä ja levittämistä edistävät toimet, myös kääntäminen;
- b) toimet, joilla tehostetaan valmiuksia kerätä, analysoida ja jakaa tilastotietoa turvapaikkamenettelyistä, vastaanotosta, kotouttamisesta ja kansainvälistä suojelua saavista henkilöistä;
- c) toimet, joilla lisätään valmiuksia käsitellä turvapaikkahakemuksia, mukaan lukien turvapaikkahakemukset, joihin on haettu muutosta;
- d) toimet, joilla edistetään turvapaikkapolitiikan arviointia, kuten kansalliset vaikutustenarvioinnit, kohderyhmien parissa tehtävät selvitykset, indikaattorien kehittäminen ja esikuva-analyysi (benchmarking).

5. Rahastosta voidaan myöntää tukea erityisesti seuraaviin uudelleensijoittamista koskeviin toimiin:

- a) uudelleensijoittamisohjelman perustamiseen ja kehittämiseen liittyvät toimet;
- b) toimet, jotka liittyvät jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan potentiaalisten uudelleensijoittamistapausten arviointiin, esimerkiksi virkamatkat vastaanottavaan maahan, haastattelut, lääkärintarkastukset ja turvallisuus selvitykset;
- c) lähtöä edeltävä terveydentilan arviointi ja sairaanhoito;
- d) lähtöä edeltävä aineellinen huolenpito;
- e) lähtöä edeltävät tiedottamistoimenpiteet;
- f) matkajärjestelyt, mukaan luettuina matkan aikana lääketieteellisistä syistä tarvittavien saattajan palvelujen järjestäminen;
- g) heti saapumisen jälkeen järjestettävä tiedottaminen ja avustaminen, tulkkauspalvelut mukaan luettuina.

6. Rahastosta voidaan myöntää tukea erityisesti seuraaviin toimiin, jotka koskevat kansainvälistä suojelua saavien tai sitä hakevien henkilöiden siirtämistä jäsenvaltioiden välillä:

- a) lähtöä edeltävät tiedottamistoimenpiteet;
- b) matkajärjestelyt, mukaan lukien matkan aikana lääketieteellisistä syistä tarvittavien saattajan palvelujen järjestäminen;
- c) heti saapumisen jälkeen järjestettävä tiedottaminen ja avustaminen, tulkkauspalvelut mukaan luettuina.

7. Rahastosta voidaan myöntää tukea 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin toimiin myös siinä tapauksessa, että ne kohdistuvat 6 artiklan e alakohdassa tarkoitettuihin henkilöihin.

8. Erityisesti 1–6 kohdassa tarkoitetuilla toimilla edistetään yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa.

9. Toimien täytäntöönpanossa on otettava huomioon tasa-arvonäkökohdat, lasten etu, haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden, kuten alaikäisten, vailla huoltajaa olevien alaikäisten, vammaisten, vanhusten, odottavien äitien, alaikäisten lasten yksinhuoltajien, kidutuksen, raiskauksen tai muiden henkisen, ruumiillisen tai seksuaalisen väkivallan tai hyväksikäytön vakavien muotojen uhrien, ihmiskaupan uhrien sekä ensiapua tai sairauden kannalta välttämätöntä hoitoa tarvitsevien henkilöiden erityistilanne.

10. Rahastosta tuetaan vain toimia, jotka liittyvät 6 artiklan c alakohdassa tarkoitetuille henkilöille tarkoitettuun majoitukseen, joka on erillään vain niille henkilöille tarkoitetuista tiloista

ja keskuksista, joiden maahanpääsy on evätty tai jotka on pysäytetty heidän ylitettyään ulkorajan laittomasti taikka lähestyttyään ulkorajaa tarkoituksenaan tulla laittomasti jäsenvaltioiden alueelle.

4 artikla

Yhteisön toimet

1. Komission aloitteesta enintään 10 prosenttia rahaston varoista voidaan käyttää sellaisten valtioidenvälisten toimien tai yhteisön edun mukaisten toimien, jäljempänä 'yhteisön toimet', rahoittamiseen, jotka koskevat turvapaikkapolitiikkaa ja 6 artiklassa tarkoitettuihin kohderyhmiin sovellettavia toimenpiteitä.
2. Rahoitusta voidaan myöntää yhteisön toimille, joilla erityisesti
 - a) edistetään yhteisön lainsäädännön ja hyvien käytänteiden täytäntöönpanoon liittyvää yhteisön tason yhteistyötä, mukaan lukien tätä yhteistyötä tukevat tulkkaus- ja käännöspalvelut;
 - b) tuetaan valtioidenvälisten yhteistyöverkostojen perustamista sekä sellaisiin valtioidenvälisiin kumppanuuksiin perustuvia pilottihankkeita, jotka on perustettu vähintään kahdessa jäsenvaltiossa sijaitsevien toimijoiden välillä innovoinnin edistämiseksi, kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihtamisen helpottamiseksi ja turvapaikkapolitiikan laadun parantamiseksi;
 - c) tuetaan valtioidenvälisiä tiedotuskampanjoita;
 - d) tuetaan tutkimuksia, tiedon levitystä ja vaihtoa parhaista käytänteistä ja kaikista muista turvapaikkapolitiikkojen näkökohdista, myös huipputeknologian käytöstä ja keskeisten toimijoiden, kuten paikallis- ja alueviranomaisten, pakolaisjärjestöjen ja vapaaehtoisjärjestöjen välisestä yhteistyöstä kansallisella tasolla;
 - e) tuetaan pilottihankkeita, myös innovatiivisia hankkeita, ja tutkimuksia, joissa kartoitetaan yhteisön tason yhteistyön ja yhteisön lainsäädännön uusia muotoja tällä alalla;
 - f) tuetaan yhteisten tilastollisten välineiden, menetelmien ja indikaattoreiden kehittämistä ja soveltamista jäsenvaltioiden toimesta toiminnan kehittämisen mittaamiseksi turvapaikka-alalla;
 - g) tarjotaan verkoille, jotka yhdistävät sellaisia pakolaisia ja turvapaikanhakijoita avustavia valtioista riippumattomia järjestöjä, jotka sijaitsevat vähintään kymmenessä jäsenvaltiossa, rakennetukea kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihdon helpottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että yhteisön turvapaikkapolitiikan ja -käytännön kehittämisessä otetaan huomioon valtioista riippumattomien järjestöjen kokemukset ja pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden edut;
 - h) annetaan jäsenvaltioille tukipalveluja asianmukaisesti perustelluissa hätätilanteissa, jotka edellyttävät kiireellisiä toimia.

3. Vuosittainen työohjelma, jossa määritellään yhteisön toimien painopisteet, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5 artikla

Hätätoimenpiteet

1. Jos direktiivissä 2001/55/EY tarkoitettuja tilapäisen suojelun antamiseen liittyviä järjestelyjä otetaan käyttöön, rahastosta myönnetään jäsenvaltioille tukea myös hätätoimenpiteiden toteuttamiseen 3 artiklassa tarkoitettujen toimien ohella ja niiden lisäksi.
2. Rahastosta annetaan myös apua jäsenvaltioille sellaisten hätätoimenpiteiden toteuttamiseen, joilla on tarkoitus puuttua erityisiin painetilanteisiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista. Tällaisille tilanteille on ominaista, että tiettyihin paikkoihin rajoilla saapuu yhtäkkiä suuri määrä mahdollisesti kansainvälistä suojelua tarvitsevia kolmansien maiden kansalaisia, minkä vuoksi kyseisten jäsenvaltioiden vastaanottovalmiuksiin, turvapaikkajärjestelmään tai infrastruktuuriin kohdistuu poikkeuksellisen suuria kiireellisiä vaatimuksia, niin että näiden henkilöiden henki, hyvinvointi tai yhteisön lainsäädännössä vahvistetun suojelun toteutuminen saattavat vaarantua.
3. Rahastosta myönnetään tukea 2 kohdassa tarkoitettuihin toimiin, joita toteutetaan erityisiin painetilanteisiin puuttumiseksi, jos
 - a) ne on tarkoitus toteuttaa välittömästi eikä niitä ole käytännössä mahdollista sisällyttää vuosittaiseen ohjelmaan ja
 - b) ne eivät kestä kuutta kuukautta kauempaa.
4. Tukikelpoiset hätätoimenpiteet käsittävät seuraavantyyppisiä toimia:
 - a) vastaanotto ja majoitus;
 - b) toimeentulon turvaaminen, mukaan luettuina ruoka ja vaatetus;
 - c) lääketieteellinen, psykologinen tai muu apu;
 - d) asianomaisten henkilöiden vastaanottamisesta ja hätätoimenpiteiden toteuttamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja hallintokulut;
 - e) logistiikka- ja kuljetuskulut;
 - f) oikeus- ja kieliapu;
 - g) käännös- ja tulkkauspalvelut, alkuperämaa-asiantuntemus ja muut toimenpiteet, joilla edistetään mahdollisesti kansainvälistä suojelua tarvitsevien henkilöiden nopeaa tunnistamista ja turvapaikkahakemusten tasapuolista ja tehokasta käsittelyä.
5. Asiantuntijaryhmät voivat tukea 4 kohdan mukaisia toimia.

6 artikla

Kohderyhmät

Tässä päätöksessä tarkoitettut kohderyhmät ovat seuraavat:

- a) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, joille on myönnetty Geneven yleissopimuksessa määritelty pakolaisasema ja tämän aseman perusteella lupa oleskella jossakin jäsenvaltiossa;
- b) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, jotka saavat direktiivissä 2004/83/EY tarkoitettua toissijaista suojelua;
- c) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, jotka ovat hakeneet jotakin a tai b alakohdassa tarkoitettua suojelun muotoa;
- d) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, jotka saavat direktiivissä 2001/55/EY tarkoitettua tilapäistä suojelua;
- e) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, joita ollaan uudelleensijoittamassa tai jotka on uudelleensijoitettu jäsenvaltioon.

II LUKU

TUEN PERIAATTEET

7 artikla

Täydentävyys, johdonmukaisuus ja vaatimustenmukaisuus

1. Rahastosta myönnettävä tuki täydentää kansallisia, alueellisia ja paikallisia toimia sisällyttämällä niihin yhteisön painopisteet.
2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että rahaston ja jäsenvaltioiden tukitoimet ovat johdonmukaisia yhteisön toimien, politiikkojen ja painopisteiden kanssa. Johdonmukaisuus on osoitettava erityisesti 18 artiklassa tarkoitettussa monivuotisessa ohjelmassa.
3. Rahastosta rahoitettavien toimien on oltava perustamis- sopimuksen määräysten ja niiden nojalla annettujen säädösten mukaisia.

8 artikla

Ohjelmasuunnittelu

1. Rahaston tavoitteet pannaan täytäntöön monivuotisen ohjelmakauden 2008–2013 puitteissa, josta tehdään väliarviointi 22 artiklan mukaisesti. Monivuotinen ohjelmointijärjestelmä käsittää painopisteiden lisäksi hallinnointi-, päätöksenteko-, tarkastus- ja todentamismenettelyt.
2. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuosittaisten ohjelmien avulla.

9 artikla

Tukitoimien toissijaisuus ja suhteellisuus

1. Jäsenvaltiot vastaavat 18 ja 20 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien täytäntöönpanosta sopivalla alueellisella tasolla kunkin jäsenvaltion institutionaalisen järjestelmän mukaisesti. Tehtävä on suoritettava tämän päätöksen mukaisesti.
2. Keinot, joita komissio ja jäsenvaltiot käyttävät tarkastuksessa, vaihtelevat sen mukaan, kuinka suuri yhteisön rahoitusosuus on. Sama periaate koskee arviointia sekä monivuotisista ja vuosittaisista ohjelmista laadittavia kertomuksia.

10 artikla

Toteuttamistavat

1. Rahastolle osoitettavan yhteisön talousarvion täytäntöönpanoa hallinnoidaan varainhoitoasetuksen 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti lukuun ottamatta tämän päätöksen 4 artiklassa tarkoitettuja yhteisön toimia ja tämän päätöksen 15 artiklassa mainittua teknistä apua.
2. Komissio täyttää sille asetetun veloitteen toteuttaa Euroopan unionin yleistä talousarviota
 - a) varmistamalla 32 artiklassa kuvattuja menettelyjä noudattaen, että jäsenvaltioissa on olemassa hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ja että ne toimivat moitteettomasti;
 - b) pidättämällä maksut tai lykkäämällä niiden maksamista kokonaan tai osittain 41 ja 42 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti, jos kansalliset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ovat puutteelliset, ja soveltamalla kaikkia tarpeellisia rahoituskoikaisuja 45 ja 46 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti.

11 artikla

Kumppanuus

1. Kunkin jäsenvaltion on hoidettava voimassa olevien kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti niiden viranomaisten ja elinten väliset kumppanuusjärjestelyt, jotka osallistuvat monivuotisen ohjelman täytäntöönpanoon tai jotka kyseisen jäsenvaltion mukaan voisivat hyödyllisellä tavalla osallistua ohjelman kehittämiseen.

Näihin viranomaisiin ja elimiin voivat kuulua toimivaltaiset alue- ja paikallisviranomaiset, kaupunkien viranomaiset ja muut viranomaiset, kansainväliset järjestöt, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun virasto (UNHCR) sekä kansalaisyhteiskuntaa edustavat elimet kuten valtioista riippumattomat järjestöt tai työmarkkinaosapuolet.

2. Kumppanuutta harjoitetaan kunkin osapuolen institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoitusta koskevien toimivaltuuksien mukaisesti.

III LUKU

RAHOITUSKEHYS

12 artikla

Kokonaismäärärahat

1. Rahoituspuitteet tämän päätöksen toteuttamiselle 1 päivästä tammikuuta 2008 31 päivään joulukuuta 2013 ovat 628 miljoonaa euroa.
2. Budjettivallan käyttäjä myöntää rahaston vuosittaiset määrärahat rahoituskehyksen puitteissa.
3. Komissio jakaa määrärahat vuosittain ohjeellisesti jäsenvaltioiden kesken 13 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

13 artikla

Varojen jakaminen vuosittain jäsenvaltioiden tukikelpoisiin toimiin

1. Kukin jäsenvaltio saa rahaston vuosittaisista määrärahoista 300 000 euron kiinteän määrän.

Vuosina 2008–2013 tämä määrä on Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneiden jäsenvaltioiden osalta 500 000 euroa vuodessa.

Määrä on 500 000 euroa vuodessa niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka liittyvät Euroopan unioniin vuosina 2007–2013. Varat myönnetään vuosien 2008–2013 jäljellä olevalle osalle liittymisvuotta seuraavan vuoden alusta.

2. Loput vuosittain käytettävissä olevista määrärahoista jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

- a) 30 prosenttia määrärahoista suhteutettuna niiden henkilöiden määrään, jotka on hyväksytty johonkin 6 artiklan a, b ja e alakohdassa tarkoitetuista kohderyhmistä kolmen edeltävän vuoden aikana;
- b) 70 prosenttia määrärahoista suhteutettuna niiden henkilöiden määrään, jotka on rekisteröity johonkin 6 artiklan c ja d alakohdassa tarkoitetuista kohderyhmistä kolmen edeltävän vuoden aikana.

Tässä jaottelussa 6 artiklan e alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä ei oteta huomioon 6 artiklan a alakohdassa tarkoitettussa kohderyhmässä.

3. Jäsenvaltio saa 4 000 euron kiinteän summan jokaista sellaista uudelleensijoitettua henkilöä kohti, joka kuuluu johonkin seuraavista ryhmistä:

- a) alueellisen suojeleohjelman kohdemaasta tai -alueelta tulevat henkilöt;
- b) vailla huoltajaa olevat alaikäiset;

- c) lapset ja naiset, jotka ovat vaarassa joutua erityisesti henkisen, ruumiillisen tai seksuaalisen väkivallan tai hyväksikäytön uhreiksi;

- d) henkilöt, joilla on vakavia terveydenhoitoon liittyviä tarpeita, joihin voidaan vastata ainoastaan uudelleensijoittamisen avulla.

4. Jos jäsenvaltio uudelleensijoittaa useampaan kuin yhteen 3 kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvan henkilön, se saa kyseistä henkilöä kohti myönnettävän kiinteän summan vain kerran.

5. Vertailulukuina käytetään viimeisimpiä komission (Eurostat) jäsenvaltioiden antamien tietojen perusteella vahvistamia lukuja yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Jos jotkin jäsenvaltiot eivät ole toimittaneet komissiolle (Eurostat) kyseisiä tilastoja, niiden on toimitettava alustavia tietoja mahdollisimman pian.

Ennen kuin komissio (Eurostat) hyväksyy kyseiset tiedot vertailuluvuiksi, se arvioi tilastotietojen laadun, vertailtavuuden ja täydellisyuden tavanomaisten menettelyjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toimitettava komission (Eurostat) pyynnöstä sille kaikki tätä varten tarvittavat tiedot.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä toukokuuta arvio niiden 3 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden määrästä, jotka ne aikovat seuraavana vuonna uudelleensijoittaa, ja esitettävä arviossa kyseisessä kohdassa tarkoitettujen ryhmien mukainen jaottelu. Komissio toimittaa nämä tiedot 52 artiklassa tarkoitettulle komitealle.

14 artikla

Rahoituksen rakenne

1. Rahastosta myönnetään rahoitusta avustuksina.
2. Rahastosta tuettavien toimien on saatava yhteisrahoitusta julkisista tai yksityisistä varoista, niiden on oltava voittoa tavoittelemattomia eikä niille voida myöntää samanaikaisesti rahoitusta muista Euroopan unionin yleiseen talousarvioon kuuluvista rahoituslähteistä.
3. Rahaston määrärahat täydentävät jäsenvaltioiden tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin myöntämiä julkisia tai muita vastaavia varoja.
4. Yhteisön rahoitusosuus 3 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien hankkeiden osalta voi olla enintään 50 prosenttia yksittäisen toimen kokonaiskustannuksista.

Yhteisön rahoitusosuutta voidaan korottaa 75 prosenttiin, jos hankkeet koskevat 17 artiklassa tarkoitetuissa strategisissa suuntaviivoissa määritellyjä painopisteitä.

Yhteisön rahoitusosuutta korotetaan 75 prosenttiin koheesiorahastosta tukea saavissa jäsenvaltioissa.

5. Jäljempänä IV luvussa säädetyn kansallisen ohjelmasuunnitelun täytäntöönpanon puitteissa jäsenvaltiot valitsevat rahoitettavat hankkeet seuraavien vähimmäisvaatimusten mukaisesti:

- a) jäsenvaltion tilanne ja tarpeet;
- b) kustannustehokkuus, ottaen huomioon muun muassa hankkeen kohteena olevien henkilöiden määrän;
- c) rahoitusta hakevan järjestön ja sen mahdollisten yhteistyökumppaneiden kokemus, asiantuntemus, luotettavuus sekä niiden rahoitusosuus;
- d) kyseisen hankkeen ja muiden Euroopan unionin yleisestä talousarviosta tai osana kansallisia ohjelmia rahoitettavien toimien keskinäinen täydentävyys.

6. Rahastosta myönnetään toimille yhteisön tukea pääsääntöisesti enintään kolmeksi vuodeksi, edellyttäen että toimen edistymisestä annetaan säännöllisin väliajoin selvitys.

7. Yhteisön rahoitusosuus 3 artiklan 4 kohdan nojalla toteutettaville toimille voi olla enintään 15 prosenttia 13 artiklan mukaisesti kullekin jäsenvaltiolle kohdennettavista vuosittaisista kokonaisuusmäärärahoista.

15 artikla

Tekninen apu komission aloitteesta

1. Rahastosta voidaan komission aloitteesta ja/tai komission puolesta ja enintään 500 000 eurolla rahaston vuosittaisista määrärahoista rahoittaa valmistelu-, seuranta- ja hallinnointitoimia, teknisen avun toimia ja arviointi- ja tarkastustoimia, jotka ovat tarpeen tämän päätöksen panemiseksi täytäntöön.
2. Näihin toimiin sisältyvät
 - a) tutkimukset, arvioinnit, asiantuntijaraportit ja tilastot, myös sellaiset, jotka koskevat rahaston toimintaa yleisesti;
 - b) jäsenvaltioille, lopullisille tuensaajille ja suurelle yleisölle suunnatut tiedotustoimenpiteet, mukaan lukien tiedotuskampanjat ja rahastosta tuettujen hankkeiden yhteinen tietokanta;
 - c) hallinnoinnissa, seurannassa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien sähköisten järjestelmien käyttöönotto, käyttö ja keskinäiset yhteydet;
 - d) yhteisen arviointi- ja seurantakehyksen suunnittelu sekä indikaattoreiden järjestelmä, jossa otetaan tarvittaessa huomioon kansalliset indikaattorit;
 - e) arviointimenetelmien parantaminen ja tietojenvaihto alan käytännöstä;
 - f) jäsenvaltioiden 25 artiklan mukaisesti nimeämille viranomaisille suunnatut tiedotus- ja koulutustoimenpiteet, joilla

täydennetään jäsenvaltioiden toimia ohjauksen antamiseksi viranomaisilleen 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

16 artikla

Tekninen apu jäsenvaltioiden aloitteesta

1. Jäsenvaltion aloitteesta rahastosta voidaan myöntää kutakin vuosittaista ohjelmaa varten rahoitusta valmistelu-, hallinnointi-, seuranta-, arviointi-, tiedotus- ja valvontatoimiin sekä toimenpiteisiin, joilla vahvistetaan rahaston hallinnollista täytäntöönpanokykä.
2. Tekniseen apuun voidaan osoittaa kussakin vuosittaisessa ohjelmassa enintään
 - a) vuosiksi 2008–2010 7 prosenttia jäsenvaltion vuosittaisesta osarahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa; ja
 - b) vuosiksi 2011–2013 4 prosenttia jäsenvaltion vuosittaisesta osarahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa.

IV LUKU

OHJELMASUUNNITTELU

17 artikla

Strategisten suuntaviivojen hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy strategiset suuntaviivat, joissa määritellään rahaston toiminnan puitteet ottaen huomioon turvapaikkapolitiikkaa koskevan yhteisön lainsäädännön kehityksen ja täytäntöönpanon sekä rahaston varojen ohjeellisen jaon monivuotisen ohjelman aikana.
2. Suuntaviivoissa konkretisoidaan rahaston kunkin tavoitteen osalta yhteisön painopisteet, jotka tähtäävät yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän toteuttamisen edistämiseen.
3. Komissio hyväksyy monivuotista ohjelmakautta koskevat strategiset suuntaviivat viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2007.
4. Strategiset suuntaviivat hyväksytään 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Kun strategiset suuntaviivat on hyväksytty, ne lisätään tähän päätökseen liitteenä.

18 artikla

Kansallisten monivuotisten ohjelmien laatiminen ja hyväksyminen

1. Kukin jäsenvaltio laatii 17 artiklassa tarkoitettujen strategisten suuntaviivojen pohjalta monivuotisen ohjelman luonnoksen, joka koostuu seuraavista osista:
 - a) kuvaus jäsenvaltiossa vallitsevasta tilanteesta 6 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden vastaanottojärjestelyjen, turvapaikkamenettelyjen, vapaaehtoisen paluuseen liittyvien

neuvontapalvelujen, kotouttamisen ja uudelleensijoittamisen ja jäsenvaltiosta toiseen siirtämisen osalta sekä turvapaikkapolitiikan kehittämisestä, seurannasta ja arvioinnista;

- b) analyysi jäsenvaltion tarpeista, jotka koskevat 6 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden vastaanottoa, turvapaikkamenetelyjä, vapaaehtoiseen paluuseen liittyvää neuvontapalvelua, kotouttamista ja uudelleensijoittamista ja toiseen jäsenvaltioon siirtämistä sekä turvapaikkapolitiikan kehittämistä, seuranta ja arviointia;
- c) asianmukainen strategia, jonka avulla tavoitteet voidaan saavuttaa, ja niiden täytäntöönpanoa koskevat painopisteet sekä kuvaus toimista, joiden avulla painopisteet on tarkoitus toteuttaa;
- d) arvio strategian yhteensopivuudesta muiden alueellisten, kansallisten ja yhteisön välineiden kanssa;
- e) tiedot painopisteistä ja niiden erityistavoitteista. Tavoitteet on ilmoitettava määrällisinä käyttäen rajoitettua määrää indikaattoreita suhteellisuusperiaate huomioon ottaen. Indikaattoreilla on voitava mitata edistymistä lähtötilanteeseen verrattuna ja tavoitteiden tehokkuutta painopisteiden toteuttamisessa;
- f) kuvaus valitusta lähestymistavasta 11 artiklassa säädetyn kumppanuusperiaatteen täytäntöönpanemiseksi;
- g) alustava rahoitussuunnitelma, jossa täsmennetään kunkin painopisteen ja vuosittaisen ohjelman osalta, minkä verran rahoitusta olisi saatava rahastosta, sekä julkisista tai yksityisistä lähteistä saatavan yhteisrahoituksen kokonaismäärä;
- h) säännökset, joilla varmistetaan monivuotisen ohjelman julkistaminen.

2. Jäsenvaltioiden on esitettävä monivuotisen ohjelman luonnoksensa komissiolle viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on antanut niille tiedoksi asianomaista ohjelmakautta koskevat strategiset suuntaviivat.

3. Ennen kuin komissio hyväksyy monivuotisen ohjelman luonnoksen, se tutkii seuraavat seikat:

- a) monivuotisen ohjelman luonnoksen johdonmukaisuus rahaston tavoitteiden ja 17 artiklassa määritettyjen strategioiden suuntaviivojen kanssa;
- b) monivuotisen ohjelman luonnoksessa suunniteltujen toimien aiheellisuus ehdotetun strategian perusteella;
- c) rahaston tukitoimien täytäntöönpanoa varten jäsenvaltiossa käyttöön otettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelyjen yhdenmukaisuus tämän päätöksen säännösten kanssa;
- d) monivuotisen ohjelman luonnoksen yhdenmukaisuus yhteisön lainsäädännön kanssa yleensä ja erityisesti sellaisen yhteisön lainsäädännön kanssa, jonka tarkoituksena on varmistaa henkilöiden vapaa liikkuvuus, sekä siihen

suoraan liittyvien, ulkorajavalvontaa ja turvapaikka- ja maahanmuuttoasioita koskevien liitännäistoimien kanssa.

4. Jos komissio katsoo, että monivuotisen ohjelman luonnos ei ole strategisten suuntaviivojen ja/tai tässä päätöksessä vahvistettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien luomista koskevien säännösten tai yhteisön lainsäädännön mukainen, se pyytää asianomaista jäsenvaltiota antamaan tarvittavat lisätiedot ja tarvittaessa tarkistamaan monivuotisen ohjelman luonnosta mainituilta osin.

5. Komissio hyväksyy monivuotiset ohjelmat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ohjelmat on virallisesti toimitettu komissiolle, 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

19 artikla

Monivuotisten ohjelmien tarkistaminen

1. Monivuotista ohjelmaa tarkastellaan uudelleen jäsenvaltion tai komission aloitteesta ja tarvittaessa siihen tehdään ohjelmakauden loppuun asti sovellettavia tarkistuksia, jotta yhteisön painopisteet voidaan ottaa huomioon paremmin tai eri tavalla. Monivuotista ohjelmaa voidaan tarkastella uudelleen arviointien perusteella ja/tai täytäntöönpanossa esiintyneiden vaikeuksien vuoksi.

2. Komissio tekee päätöksen, jolla se hyväksyy monivuotisen ohjelman tarkistamisen, mahdollisimman pian sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt sitä koskevan virallisen pyynnön. Monivuotisen ohjelman tarkistamisessa noudatetaan 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

20 artikla

Vuosittaiset ohjelmat

1. Komission hyväksymä monivuotinen ohjelma pannaan täytäntöön vuosittaisen ohjelmien avulla.

2. Komissio esittää jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 13 artiklassa määriteltyjen laskusääntöjen mukaisen arvion määrärahoista, jotka niille myönnetään seuraavaksi vuodeksi vuosittaisessa talousarviomenettelyssä kohdenne-tuista kokonaisvaroista.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä marraskuuta luonnos seuraavan vuoden ohjelmaksi, joka on laadittu monivuotisen ohjelman perusteella ja joka koostuu seuraavista osista:

- a) yleiset säännöt, joiden mukaan vuosittaisen ohjelman perusteella rahoitettavat hankkeet valitaan;
- b) kuvaus vuosittaisen ohjelman mukaisesti tuettavista toimista;
- c) rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautuminen ohjelman eri toimien kesken sekä 16 artiklassa tarkoitettuun tekniseen apuun haettava määrä vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa varten.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luonnos vuoden 2008 ohjelmiksi viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2008.

5. Komissio tutkii jäsenvaltion luonnoksen vuosittaiseksi ohjelmaksi ottaen huomioon rahastolle talousarviomenettelyssä myönnettyjen määrärahojen lopullisen määrän.

Yhden kuukauden kuluessa kyseisen luonnoksen virallisesta toimittamisesta komissio ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, voiko se hyväksyä luonnoksen. Jos vuosittaisen ohjelman luonnos ei ole monivuotisen ohjelman mukainen, komissio pyytää jäsenvaltiota antamaan tarvittavat tiedot ja tarvittaessa tarkistamaan vuosittaisen ohjelman luonnosta mainituilta osin.

Komissio tekee rahoituspäätöksen, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, viimeistään kyseisen vuoden maaliskuun 1 päivänä. Päätöksessä ilmoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle myönnetty määrä ja menojen tukikelpoisuus aika.

6. Jotta voidaan ottaa huomioon asianmukaisesti perustellut hätätilanteet, joita ei ennakoitu vuosittaista ohjelmaa hyväksyttäessä ja jotka edellyttävät kiireellisiä toimia, jäsenvaltio voi tarkistaa enintään 10:tä prosenttia rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautumisesta vuosittaisessa ohjelmassa lueteltujen eri toimien kesken tai myöntää enintään 10 prosenttia rahoitusjakaumasta muihin tämän päätöksen mukaisiin toimiin. Tarkistetuista vuosittaisista ohjelmista on ilmoitettava komissiolle.

21 artikla

Hätätoimenpiteitä koskevat erityissäännöt

1. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle selvitys 5 artiklassa tarkoitettuja hätätoimenpiteitä koskevista tarpeista ja toimenpiteiden toteuttamissuunnitelma, jossa kuvataan suunnitellut toimet ja niiden toteuttamisesta vastaavat organisaatiot.

2. Jäsenvaltion, joka pyytää rahastosta apua voidakseen puuttua 5 artiklan 2 kohdassa kuvattuun erityiseen painetilanteeseen, on toimitettava komissiolle hakemus. Hakemuksessa on esitettävä kaikki käytettävissä olevat asiaa koskevat tiedot, joihin kuuluvat

- seikkaperäinen kuvaus vallitsevasta tilanteesta, erityisesti tulijoiden määrä, vaikutus vastaanottovalmiuksiin ja turva- paikkajärjestelmään tai infrastruktuuriin ja kiireelliset tarpeet sekä perusteltu ennuste tilanteen kehittymisestä lyhyellä aikavälillä;
- tilanteen poikkeuksellisuuden perusteleminen tekijöillä, joihin voi kuulua tuoreita tilasto- ja muita tietoja henkilöiden maahantulosta tietyssä paikassa kyseisellä rajalla;
- seikkaperäinen kuvaus suunnitelluista hätätoimista, niiden laajuudesta, luonteesta ja yhteistyökumppaneista;
- suunniteltujen toimien arvioitujen kustannusten jaottelu.

Komissio päättää edellä tarkoitettujen tietojen ja mahdollisten muiden käytettävissä olevien asiaa koskevien lisätietojen

perusteella, täytyvätkö ehdot, joilla rahastosta myönnetään rahoitustukea hätätoimenpiteisiin, sekä myönnettävän rahoitustuen määrän. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille edellä mainitusta päätöksestä.

3. Rahastosta voidaan myöntää rahoitustukea 5 artiklassa tarkoitettuihin hätätoimenpiteisiin enintään kuuden kuukauden ajan, ja tuki voi olla enintään 80 prosenttia kunkin toimenpiteen kustannuksista.

4. Jos on kyse 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tilapäisestä suojelusta, käytettävissä olevat varat jaetaan jäsenvaltioiden kesken niiden henkilöiden lukumäärän perusteella, jotka kussakin jäsenvaltiossa saavat 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tilapäistä suojelua.

22 artikla

Monivuotisen ohjelman väliarviointi

1. Komissio toteuttaa strategisten suuntaviivojen väliarvioinnin ja tarvittaessa hyväksyy viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 vuosia 2011–2013 koskevat tarkistettavat strategiset suuntaviivat.

2. Jos tarkistettavat strategiset suuntaviivat hyväksytään, kunkin jäsenvaltion on tarkasteltava uudelleen monivuotista ohjelmaansa ja tarvittaessa tarkistettava sitä.

3. Edellä 18 artiklassa olevia, kansallisten monivuotisten ohjelmien valmistelua ja hyväksymistä koskevia sääntöjä sovelletaan tarvittavin muutoksin tarkistettujen monivuotisten ohjelmien valmisteluun ja hyväksymiseen.

4. Tarkistettavat strategiset suuntaviivat hyväksytään 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

V LUKU

HALLINNOINTI- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄT

23 artikla

Täytäntöönpano

Komissio vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja antaa tarvittaessa täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä.

24 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden perustamissa monivuotisten ohjelmien hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä on oltava seuraavat säännökset:

- hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavien asianomaisten elinten tehtävien määrittely ja tehtävien jakautuminen kunkin elimen sisällä;
- tehtävien erottamista koskevan periaatteen noudattaminen kyseisten elinten välillä ja kunkin elimen sisällä;

- c) riittävät resurssit kullekin elimelle sille osoitettujen tehtävien suorittamiseksi rahastosta yhteisrahoitettavien toimien täytäntöönpanokaudella;
- d) menettelyt vuosittaisten ohjelmien puitteissa ilmoitettujen menojen oikeellisuuden ja asianmukaisuuden varmistamiseksi;
- e) sähköisessä muodossa olevat luotettavat järjestelmät tilinpi-toa, seurantaa ja tilinpäätösraportointia varten;
- f) raportointi- ja seurantajärjestelmä, jos vastuuelin siirtää tehtävien suorittamisen toiselle elimelle;
- g) suoritettavia tehtäviä koskevat menettelyohjeet;
- h) järjestelyt järjestelmän toiminnan tarkastamiseksi;
- i) järjestelmät ja menettelyt asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi;
- j) sääntöjenvastaisuuksia ja aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperintää koskevat raportointi- ja seurantame-nettelyt.

25 artikla

Viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä monivuotisen ohjelmansa ja vuosittaisten ohjelmiansa täytäntöönpanoa varten seuraavat viranomaiset:
 - a) vastuuviranomainen: jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö, jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin taikka jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaan toimiva julkisen palvelun tehtävää suorittava elin, joka on vastuussa rahastosta tukea saavien monivuotisen ohjelman ja vuosittaisten ohjelmien hallinnoinnista ja kaikesta yhteydenpidosta komission kanssa;
 - b) todentamisviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin tai tällaisena elimenä tai viranomaisena toimiva henkilö, joka todentaa menoilmoi-tukset ennen niiden lähettämistä komissiolle;
 - c) tarkastusviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, jonka on oltava toiminnassaan riippumaton vastuuviranomaisesta ja todentamisviranomai-sesta ja jonka tehtävänä on tarkastaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tosiasiallinen toimivuus;
 - d) tarvittaessa valtuutettu viranomainen.
2. Jäsenvaltion on vahvistettava säännöt, jotka koskevat sen suhteita 1 kohdassa tarkoitettuihin viranomaisiin sekä niiden suhteita komissioon.

3. Jollei 24 artiklan b alakohdan säännöksistä muuta johdu, jotkin tai kaikki tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista viranomaisista voivat sijaita samassa elimessä.

4. Komissio hyväksyy 26–30 artiklan soveltamista koskevat säännöt 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudat-taen.

26 artikla

Vastuuviranomainen

1. Vastuuviranomaisen on täytettävä seuraavat vähimmäiseh-dot:
 - a) sen on oltava oikeushenkilö, paitsi jos se on jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö;
 - b) sillä on oltava käytössään infrastruktuuri, jonka avulla se voi helposti pitää yhteyttä suureen käyttäjäkuntaan sekä muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisiin ja komissioon;
 - c) sen on työskenneltävä sellaisessa hallinnollisessa ympäris-tössä, jossa se kykenee hoitamaan tehtävänsä asianmukai-sesti ja välttämään eturistiriidat;
 - d) sen on voitava soveltaa yhteisön varainhoitoa koskevia sääntöjä;
 - e) sillä on oltava hallinnoitavikseen saamiensa yhteisön varojen määrää vastaavat taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset;
 - f) sillä on oltava henkilökunta, jolla on kansainvälisessä työympäristössä tehtävään hallintotyöhön soveltuva päte-vyys.
2. Jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaisella on käytettävissään riittävät varat, jotta se pystyy suorittamaan tehtävänsä asianmukaisesti vuosien 2008–2013 ajan.
3. Komissio voi avustaa jäsenvaltioita kouluttamaan henkilös-töä erityisesti, jotta V–IX lukua sovelletaan asianmukaisesti.

27 artikla

Vastuuviranomaisen tehtävät

1. Vastuuviranomainen vastaa monivuotisen ohjelman hallin-noinnista ja täytäntöönpanosta moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

Vastuuviranomaisen on huolehdittava erityisesti seuraavista tehtävistä:

- a) kumppanien kuuleminen 11 artiklan mukaisesti;
- b) monivuotisia ja vuosittaisia ohjelmia, joihin 18 ja 20 artik-lassa viitataan, koskevien ehdotusten toimittaminen komis-siolle;

- c) tarvittaessa tarjouskilpailujen ja ehdotuspyyntöjen organisointi ja julkaiseminen;
- d) rahastosta yhteisrahoitettavien hankkeiden valinnan järjestäminen 14 artiklan 5 kohdan mukaisia vaatimuksia noudattaen;
- e) komission suorittamien maksujen vastaanottaminen ja varojen maksaminen lopullisille tuensaaajille;
- f) johdonmukaisuuden ja täydentävyyden varmistaminen rahastosta myönnetyn yhteisrahoituksen ja muista asiaan kuuluvista kansallisista ja yhteisön rahoitusvälineistä myönnettävän rahoituksen välillä;
- g) yhteisrahoitettujen tuotteiden ja palvelujen toimituksen seuraaminen ja sen varmistaminen, että toimien osalta ilmoitetut menot ovat todella toteutuneet ja että ne ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;
- h) sen varmistaminen, että käytössä on sähköinen järjestelmä vuosittaisten ohjelmien kutakin toimea koskevan kirjanpitoaineiston tallentamista ja säilyttämistä varten ja että varainhoitoa, seurantaa, valvontaa ja arviointia varten tarvittavat täytäntöönpanoa koskevat tiedot kerätään;
- i) sen varmistaminen, että lopullisilla tuensaaajilla ja muilla rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanoon osallistuvilla tahoilla on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville maksetapahtumille, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisten kirjanpitosääntöjen soveltamista;
- j) sen varmistaminen, että 49 artiklassa tarkoitetut rahastoa koskevat arvioinnit tehdään 50 artiklan 2 kohdassa säädettyissä määräajoissa ja että ne täyttävät komission ja jäsenvaltion välillä sovitut laatuvaatimukset;
- k) menettelyjen käyttöönotto sen varmistamiseksi, että kaikki menoja ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi, säilytetään 43 artiklan vaatimusten mukaisesti;
- l) sen varmistaminen, että tarkastusviranomaisen saa 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamista varten kaikki tarvittavat tiedot hallinnointimenettelyistä ja rahastosta yhteisrahoitusta saavista hankkeista;
- m) sen varmistaminen, että todentamisviranomaisen saa kaikki todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;
- n) vuosittaisten ohjelmien täytäntöönpanoa koskevien seuranta- ja loppukertomusten, todentamisviranomaisen todentamien menoilmoitusten ja maksupyyntöjen tai tarvittaessa maksuilmoitusten laatiminen ja toimittaminen komissiolle;

- o) tiedottaminen ja neuvonta sekä tuettujen toimien tulosten levittäminen;
- p) yhteistyö komission ja muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisten kanssa;
- q) sen tarkistaminen, että lopulliset tuensaaajat ovat panneet täytäntöön 33 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut suuntaviivat.

2. Jäsenvaltioissa toteutettavien hankkeiden hallinnointiin liittyvät vastuuviranomaisten toimet voidaan rahoittaa 16 artiklassa tarkoitetusta teknisestä avusta.

28 artikla

Vastuuviranomaisen suorittama tehtävien delegointi

1. Jos kaikki tai osa vastuuviranomaisen tehtävistä delegoidaan valtuutetulle viranomaiselle, vastuuviranomainen määrittää delegoitavien tehtävien laajuuden ja laatii tehtävien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt 26 artiklassa esitettyjen ehtojen mukaisesti.
2. Säännöissä määrätään muun muassa, että vastuuviranomaiselle on toimitettava säännöllisesti tietoja delegoitujen tehtävien asianmukaisesta suorittamisesta ja kuvaus käytetyistä menetelmistä.

29 artikla

Todentamisviranomaisen

1. Todentamisviranomaisen
 - a) todentaa, että
 - i) menoilmoitus on todenmukainen ja laadittu luotettavan kirjanpitojärjestelmän ja todennettavissa olevien tositteiden perusteella;
 - ii) ilmoitetut menot ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia ja aiheutuneet ohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti rahoitettaviksi valituista toimista, jotka ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;
 - b) varmistaa, että se on saanut vastuuviranomaiselta todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoilmoituksiin sisältyviä menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;
 - c) ottaa todentamisessa huomioon kaikkien tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset;
 - d) säilyttää komissiolle ilmoitettuja menoja koskevan kirjanpitoaineiston sähköisessä muodossa;
 - e) todentaa havaittujen sääntöjenvastaisuuksien vuoksi aiheuttomasti maksetuiksi todettujen yhteisön varojen takaisinperinnän tarvittaessa korkoineen;

- f) pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja takaisin perityistä määristä Euroopan unionin yleisen talousarvion mukaisesti mahdollisuuksien mukaan vähentämällä ne seuraavasta menoilmoituksesta.

2. Jäsenvaltioissa toteuttaviin hankkeisiin liittyviä todentamisviranomaisen toimia voidaan rahoittaa 16 artiklassa tarkoitettua teknisestä avusta, edellyttäen että 25 artiklassa kuvatut todentamisviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

30 artikla

Tarkastusviranomainen

1. Tarkastusviranomainen
 - a) varmistaa, että tarkastukset tehdään hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi;
 - b) varmistaa, että toimia koskevat tarkastukset tehdään tarkoituksenmukaisista otoksista ilmoitettujen menojen tarkastamiseksi; otoksen on edustettava vähintään 10:tä prosenttia kunkin vuosittaisen ohjelman tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;
 - c) esittää komissiolle kuuden kuukauden kuluessa monivuotisen ohjelman hyväksymisestä a ja b alakohdassa mainittuja tarkastuksia suorittavat elimet kattavan tarkastusstrategian sen varmistamiseksi, että tärkeimmät tuensaajat tarkastetaan ja että tarkastukset jakautuvat tasaisesti koko ohjelmakaudelle.
2. Jos tämän päätöksen nojalla nimetty tarkastusviranomainen on myös päätösten N:o 574/2007/EY, N:o 575/2007/EY ja 2007/.../EY mukaisesti nimetty tarkastusviranomainen tai jos kahteen tai useampaan rahastoista sovelletaan yhteisiä järjestelmiä, komissiolle voidaan 1 kohdan c alakohdan nojalla toimittaa yksi ainoa yhteinen tarkastusstrategia.
3. Tarkastusviranomainen laatii kunkin vuosittaisen ohjelman osalta kertomuksen, joka käsittää
 - a) vuosittaisen tarkastuskertomuksen, jossa esitetään tarkastusstrategian mukaisesti vuosittaiseen ohjelmaan kohdistettujen tarkastusten havainnot ja havaitut puutteellisuudet ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä;
 - b) tarkastusviranomaisen vastuulla tehtyihin tarkastuksiin perustuvan lausunnon siitä, antaako hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toiminta kohtuulliset takeet komissiolle esitettyjen menoilmoitusten oikeellisuudesta sekä ilmoituksen perustana olevien tapahtumien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta;
 - c) lausuman, jossa arvioidaan loppumaksupyynnön tai maksuilmoituksen pätevyys sekä asianomaisten menojen laillisuus ja sääntöjenmukaisuus.

4. Tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että tarkastustyössä otetaan huomioon hyväksytyt kansainväliset tarkastus-suositukset.

5. Jäsenvaltioissa toteutettaviin hankkeisiin liittyvä tarkastus voidaan rahoittaa 16 artiklassa tarkoitettua teknisestä avusta, edellyttäen että 25 artiklassa kuvatut tarkastusviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

VI LUKU

VELVOLLISUUDET JA VALVONTA

31 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltiot ovat vastuussa monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien moitteettoman varainhoidon varmistamisesta ja menojen perustana olevien maksujen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta.
2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaiset ja mahdolliset valtuutetut viranomaiset, todentamisviranomaiset, tarkastusviranomaiset ja mahdolliset muut asianomaiset elimet saavat riittävää ohjausta 24–30 artiklassa tarkoitettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien perustamisessa sen varmistamiseksi, että yhteisön varoja käytetään tehokkaasti ja sääntöjenmukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on esitettävä, todettava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet. Niiden on ilmoitettava sääntöjenvastaisuuksista komissiolle ja tiedotettava sille hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.

Kun lopulliselle tuensaajalle aiheuttomasti maksettua määrää ei voida periä takaisin, asianomaisten jäsenvaltion on maksettava menetetyt määrät takaisin Euroopan unionin yleiseen talousarvioon, jos osoitetaan, että menetys on aiheutunut sen tuottamuksesta tai laiminlyönnistä.

4. Jäsenvaltiot kantavat ensisijaisen vastuun toimien varainhoidon valvonnasta ja huolehtivat siitä, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä ja tarkastuksia sovelletaan siten, että voidaan varmistaa yhteisön varojen asianmukainen ja tehokas käyttö. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle kuvaus näistä järjestelmistä.
5. Edellä olevien 1–4 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

32 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmät

1. Ennen kuin komissio hyväksyy monivuotisen ohjelman 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnointi- ja valvonta-

järjestelmät on perustettu 24–30 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että järjestelmät toimivat tehokkaasti koko ohjelmakauden ajan.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle monivuotisen ohjelmansa luonnoksen mukana kuvaus vastuuviranomaisten, valtuutettujen viranomaisten ja todentamisviranomaisten organisaatorakenteesta ja menettelyistä sekä kyseisten viranomaisten ja elinten, tarkastusviranomaisen ja tarkastuksia tarkastusviranomaisen valvonnassa suorittavien muiden tahojen sisäisistä tarkastusjärjestelmistä.

3. Komissio tarkastelee tämän säännöksen soveltamista valmistellessaan 50 artiklan 3 kohdassa säädettyä kertomusta.

33 artikla

Komission velvollisuudet

1. Komissio varmistaa 32 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että jäsenvaltiot ovat perustaneet 24–30 artiklan mukaiset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät. Lisäksi se varmistaa vuosittaisen tarkastuskertomusten ja omien tarkastustensa perusteella, että kyseiset järjestelmät toimivat tehokkaasti ohjelmakauden ajan.

2. Jäsenvaltioiden suorittamia tarkastuksia rajoittamatta komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat suorittaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi vähintään kolmen työpäivän varoitusajalla paikalla tarkastuksia, joihin voi kuulua vuosittaisiin ohjelmiin sisältyviä toimia koskevia tarkastuksia. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

3. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota suorittamaan tarkastuksia paikalla järjestelmien moitteettoman toiminnan tai yhden tai useamman tapahtuman moitteettomuuden tarkastamiseksi. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

4. Komissio huolehtii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa rahastosta tuettuihin toimiin liittyvästä asianmukaisesta tiedottamisesta, toimien julkistamisesta ja toimien seurannasta.

5. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että toimet ovat johdonmukaisia yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja aloitteiden kanssa ja niitä täydentäviä.

6. Komissio antaa suuntaviivat tämän päätöksen mukaisesti myönnetyn rahoituksen näkyvyyden varmistamiseksi.

34 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisten kanssa

1. Komissio tekee yhteistyötä tarkastusviranomaisten kanssa niiden tarkastussuunnitelmien ja –menetelmien koordinoimiseksi ja vaihtaa viipymättä tietoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tarkastusten tuloksista valvontaresurssien parhaan mahdollisen

käytön varmistamiseksi ja työn tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi.

Komissio toimittaa 30 artiklan mukaisesti esitettyä tarkastusstrategiaa koskevat huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.

2. Omaa tarkastusstrategiaansa määritellessään komissio määrittää ne vuosittaiset ohjelmat, joita se pitää hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä koskevien tietojen perusteella tyydyttävinä.

Komissio voi päättää, että se voi luottaa mainittujen ohjelmien osalta pääasiallisesti jäsenvaltioiden toimittamaan todentavaan aineistoon ja että se suorittaa omia tarkastuksiaan paikalla vain, jos on todisteita, jotka viittaavat puutteisiin järjestelmissä.

VII LUKU

VARAINHOITO

35 artikla

Tukikelpoisuus — menoilmoitukset

1. Kaikissa menoilmoituksissa on mainittava lopullisille tuensaajille toimia toteutettaessa aiheutuneiden menojen määrä ja vastaava julkisista tai yksityisistä varoista saatu tukiosuus.

2. Menojen on vastattava lopullisten tuensaajien suorittamia maksuja. Niiden tueksi on esitettävä maksukuitit tai kirjanpitoasiakirjat, joilla on vastaava todistusarvo.

3. Menoihin voidaan myöntää rahastosta tukea vain jos ne on todellisuudessa maksettu aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jota 20 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu rahoituspäätös, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, koskee. Yhteisrahoitusta ei voida myöntää toimille, jotka ovat päättyneet ennen tukikelpoisuuden alkamispäivää.

4. Säännöt, joita sovelletaan 3 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien ja rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanon yhteydessä aiheutuneiden menojen tukikelpoisuuteen, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

36 artikla

Lopullisille tuensaajille maksettavien maksujen täysimääräisyys

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomainen varmistaa, että lopulliset tuensaajat saavat julkisista varoista maksettavan koko rahoitusosuuden niin pian kuin mahdollista. Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään eikä siitä saa periä mitään erityismaksuja tai muita vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät lopullisille tuensaajille maksettavia määriä, edellyttäen että lopulliset tuensaajat täyttävät kaikki toimien ja menojen tukikelpoisuutta koskevat vaatimukset.

37 artikla

Euron käyttö

1. Jäsenvaltioiden 18 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ohjelmien ja 20 artiklassa tarkoitettujen vuosittaisten ohjelmien luonnoksissa esitetyt määrät, todennetut menoilmoitukset, 27 artiklan 1 kohdan n alakohdassa tarkoitettu maksupyynnöt sekä 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa seurantakertomuksessa ja 51 artiklassa tarkoitettu vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa mainitut menot on esitettävä euromääräisinä.

2. Edellä 20 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen komission rahoituspäätökset, joilla jäsenvaltioiden vuosittaiset ohjelmat hyväksytään, sekä komission maksusitoumukset ja komission maksut ovat euromääräisiä, ja ne maksetaan euroina.

3. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa valuuttanaan maksupyynnön päivämäärään mennessä, muuntavat kansallisessa valuutassa aiheutuneet menojen määrät euroiksi. Tämä määrä muunnetaan euroiksi käyttäen komission kuukausittaista kirjanpitokurssia siltä kuukaudelta, jonka aikana meno merkittiin kyseisen ohjelman vastuuviranomaisen tileille. Komissio julkaisee kyseisen kurssin sähköisesti kuukausittain.

4. Kun eurosta tulee jonkin jäsenvaltion valuutta, 3 kohdassa kuvattua muuntomenettelyä sovelletaan edelleen kaikkiin menoihin, jotka merkitään todentamisviranomaisen tileille ennen kansallisen valuutan ja euron välisen kiinteän muuntokurssin voimaantulopäivää.

38 artikla

Maksusitoumukset

Yhteisön talousarviositoumukset tehdään vuosittain noudattaen 20 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua komission rahoituspäätöstä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään.

39 artikla

Maksut — ennakkomaksut

1. Komissio suorittaa rahaston rahoitusosuuteen liittyvät maksut maksusitoumusten mukaisesti.

2. Maksut suoritetaan ennakkomaksuna ja loppumaksuna. Ne maksetaan jäsenvaltion nimeämälle vastuuviranomaiselle.

3. Jäsenvaltiolle maksetaan ensimmäisenä ennakkomaksuna 50 prosenttia määrästä, joka sille on myönnetty rahoituspäätöksessä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, 60 päivän kuluessa siitä kun kyseinen päätös on tehty.

4. Toinen ennakkomaksu maksetaan viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä kun komissio on kahden kuukauden kuluessa jäsenvaltion virallisesti toimittamasta maksupyynnöstä hyväksynyt vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan seurantakertomuksen sekä todennetun menoilmoituksen, joka on laadittu 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 35 artiklan

mukaisesti ja jonka mukaan toteutuneet menot kattavat vähintään 60 prosenttia ensimmäisestä ennakkomaksusta.

Komission maksama toinen ennakkomaksu saa olla enintään 50 prosenttia siinä rahoituspäätöksessä myönnetystä kokonaismäärästä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, ja jos jäsenvaltion myöntämä kansallinen osuus on pienempi kuin kyseisessä rahoituspäätöksessä ilmoitettu määrä, toinen ennakkomaksu ei missään tapauksessa saa olla enempää kuin erotus, joka saadaan kun ensimmäisen ennakkomaksun määrä vähennetään niistä yhteisön varoista, jotka jäsenvaltio on osoittanut vuosittaiseen ohjelmaan sisältyvien hankkeiden toteuttamiseen.

5. Ennakkomaksuista kertyneet korot kirjataan kyseiseen vuosittaiseen ohjelmaan ja niitä on pidettävä kansalliseksi julkiseksi rahoitusosuudeksi katsottavana jäsenvaltion varana ja ne on ilmoitettava komissiolle kyseisen vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan loppukertomuksen menoilmoituksen yhteydessä.

6. Ennakkomaksuna maksetut määrät poistetaan tileistä, kun vuosittainen ohjelma saatetaan loppuun.

40 artikla

Loppumaksun maksaminen

1. Komissio suorittaa loppumaksun edellyttäen, että seuraavat asiakirjat on toimitettu sille viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua rahoituspäätöksessä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, määritellyn menojen tukikelpoisuuden päättymisestä:

- a) 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 35 artiklan mukaisesti laadittu todennettu menoilmoitus ja loppumaksupyynnö tai maksuilmoitus;
- b) 51 artiklassa säädetty vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus;
- c) 30 artiklan 3 kohdassa mainitut vuosittainen tarkastuskertomus, lausunto ja lausuma.

Loppumaksun maksamisen edellytyksenä on, että vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja loppumaksupyynnön pätevyys arviointilausuma hyväksytään.

2. Jos vastuuviranomainen ei toimita 1 kohdassa mainittuja asiakirjoja hyväksyttävässä muodossa määräpäivään mennessä, komissio vapauttaa kaikki sellaiset kyseisen vuosittaisen ohjelman maksusitoumukset, joita ei ole käytetty ennakkomaksujen maksamiseen.

3. Edellä 2 kohdassa mainittu automaattinen maksusitoumusten vapauttaminen keskeytetään kyseisiin hankkeisiin liittyvän määrän osalta, jos jäsenvaltiossa on käynnissä sellaisia oikeudellisia menettelyjä tai hallinnollisia muutoksenhakuja, joilla on lykkäävä vaikutus 1 kohdassa mainittujen asiakirjojen toimittamisen ajankohtana. Jäsenvaltion on annettava toimittamassaan loppukertomuksessa yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä hankkeista ja esitettävä komissiolle kuuden kuukauden välein

kertomukset hankkeiden edistymisestä. Jäsenvaltion on toimitettava näiden hankkeiden osalta 1 kohdassa mainitut asiakirjat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun oikeudelliset menettelyt tai hallinnolliset muutoksenhaut on saatettu loppuun.

4. Edellä 1 kohdassa mainittu yhdeksän kuukauden määräaika keskeytyy, jos komissio on tehnyt 42 artiklan nojalla päätöksen vuosittaisen ohjelman yhteisrahoitusta koskevien maksujen lykkäämisestä. Määräaika alkaa kulua jälleen päivänä, jona 42 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu komission päätös on annettu tiedoksi jäsenvaltiolle.

5. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle niiden menojen määrän, jotka komissio hyväksyy rahoitettavaksi rahastosta, ja mahdolliset rahoitusoikaisu, jotka perustuvat ilmoitettujen menojen ja rahastosta rahoitettavien menojen eroon, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 41 artiklan soveltamista. Jäsenvaltion on esitettävä huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa.

6. Komissio päättää rahastosta rahoitettavien menojen määrän kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltion huomautukset, ja perii takaisin lopullisesti hyväksytyjen menojen ja kyseiselle jäsenvaltiolle jo maksettujen määrien välisen erotuksen.

7. Komissio maksaa loppuerän käytettävissä olevien varojen rajoissa 60 päivän kuluessa päivästä, jona se hyväksyy 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjat. Maksusitoumuksen loppuerä vapautetaan kuuden kuukauden kuluessa maksamisesta.

41 artikla

Maksujen pidättäminen

1. Varainhoitoasetuksessa tarkoitettujen valtuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjän on pidättävä maksu enintään kuuden kuukauden ajan, jos

- kansallisen tai yhteisön tarkastuselimen kertomuksessa on todisteita, jotka viittaavat huomattaviin puutteisiin hallinnointi- ja valvontajärjestelmien toiminnassa;
- mainitun virkamiehen on tehtävä lisätarkistuksia saatuaan tietoonsa tietoja, joiden perusteella hän epäilee, että todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu.

2. Jäsenvaltiolle ja vastuviranomaiselle on ilmoitettava maksunpidätyksen syistä viipymättä. Maksu pidätetään, kunnes jäsenvaltio on toteuttanut tarvittavat toimenpiteet.

42 artikla

Maksujen keskeytys

1. Komissio voi keskeyttää ennakkomaksujen ja loppumaksujen maksamisen kokonaan tai osittain, kun

- ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka vaikuttaa maksujen todentamismenettelyn

luotettavuuteen ja jonka osalta ei ole toteutettu oikaisu-toimenpiteitä; tai

- todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu; tai
- jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 31 ja 32 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita.

2. Komissio voi päättää keskeyttää ennako- ja loppumaksujen maksamisen annettuaan jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksensa kolmen kuukauden määräajassa.

3. Komissio lopettaa ennako- ja loppumaksujen keskeytyksen, kun se katsoo jäsenvaltion toteuttaneen keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

4. Jos jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä, komissio voi tehdä päätöksen vuosittaista ohjelmaa koskevan yhteisön rahoitusosuuden peruuttamisesta kokonaan tai osittain 46 artiklan mukaisesti.

43 artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

Vastuviranomaisen on varmistettava, että kaikki kyseisten ohjelmien menoja ja tarkastuksia koskevat tositteet ovat komission ja tilintarkastustuomioistuimen saatavilla viiden vuoden ajan ohjelmien päättämisen jälkeen 40 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamis-sopimuksen 87 artiklan mukaisten valtioneuvostojen soveltamista.

Määräaika keskeytyy oikeuskäsittelyn ajaksi tai komission asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä.

VIII LUKU

RAHOITUSOIKAISUT

44 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisu

1. Jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu sääntöjenvastaisuuksien tutkinnasta, joka niiden on aloitettava saatuaan todisteita ohjelmien luonteeseen tai niiden täytäntöönpano- tai valvontaedellytyksiin vaikuttavista merkittävistä muutoksista, sekä tarvittavien rahoitusoikaisujen tekemisestä.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä rahoitusoikaisu, jotka liittyvät toimissa tai vuosittaisissa ohjelmissa havaittuihin yksittäisiin tai järjestelmällisiin sääntöjenvastaisuuksiin.

Jäsenvaltion tekemät rahoitusoikaisu toteutetaan siten, että yhteisön rahoitusosuus peruutetaan, ja jos mahdollista, peritään takaisin joko kokonaan tai osittain. Jos varoja ei palauteta

jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, niistä peritään 47 artiklan 2 kohdan mukaista viivästyskorkoa. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä rahastolle aiheutunut taloudellinen tappio.

3. Kun on kyse järjestelmällisistä sääntöjenvastaisuuksista, asianomaisen jäsenvaltion on laajennettava tutkimuksiaan siten, että ne kattavat kaikki toimet, joihin sääntöjenvastaisuudet ovat voineet vaikuttaa.

4. Jäsenvaltioiden on 51 artiklassa tarkoitetun vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa lueteltava kyseisen ohjelman yhteydessä aloitetut peruutusmenettelyt.

45 artikla

Komission suorittamat tarkastukset ja rahoitusoikaisut

1. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat tarkastaa paikalla, erityisesti pistokokein, rahastosta rahoitettuja toimia sekä hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä vähintään kolmen työpäivän varoitusajalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tilintarkastustuomioistuimen toimivaltaa ja jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti suorittamia tarkastuksia. Komissio ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle saadakseen kaiken tarvittavan avun. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tekemään tarkastuksen paikalla varmistaakseen yhden tai useamman maksutapahtuman oikeellisuuden. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua tarkastuksiin.

2. Jos komissio katsoo tarvittavat tarkastukset tehtyään, että jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 31 artiklan nojalla kuuluvia velvollisuuksia, se keskeyttää ennakkomaksujen tai loppumaksun maksamisen 42 artiklan mukaisesti.

46 artikla

Oikaisujen perusteet

1. Komissio voi tehdä rahoitusoikaisut peruuttamalla vuosittaiselle ohjelmalle myönnetyn yhteisön rahoitusosuuden kokonaan tai osittain, jos se tarvittavan tutkinnan jälkeen päättyy siihen, että

- a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka on saattanut vaaraan ohjelmaan jo maksetun yhteisön rahoitusosuuden;
- b) todennettuun maksuilmoitukseen sisältyvä meno on sääntöjenvastainen, eikä jäsenvaltio ole oikaissut sitä ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista;

- c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista.

Komissio tekee päätöksen otettuaan huomioon jäsenvaltion mahdollisesti esittämät huomautukset.

2. Komissio tekee rahoitusoikaisut havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien perusteella ja ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden järjestelmällisyyden määrittäessään, sovelletaanko kiinteämääräistä vai ekstrapoloitua oikaisua. Jos sääntöjenvastaisuus liittyy menoilmoitukseen, josta tarkastusviranomaisen on aiemmin antanut kohtuulliset takeet 30 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, olettamuksena on, että kyseessä on järjestelmällinen ongelma, jolloin siihen sovelletaan kiinteämääräistä tai ekstrapoloitua oikaisua, ellei jäsenvaltio pysty osoittamaan tätä olettamusta vääräksi kolmen kuukauden kuluessa.

3. Oikaisun määrää päättäessään komissio ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden merkittävyyden samoin kuin kyseisessä vuosittaisessa ohjelmassa havaittujen puutteiden laajuuden ja niistä aiheutuvat taloudelliset vaikutukset.

4. Kun komissio perustaa kantansa muiden kuin omien yksiköidensä tilintarkastajien toteamiin seikkoihin, se tekee omat johtopäätöksensä niiden taloudellisista seurauksista tarkasteltuaan asianomaisen jäsenvaltion 32 artiklan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, sääntöjenvastaisuuksia koskevia ilmoituksia ja jäsenvaltioiden mahdollisesti antamia vastauksia.

47 artikla

Takaisin maksaminen

1. Kaikki Euroopan unionin yleiseen talousarvioon takaisin maksettavat varat on suoritettava varainhoitoasetuksen 72 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuna määräaikana. Määräaika päättyy määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä.

2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan määräpäivästä tosiasialliseen maksupäivään. Viivästyskorko on Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama, Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa julkaistava korko sen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä, jona maksuaika on kulunut umpeen, korotettuna kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä.

48 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

Komission suorittama rahoitusoikaisu ei vaikuta 44 artiklassa jäsenvaltioille säädettyyn velvoitteeseen huolehtia takaisinperinnästä.

IX LUKU

SEURANTA, ARVIOINTI JA KERTOMUKSET

49 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio seuraa rahastoa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komissio arvioi rahastoa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Arvioinnin tarkoituksena on 50 artiklan 3 kohdassa säädettyjen kertomusten valmistelun yhteydessä tutkia toimien aiheellisuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia 2 artiklassa mainittuun yleiseen tavoitteeseen nähden.

3. Komissio tarkastelee myös rahastosta tuettavien toimien ja yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja aloitteiden nojalla toteutettavien toimien keskinäistä täydentävyyttä.

50 artikla

Kertomusten antoa koskevat velvoitteet

1. Kunkin jäsenvaltion vastuuviranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet hankkeiden seurannan ja arvioinnin varmistamiseksi.

Tätä varten sopimuksissa, jotka vastuuviranomainen tekee toimien toteuttamisesta vastaavien tahojen kanssa, on oltava lausekkeita, joissa edellytetään, että toimen täytäntöönpanon edistymisestä ja asetettujen tavoitteiden toteutumisesta laaditaan säännöllisesti yksityiskohtaisia kertomuksia, jotka toimivat vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan seuranta- ja loppukertomuksen pohjana.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle arviointikertomus rahastosta rahoitettujen toimien tuloksista ja vaikutuksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 vuosien 2008–2010 osalta ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 vuosien 2011–2013 osalta.

3. Komissio toimittaa jälkiarviointikertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 (vuosilta 2008–2010) ja 31 päivänä joulukuuta 2015 (vuosilta 2011–2013).

51 artikla

Vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus

1. Jotta ohjelman täytäntöönpanosta saataisiin selkeä käsitys, vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa on oltava seuraavat tiedot:

a) vuosittaisen ohjelman rahoituksen ja toiminnan täytäntöönpano;

b) monivuotisen ohjelman ja sen painopisteiden täytäntöönpanossa saavutettu edistys suhteessa sen todennettavissa oleviin erityistavoitteisiin siten, että indikaattorit ilmaistaan määrällisinä aina kun se on mahdollista;

c) vastuuviranomaisen täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, erityisesti

i) seuranta- ja arviointia koskevat toimenpiteet, tietojenkeruumenetelmät mukaan luettuina;

ii) tiivistelmä mahdollisista huomattavista ongelmista, joita on esiintynyt toimenpideohjelman täytäntöönpanossa, ja toteutetut toimenpiteet;

iii) teknisen avun käyttö;

d) toimenpiteet vuosittaisista ohjelmista ja monivuotisista ohjelmista tiedottamiseksi ja niiden julkistamiseksi.

2. Kertomusta pidetään hyväksyttävänä, jos siihen sisältyvät kaikki 1 kohdassa luetellut tiedot. Komissio tekee päätöksen vastuuviranomaiselta saamansa kertomuksen sisällöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut kaikki 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, ja ilmoittaa päätöksestään jäsenvaltioille. Jos komissio ei vastaa säädetyssä määräajassa, kertomuksen katsotaan tulleen hyväksytyksi.

X LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

52 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa käsittelevä yhteinen komitea, joka on perustettu päätöksellä N:o 574/2007/EY.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa, 5 kohdan b alakohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 3 kohdan c alakohdassa ja 4 kohdan b ja e alakohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kuudeksi viikoksi.

53 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä päätöstä uudelleen komission ehdotuksen perusteella viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2013.

54 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämä päätös ei estä jatkamasta tai muuttamasta, esimerkiksi peruuttamasta osittain tai kokonaan tukitoimea, jonka komissio on hyväksynyt päätöksen 2004/904/EY tai muun kyseiseen tukitoimeen 31 päivänä joulukuuta 2007 sovellettavan lainsäädännön perusteella.
 2. Tehdessään tästä rahastosta annettavaa yhteisrahoitusta koskevia päätöksiä komissio ottaa huomioon päätöksen 2004/904/EY nojalla ennen 7 päivää kesäkuuta 2007 hyväksytyt toimenpiteet, joilla on taloudellisia vaikutuksia yhteisrahoituksen kattamana aikana.
 3. Komissio vapauttaa automaattisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 ne varat, jotka on osoitettu sen 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2007 välisenä aikana hyväksymään yhteisrahoitukseen ja joita koskevia, ohjelmien päättämiseen vaadittavia asiakirjoja ei ole lähetetty komissiolle loppukertomuksen jättämiselle vahvistettuun määräaikaan mennessä. Aiheettomasti maksetut määrät on maksettava takaisin.
- Määriä, jotka liittyvät toimiin tai ohjelmiin, joita on lykätty sellaisten oikeudellisten menettelyjen tai hallinnollisten muutostenhakuksen vuoksi, joilla on lykkäävä vaikutus, ei oteta huomioon automaattisesti vapautettavaa maksusitoumuksen määrää laskettaessa.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2009 arviointikertomus rahastosta vuosina 2005–2007 rahoitettujen toimien tuloksista ja vaikutuksista.
 5. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle

viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 kertomuksen rahastosta vuosina 2005–2007 rahoitettujen toimien tuloksista ja niihin liittyvistä laadullisista ja määrällisistä näkökohdista.

55 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös 2004/904/EY 1 päivästä tammikuuta 2008.

56 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008, lukuun ottamatta 13, 17, 18, 20, 23 ja 25 artiklaa, 31 artiklan 2 kohtaa, 31 artiklan 5 kohtaa, 32 artiklaa, 35 artiklan 4 kohtaa ja 52 artiklaa, joita sovelletaan 7 päivästä kesäkuuta 2007.

57 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 23 päivänä toukokuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja

H.-G. PÖTTERING

G. GLOSER

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 574/2007/EY,

tehty 23 päivänä toukokuuta 2007,

ulkorajarahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vaikka kaikki jäsenvaltiot myötävaikuttavat siihen, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajoilla tehtävät henkilötarkastukset ja rajavalvonta ovat korkealla ja yhdenmukaisella tasolla ja yhteisten sääntöjen mukaisia, joillekin jäsenvaltioille lankeaa raskaampi taakka kuin toisille.
- (2) Jäsenvaltioihin kohdistuu erilainen taakka sen mukaan, millainen tilanne jäsenvaltiossa vallitsee seuraavien seikkojen suhteen: ulkorajojen maantieteelliset olosuhteet, virallisten ja toiminnassa olevien rajanylityspaikkojen määrä, laillisen ja laittoman maahanmuuton aiheuttaman paineen taso, jäsenvaltioon kohdistuvat riskit ja uhkatekijät sekä viisumihakemusten käsittelystä ja viisumien myöntämisestä kansallisille viranomaisille aiheutuva työmäärä.
- (3) Ulkorajojen valvonnasta aiheutuvien kustannusten jakaminen jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin kesken on yksi ulkorajojen valvontaa koskevan yhteisen politiikan viidestä osa-alueesta. Komissio on tehnyt asiasta ehdotuksen 7 päivänä toukokuuta 2002 antamassaan tiedonannossa ”Kohti Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen yhdenmukaisesti valvontaa”, ja neuvosto on hyväksynyt sen 14 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa asiakirjassa ”Suunnitelma Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen valvonnasta”.
- (4) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkoraja-yhteistyöstä huolehtivan viraston perustamisesta 26 päivänä lokakuuta 2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2007/2004 ⁽⁴⁾ on myötävaikuttanut merkittävästi Euroopan ulkorajojen yhdenmukaisen valvontajärjestelmän operatiivisen ulottuvuuden asteittaiseen kehittämiseen. Jotta ulkorajoilla tehtäviin rajatarkastuksiin ja -valvontaan voitaisiin kuitenkin soveltaa tehokkaita ja yhteisiä normeja, tarvitaan yhteisön taloudellisen yhteisvastuun välinettä, jolla voidaan

tukea niitä jäsenvaltioita, joiden osaksi lankeaa yhteisön edun mukainen pysyvä ja raskas taloudellinen taakka.

- (5) Yhteinen lainsäädäntö, sellaisena kuin se on määritelty erityisesti henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 562/2006 ⁽⁵⁾, edellyttää rajatarkastuksia laittoman maahanmuuton ja ihmiskaupan torjunnan helpottamiseksi ja jäsenvaltioiden sisäistä turvallisuutta koskevien uhkien ehkäisemiseksi. Yhteisessä lainsäädännössä säädetään myös, että rajatarkastukset on suoritettava ihmisarvoa täysin kunnioittaen.
- (6) Ulkorajarahaston, jäljempänä ’rahasto’, avulla olisi osoitettava yhteisvastuullisuutta myöntämällä rahoitustukea niille jäsenvaltioille, jotka soveltavat ulkorajoja koskevia Schengenin säännösten määräyksiä.
- (7) Tällaisen rahoitustuen suunnittelussa olisi otettava huomioon se, että tuki on tarkoitettu myös jatkojärjestelyiksi rahoitukselle, jota Euroopan unioni on aiemmin myöntänyt niille jäsenvaltioille, jotka eivät vielä tämän päätöksen tullessa voimaan sovelta kaikkia Schengenin säännösten määräyksiä. Tarkoituksena ei ole kuitenkaan pelkästään jatkaa toimia, joita on aiemmin rahoitettu muista Euroopan unionin yleiseen talousarvioon kuuluvista rahoituslähteistä. Jäsenvaltioiden olisi saatava tukea rahastosta, jos ne valmistautuvat täyteen osallistumiseen mahdollisimman nopeasti 4 ja 5 päivänä marraskuuta 2004 hyväksytyyn Haagin ohjelman mukaisesti.
- (8) Lisäksi rahaston toiminnassa olisi otettava huomioon erityistilanteet, kuten kolmansien maiden kansalaisten kauttakulku maitse, kun kyseiset henkilöt joutuvat väistämättä kulkemaan yhden tai useamman jäsenvaltion alueen läpi matkustaakseen kahden omaan maahansa kuuluvan, maantieteellisesti erillään olevan osan välillä. Tämä ei ole ainoastaan kyseisen jäsenvaltion tai kyseisten jäsenvaltioiden edun mukaista vaan myös kaikkien niiden jäsenvaltioiden edun mukaista, jotka ovat poistaneet tarkastukset sisärajoiltaan. Rahoitettavat toimet olisi tällöin määriteltävä seikkaperäisesti ja varat olisi kohdennettava arvioimalla näihin toimiin liittyvät todelliset tarpeet.
- (9) Yhdenmukaisen ja korkeatasoisen ulkorajavalvonnan ja joustavan rajanylitysliikenteen varmistamiseksi rahastolla olisi edistettävä Euroopan ulkorajojen yhdenmukaisen valvontajärjestelmän kehittämistä, mihin sisältyy kaikki politiikkaan, lainsäädäntöön, järjestelmälliseen yhteistyöhön ja kulujen, henkilöstön, laitteiston ja teknologian jakamiseen

⁽¹⁾ EUVL C 88, 11.4.2006, s. 15.

⁽²⁾ EUVL C 115, 16.5.2006, s. 47.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. toukokuuta 2007.

⁽⁴⁾ EUVL L 349, 25.11.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.

liittyvät toimenpiteet, joita jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat eri tasoilla yhteistyössä ja tarvittaessa myös muiden toimijoiden kanssa, jotka käyttävät muun muassa nelitasoista rajaturvallisuusjärjestelmää ja Euroopan unionin yhdenmukaista riskianalyysia.

- (10) Vuoden 2003 liittymisasiakirjaan ⁽¹⁾ sisältyvän, henkilöiden kauttakulkua maitse Kaliningradin alueen ja Venäjän federaation muiden osien välillä koskevan pöytäkirjan N:o 5 mukaisesti rahastosta katetaan mahdolliset lisäkustannukset, joita aiheutuu tällaista kauttakulkua koskevan säännösten erityisten säännösten täytäntöönpanosta.
- (11) Asetuksella (EY) N:o 2007/2004 perustetun Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston, jäljempänä 'virasto', puitteissa kehitettävän operatiivisen yhteistyön täydennyksenä ja jäsenvaltioille osoitettavien varojen jakamisen lisäksi rahaston avulla olisi myös voitava toteuttaa yhteisön toimia rajojen strategisissa kohdissa havaittujen heikkouksien johdosta osallistamalla tällaisten heikkouksien korjaamiseen tarkoitettujen erityistoimien yhteisrahoitukseen tällaisiin toimiin vuosittain varattavan määrän mukaisesti.
- (12) Rahastosta olisi myös tuettava kansallisia toimenpiteitä ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä, kun kyseessä on viisumipolitiikka ja muut ennen rajamuodollisuuksia eli ennen ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia toteutettavat toimet. Jäsenvaltioiden konsuliviranomaisten kolmansissa maissa järjestämien toimien tehokas hallinnointi on yhteisen viisumipolitiikan edun mukaista, sillä se on osa monikerroksista järjestelmää, jonka avulla pyritään helpottamaan laillista matkustamista ja torjumaan laitonta maahanmuuttoa Euroopan unioniin, ja olennainen osa Euroopan ulkorajojen yhdenmukaista valvontajärjestelmää.
- (13) Rahaston soveltamisala ja tarkoitus huomioon ottaen siitä ei pitäisi missään tapauksessa tukea toimia, jotka koskevat kolmansissa maissa sijaitsevia henkilöiden säilöönottoalueita tai -keskuksia.
- (14) Olisi vahvistettava objektiiviset perusteet, joiden mukaisesti vuosittain käytettävissä olevia varoja jaetaan jäsenvaltioille. Perusteet olisi ryhmiteltävä rajatyypin mukaisesti ottaen huomioon liikenne ja uhkien taso jäsenvaltioiden ulkorajoilla.
- (15) Perusteiden soveltamista olisi tarkasteltava uudelleen vuonna 2010, jotta voitaisiin ottaa huomioon mahdolliset uudet olosuhteet, kuten erityisesti ne, jotka johtuvat ulkorajoilla tapahtuneista muutoksista.
- (16) Kun otetaan huomioon, että viraston tehtävänä on avustaa jäsenvaltioita ulkorajojen valvontaan liittyvien operatiivisten näkökohtien täytäntöönpanossa, ja koska tavoitteena on kehittää täydentävyyttä viraston tehtävien ja jäsenvaltioiden vastuulla olevien ulkorajoilla tehtävien rajatarkastusten ja -valvonnan välillä, komission olisi kuultava virastoa

jäsenvaltioiden esittämistä monivuotisten ohjelmien luonnoksista ja komission laatimista strategisista suuntaviivoista.

- (17) Lisäksi komissio voi pyytää virastoa osallistumaan komission seuraavista seikoista laatimaan arviointiin: rahaston vaikutukset ulkorajavalvontaa koskevan politiikan ja lainsäädännön kehittämiseen, rahaston ja viraston tehtävien yhteisvaikutus sekä niiden perusteiden tarkoituksenmukaisuus, jotka koskevat varojen jakamista jäsenvaltioiden kesken, kun otetaan huomioon Euroopan unionin tavoitteet kyseisellä alalla.
- (18) Tämä päätös on osa johdonmukaista kehystä, johon kuuluvat myös Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa 23 päivänä toukokuuta 2007 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 573/2007/EY ⁽²⁾, Euroopan paluurahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa 23 päivänä toukokuuta 2007 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 575/2007/EY ⁽³⁾ sekä kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskevan eurooppalaisen rahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa ... tehty neuvoston päätös 2007/.../EY ⁽⁴⁾ ja jonka tavoitteena on, että jäsenvaltiot jakavat oikeudenmukaisesti vastuun Euroopan unionin ulkorajojen yhdenmukaistamiseen ja yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan aiheuttamasta taloudellisesta rasituksesta. Mainitut toimet perustuvat perustamissopimuksen kolmannen osan IV osastoon.
- (19) Jäsenvaltion ei tulisi osallistua tähän rahastoon samanaikaisesti kun se osallistuu tulevaan väliaikaiseen välineeseen, jonka tarkoituksena on auttaa tukea saavia jäsenvaltioita rahoittamaan toimia Euroopan unionin uusilla ulkorajoilla Schengenin säännösten soveltamiseksi ja ulkorajavalvonnan harjoittamiseksi.
- (20) Tästä rahastosta tuettujen toimien olisi täydennettävä ulkoista apua koskevilla yhteisön välineillä tuettavia toimia ja ne olisi toteutettava Euroopan unionin ulkosuhdepolitiikan ja erityisesti vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen ulkoisia ulottuvuuksia koskevan strategian puitteissa.
- (21) Rahastosta myönnettävä tuki olisi tehokkaampaa ja se voitaisiin kohdistaa paremmin, jos tukikelpoisten toimien yhteisrahoitus perustuisi strategiseen monivuotiseen ohjelmasuunnitteluun, jonka kukin jäsenvaltio toteuttaa käyden vuoropuhelua komission kanssa.
- (22) Jokaisen jäsenvaltion olisi laadittava komission antamien strategisten suuntaviivojen pohjalta monivuotinen ohjelma, jossa otetaan huomioon kyseisen valtion erityinen tilanne ja tarpeet ja määritetään kehittämisstrategia, jota olisi käytettävä viitekehyksenä vuosittaisissa ohjelmissa lueteltujen toimien täytäntöönpanoa valmisteltaessa.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

⁽³⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 45.

⁽⁴⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽¹⁾ EUVL L 236, 23.9.2003, s. 946.

- (23) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽¹⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', 53 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanomenetelmien mukaisesti olisi täsmennettävä komissiolle kuuluvat Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamistehtävät ja määriteltävä jäsenvaltioiden yhteistyövelvoitteet. Nämä tehtävät toteuttamalla komissio voisi olla varma siitä, että jäsenvaltiot käyttävät rahaston varoja laillisesti, asianmukaisesti ja varainhoitoasetuksen 27 artiklassa ja 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava riittävät toimenpiteet hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toimivuuden ja täytäntöönpanon laadun varmistamiseksi. Tätä varten on tarpeen vahvistaa kaikkia ohjelmia sitovat yleisperiaatteet ja tehtävät.
- (25) Koska rahastosta voidaan tukea kansallisia toimenpiteitä, joita jäsenvaltio toteuttaa eri tasoilla ja paikkakunnilla Schengenin säännösten määräysten täytäntöönpanemiseksi ja jotka vaihtelevat ulkoraja-asioista viisumipolitiikkaan, toimintaan saattaa osallistua useampi kuin yksi jäsenvaltion viranomainen. Tästä syystä jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus nimittää useampia todentamis- ja tarkastusviranomaisia tai valtuutettuja viranomaisia edellyttäen, että näiden viranomaisten keskinäinen tehtäväjako on selkeä.
- (26) Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaan vastuun rahaston täytäntöönpanosta ja valvonnasta olisi kuuluttava ensi sijassa jäsenvaltioille.
- (27) Hallinnointi- ja valvontajärjestelmiin, menojen todentamiseen sekä sääntöjenvastaisuuksien ja yhteisön lainsäädännön rikkomisen ehkäisyyn, toteamiseen ja oikaisuun liittyvät jäsenvaltioiden velvoitteet olisi täsmennettävä monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien tehokkaan ja asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Hallinnoinnin ja valvonnan osalta on erityisesti tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan jäsenvaltiot huolehtivat siitä, että järjestelmät ovat olemassa ja toimivat tyydyttävästi.
- (28) Jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä olisi kannustettava tällä alalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta varainhoidon valvontaan liittyvää komission toimivaltaa.
- (29) Rahastosta tuettavien toimien teho ja vaikutus riippuvat myös toimien arvioinnista ja tulosten levittämisestä. Tämän vuoksi olisi vahvistettava tähän liittyvät jäsenvaltioiden ja komission velvollisuudet sekä järjestelyt, joiden avulla voidaan varmistaa arvioinnin luotettavuus ja asiaankuuluvien tietojen laatu.
- (30) Toimien arviointi olisi järjestettävä siten, että niitä voidaan tarkistaa ohjelmakauden aikana ja arvioida niiden vaikutuksia, ja arviointimenettely olisi nivottava hankkeen seurantaan.
- (31) Koska yhteisön rahoituksen näkyvyys on tärkeää, komission olisi annettava ohjeita sen edistämiseksi, että rahastosta tukea saava viranomainen, valtioista riippumaton järjestö, kansainvälinen järjestö tai muu yhteisö tuo asianmukaisesti esiin saamansa avun, ja otettava huomioon yhteisesti hallinnoituja muita välineitä kuten rakennerahastoja koskeva käytäntö.
- (32) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽²⁾ 37 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (33) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän päätöksen tavoitetta, joka on Euroopan ulkorajojen yhdenmetyt valvontajärjestelmän käyttöönoton tukeminen ja sen osana jäsenvaltioiden kolmansissa maissa toimivien konsuli- ja muiden viranomaisten järjestämien toimien hallinnointi siltä osin kuin on kyse jäsenvaltioiden alueelle suuntautuvista kolmansien maiden kansalaisten virroista, vaan se voidaan toimien laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (34) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽³⁾ mukaisesti.
- (35) Koska tämän päätöksen toimenpide, joka koskee strategisten suuntaviivojen hyväksymistä, on laajakantoinen ja sen tarkoituksena on muuttaa tämän päätöksen muita kuin keskeisiä osia poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä tätä päätöstä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia, siitä olisi päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää hallintomenettelyä noudattaen. Tehokkuussyistä olisi strategia suuntaviivoja hyväksyttäessä lyhennettävä valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn tavallisesti sovellettavia määräaikoja.

⁽²⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY, Euratom) N:o 1995/2006 (EUVL L 390, 30.12.2006, s. 1).

- (36) Tämän päätöksen tiettyjä säännöksiä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2007, jotta rahasto voidaan panna täytäntöön mahdollisimman pian.
- (37) Islannin ja Norjan osalta tällä päätöksellä kehitetään Schengenin säännöstön määräyksiä tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY⁽¹⁾ 1 artiklan A ja B kohdassa tarkoitetulla alalla.
- (38) Olisi sovittava järjestelystä, jonka mukaisesti Islannin ja Norjan edustajat voisivat osallistua täytäntöönpanovaltaansa käyttävää komissiota avustavien komiteoiden työhön. Tällaista järjestelyä on tarkasteltu Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä, johdanto-osan 37 kappaleessa tarkoitettuun sopimukseen liitetyssä kirjeenvaihtona tehdyssä sopimuksessa komiteoista, jotka avustavat Euroopan komissiota tämän käyttäessä toimeenpanovaltaansa⁽²⁾.
- (39) Sveitsin osalta tällä päätöksellä kehitetään Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välillä allekirjoitetussa sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tarkoitettuja Schengenin säännöstön määräyksiä, jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A kohdassa, kun se luetaan yhdessä kyseisen sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta sekä sopimuksen tiettyjen määräysten väliaikaisesta soveltamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 2004/860/EY⁽³⁾ 4 artiklan 1 kohdan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (40) Olisi sovittava järjestelystä, jonka mukaisesti Sveitsin edustajat voisivat osallistua täytäntöönpanovaltaansa käyttävää komissiota avustavien komiteoiden työhön. Tällaista järjestelyä on tarkasteltu johdanto-osan 39 kappaleessa tarkoitettuun sopimukseen liitetyssä Euroopan unionin neuvoston ja Sveitsin välisessä kirjeenvaihdossa.
- (41) Yhteisön ja Islannin, Norjan ja Sveitsin välillä olisi tehtävä sopimus, jotta voitaisiin määrittellä lisäsäännöt, joita tarvitaan tämän välineen täytäntöönpanemiseksi.
- (42) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä se sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska tämä päätös perustuu Schengenin säännöstöön Euroopan yhteisön perustamis-
- missopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten nojalla, Tanskan on edellä mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti päätettävä kuuden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tekemispäivästä, saattaako se päätöksen osaksi kansallista lainsäädäntöään vai ei.
- (43) Tällä päätöksellä kehitetään sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY⁽⁴⁾ ja myöhemmin Schengenin säännöstön osien voimaansaattamisesta Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneessä kuningaskunnassa 22 päivänä joulukuuta 2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2004/926/EY⁽⁵⁾ mukaisesti. Yhdistynyt kuningaskunta ei tämän vuoksi osallistu päätöksen tekemiseen, päätös ei sido sitä, eikä päätöstä sovelleta siihen.
- (44) Tällä päätöksellä kehitetään sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY⁽⁶⁾ mukaisesti. Irlanti ei tämän vuoksi osallistu tämän päätöksen tekemiseen, päätös ei sido sitä eikä päätöstä sovelleta siihen.
- (45) EY:n perustamissopimuksen 67 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn soveltamisesta tietyillä kyseisen perustamissopimuksen kolmannen osan IV osastoon kuuluvilla aloilla 22 päivänä joulukuuta 2004 tehdyn neuvoston päätöksellä 2004/927/EY⁽⁷⁾ mahdollistettiin perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettujen menettelyn soveltaminen perustamissopimuksen 62 artiklan 1 kohdan, 2 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan sekä 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 3 kohdan b alakohdan kattamilla aloilla,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

LUKU I

KOHDE, TAVOITTEET JA TOIMET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä päätöksellä perustetaan 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 väliseksi kaudeksi Euroopan ulkorajarahasto, jäljempänä 'rahasto', vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen vahvistamisen tueksi ja jäsenvaltioiden välisen yhteisvastaullisuuden periaatteen soveltamiseksi osana johdonmukaista kehystä, johon kuuluvat myös päätös N:o 573/2007/EY, päätös N:o 575/2007/EY sekä päätös 2007/.../EY.

⁽¹⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 53.

⁽³⁾ EUVL L 370, 17.12.2004, s. 78.

⁽⁴⁾ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁵⁾ EUVL L 395, 31.12.2004, s. 70.

⁽⁶⁾ EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽⁷⁾ EUVL L 396, 31.12.2004, s. 45.

Tässä päätöksessä määritellään rahaston tavoitteet, täytäntöönpano, käytettävissä olevat varat ja niiden jakamisperusteet.

Lisäksi päätöksessä vahvistetaan rahaston hallinnointia, varainhoitoa, seuranta- ja valvontaa koskevat säännöt komission ja jäsenvaltioiden keskinäisen vastuunjaon pohjalta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1. 'ulkorajoilla' jäsenvaltioiden ulkorajoja, joki- ja järvirajat mukaan luettuina, merirajoja, lentoasemia ja joki-, meri- ja järviliikenteen satamia, joihin sovelletaan ulkorajojen ylittämistä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, riippumatta siitä, ovatko ne väliaikaisia;
2. 'väliaikaisilla ulkorajoilla'
 - a) yhteistä rajaa Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavan jäsenvaltion ja sellaisen jäsenvaltion välillä, jonka on määrä soveltaa Schengenin säännöstöä täysimääräisesti liittymisasiakirjansa mukaisesti, mutta jonka osalta asianomainen neuvoston päätös, jossa se valtuutetaan soveltamaan säännöstöä täysimääräisesti, ei ole vielä tullut voimaan;
 - b) yhteistä rajaa kahden sellaisen jäsenvaltion välillä, joiden on määrä soveltaa Schengenin säännöstöä täysimääräisesti kunkin liittymisasiakirjansa mukaisesti, mutta joiden osalta asianomainen neuvoston päätös, jossa ne valtuutetaan soveltamaan säännöstöä täysimääräisesti, ei ole vielä tullut voimaan;
3. 'rajanylityspaikalla' toimivaltaisten viranomaisten ulkorajojen ylitykseen hyväksymää ylityspaikkaa, josta on ilmoitettu asetuksen (EY) N:o 562/2006 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
4. 'virastolla' asetuksella (EY) N:o 2007/2004 perustettua Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkoraja-yhteistyöstä huolehtivaa virastoa.

3 artikla

Rahaston yleiset tavoitteet

1. Rahasto edistää seuraavien tavoitteiden saavuttamista:
 - a) ulkorajoihin liittyvien tarkastus- ja valvontatehtävien tehokas järjestäminen;
 - b) jäsenvaltioiden harjoittama matkustajavirtojen tehokas hallinta ulkorajoilla, jotta varmistetaan toisaalta suojelun korkea taso ulkorajoilla ja toisaalta ulkorajojen vaivatonta ylittämistä Schengenin säännösten mukaisesti ja inhimillisen kohtelun ja ihmisarvon periaatteet;

- c) rajavartijat soveltavat yhdenmukaisesti ulkorajojen ylittämistä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, erityisesti asetusta (EY) N:o 562/2006;
- d) jäsenvaltioiden kolmansissa maissa toimivien konsuli- ja muiden viranomaisten järjestämien toimien hallinnoinnin parantaminen jäsenvaltioiden alueelle suuntautuvien kolmansien maiden kansalaisten virtojen osalta ja jäsenvaltioiden asian osalta harjoittaman yhteistyön parantaminen.

2. Rahasto osallistuu jäsenvaltioiden tai komission aloitteesta toteutettavan teknisen avun rahoittamiseen.

4 artikla

Erityistavoitteet

1. Edellä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tavoitteen osalta rahastosta tuetaan seuraavia erityisiä tavoitteita:
 - a) toteutetaan suositukset, operatiiviset standardit ja parhaat käytänteet, jotka perustuvat rajavalvonnan alalla tehtyyn jäsenvaltioiden operatiiviseen yhteistyöhön;
 - b) kehitetään ja sovelletaan rajanylityspaikkojen välisten osuuskien valvontajärjestelmien parantamiseen tähtäviä toimenpiteitä;
 - c) otetaan käyttöön sellaisia toimenpiteitä tai kehitetään sellaisia tehokkaita järjestelmiä, joiden avulla pystytään järjestelmällisesti keräämään keskeisiä tietoja tilanteen kehittymisestä paikalla ulkorajan läheisyydessä, ulkorajalla ja välittömästi ulkorajan toisella puolella;
 - d) varmistetaan, että kaikenlaiset ulkorajat (maa, ilma, meri) ylittävien henkilöiden määrä rekisteröidään asianmukaisesti;
 - e) otetaan käyttöön järjestelmä, jonka avulla kerätään matkustajaluokkia sekä tarkastus- ja valvontatoimenpiteiden määrää ja luonnetta koskevia tilastollisia ja hallinnollisia tietoja erilaisilta ulkorajoilta käyttäen apuna tietojen rekisteröintiä ja muita tietolähteitä, tai parannetaan tällaista järjestelmää;
 - f) huolehditaan siitä, että kaikkien rajanylityspaikoilla toimivien viranomaisten toimintaa koordinoidaan tehokkaasti, rakenteellisesti, strategisesti ja operatiivisesti;
 - g) kehitetään rajavartijoiden valvonta-, neuvonta- ja tarkastustehtäviin liittyviä valmiuksia ja pätevyyttä;
 - h) kehitetään kansallisella tasolla tapahtuvaa tietojenvaihtoa ulkorajojen valvonnasta vastaavien viranomaisten välillä sekä näiden viranomaisten ja muiden maahanmuutto-,

turvapaikka- ja muista tähän liittyvistä asioista vastaavien viranomaisten välillä;

i) edistetään laadunhallintanormeja.

2. Edellä 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun tavoitteen osalta rahastosta tuetaan seuraavia erityisiä tavoitteita:

a) kehitetään väliaikaisia ulkorajoja lukuun ottamatta uusia työmenetelmiä, logistisia toimenpiteitä ja huipputeknologiaa tavoitteena tehostaa unioniin tulevien ja sieltä poistuvien henkilöiden järjestelmällisiä tarkastuksia rajanylityspaikoilla;

b) edistetään teknologian käyttöä sekä teknologian tehokkaasta hyödyntämisestä vastaavan henkilöstön erityiskoulutusta;

c) edistetään tietojenvaihtoa väärennetyistä tai vääristä matkustusasiakirjoista ja tällaisia asiakirjoja koskevan koulutuksen parantamista muun muassa kehittämällä ja levittämällä yhteisiä työvälineitä ja käytänteitä tällaisten asiakirjojen tunnistamiseksi;

d) edistetään tehokasta ja reaaliaikaista tiedonhakua rajanylityspaikoissa laajojen tietotekniikkajärjestelmien, kuten Schengenin tietojärjestelmän (SIS) ja viisumitietojärjestelmän (VIS), avulla sekä tehokasta reaaliaikaista tietojenvaihtoa kaikkien ulkorajoilla olevien rajanylityspaikkojen välillä;

e) varmistetaan riskianalyysin tulosten optimaalinen soveltaminen operatiivisella ja teknisellä tasolla.

3. Edellä 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettun tavoitteen osalta rahastosta tuetaan seuraavia erityisiä tavoitteita:

a) yhdenmukaistetaan vähitellen rajavartijoiden koulutusta ja pätevyysvaatimuksia kaikissa jäsenvaltioissa, erityisesti ottamalla käyttöön viraston kehittämä yhteinen opetussuunnitelma ja täydentämällä johdonmukaisesti viraston toimintaa tällä alalla;

b) tuetaan ja lisätään jäsenvaltioiden välistä rajavartijoiden vaihtoa ja tilapäistä siirtoa suuntaviivojen ja viraston alalla toteuttamien toimien täydennyksenä;

c) edistetään yhteensopivan huipputeknologian käyttöä ulkorajoilla aina kun tämä on välttämätöntä sääntöjen oikean, tehokkaan tai yhdenmukaisen soveltamisen kannalta;

d) edistetään viranomaisten valmiuksia soveltaa samoja menettelyjä ja tehdä yhdenmukaisia, nopeita ja laadukkaita päätöksiä ulkorajojen ylittämisen osalta viisumien myöntäminen mukaan luettuna;

e) edistetään yhteisen Rajavartijan käytännön käsikirjan käyttöä;

f) rakennetaan ja parannetaan niille henkilöille tarkoitettuja tiloja ja keskuksia, joiden maahanpääsy on evätty tai jotka on pysäytetty heidän ylitettyään ulkorajan laittomasti taikka lähestyttyään ulkorajaa tarkoituksenaan tulla laittomasti jäsenvaltioiden alueelle;

g) parannetaan rajanylityspaikkojen tilojen turvallisuutta rajavartijoiden turvallisuuden varmistamiseksi sekä laitteiden, valvontajärjestelmien ja kulkuneuvojen suojelemiseksi.

4. Edellä 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettun tavoitteen osalta rahastosta tuetaan seuraavia erityisiä tavoitteita:

a) vahvistetaan maahanmuuton yhteishenkilöiden verkoston toimintavalmiuksia ja edistetään tehokkaampaa yhteistyötä jäsenvaltioiden yksiköiden välisen verkoston välityksellä;

b) otetaan käyttöön toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on avustaa jäsenvaltioita ja liikenteenharjoittajia niille liikenteenharjoittajien velvollisuudesta toimittaa tietoja matkustajista 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/82/EY⁽¹⁾ sekä tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn yleissopimuksen⁽²⁾, jäljempänä 'Schengenin yleissopimus', 26 artiklan määräysten nojalla kuuluvien velvoitteiden täyttämiseksi laittoman maahantulon estämiseksi ulkorajoilla;

c) edistetään lähtömaissa lentoasemilla toimivien liikenteenharjoittajien kanssa tehtävän yhteistyön tehostamista muun muassa liikenteenharjoittajien henkilöstön yhdenmukaisella koulutuksella matkustusasiakirjojen käsittelyssä;

d) edistetään laadunhallintaa sekä palvelujen ja valmiuksien laatua viisumihakumenettelyn perusrakenteen osalta;

e) edistetään jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä tavoitteena kehittää konsuliviranomaisten valmiuksia käsitellä viisumihakemuksia;

f) edistetään kolmansissa maissa toimivien jäsenvaltioiden konsuliviranomaisten yhteisiä tutkintakäytänteitä ja yhdenmukaisia hallinnollisia menettelyjä ja viisumipäätöksiä;

g) edistetään eri jäsenvaltioiden konsuli- ja muiden viranomaisten välistä järjestelmällistä ja säännöllistä yhteistyötä, erityisesti VIS:n osalta, mukaan luettuna viisumien myön-

⁽¹⁾ EUVL L 261, 6.8.2004, s. 24.

⁽²⁾ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 19, yleissopimus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1987/2006 (EUVL L 381, 28.12.2006, s. 4).

tämiseen tarkoitettujen resurssien ja välineiden yhteiskäyttö, viisumihakemuksia koskevat tietojenvaihto, kyselyt ja tutkimukset sekä yhteisten viisumihakemuskeskusten kehittäminen;

- h) edistetään kansallisia aloitteita, joiden tavoitteena ovat eri jäsenvaltioiden konsuliviranomaisten yhteiset tutkintakäytänteet ja yhdenmukaiset hallinnolliset menettelyt ja viisumeita koskevat päätökset;
- i) kehitetään yhteisiä konsuliviranomaisia.

5 artikla

Tukikelpoiset toimet jäsenvaltioissa

1. Rahastosta voidaan myöntää tukea 4 artiklassa tarkoitettuihin erityistavoitteisiin liittyviin jäsenvaltioiden toimiin ja erityisesti seuraaviin toimiin:

- a) rajanylityspaikkojen perusrakenteet ja rakennukset, kuten raja-asetat, helikoptereiden laskeutumispaikat sekä ajoneuvojen odotuskaistat tai henkilöiden tarkastuskopit rajanylityspaikoilla;
- b) rajanylityspaikkojen välisillä osuuksilla harjoitettavan valvonnan ja ulkorajan laittoman ylittämisen torjumisen edellyttämät perusrakenteet, rakennukset ja järjestelmät;
- c) toimintavälineet, kuten tunnistimet, videovalvontavälineet, asiakirjojen tutkintavälineet, välineet väärennösten tunnistamiseksi ja siirrettävät tai kiinteät päätteet tietojen hakemiseksi tietojärjestelmästä SIS, viisumitietojärjestelmästä VIS, eurooppalaisesta kuvantallennusjärjestelmästä (FADO) ja muista eurooppalaisista ja kansallisista järjestelmistä;
- d) ulkorajojen valvontaan tarkoitettut kulkuneuvot, esimerkiksi ajoneuvot, alukset, helikopterit ja kevyet ilma-alukset, jotka on erityisesti varustettu rajavalvontaan ja kulkuneuvoissa olevien henkilöiden havaitsemiseen tarkoitetuilla elektronisilla laitteilla;
- e) tietojen reaaliaikaiseen vaihtoon asianomaisten viranomaisten välillä tarkoitettut välineet;
- f) tieto- ja viestintätekniikkajärjestelmät;
- g) ohjelmat henkilöstön lähettämiseksi henkilövaihtoon (esimerkiksi rajavartijat, maahanmuuttoviranomaiset ja konsulivirkamiehet);
- h) asianomaisten viranomaisten henkilöstön koulutus, kielikoulutus mukaan lukien;
- i) investoinnit huipputeknologian kehittämiseen, testaamiseen ja asennukseen;
- j) tutkimukset ja pilottihankkeet, joilla toteutetaan suosituksia, operatiiviset standardit ja parhaat käytänteet, jotka ovat tulosta jäsenvaltioiden rajavalvonnan alalla toteuttamasta operatiivisesta yhteistyöstä;

- k) tutkimukset ja pilottihankkeet, joiden tarkoituksena on edistää innovointia, helpottaa kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihtoa ja parantaa kolmansissa maissa toimivien jäsenvaltioiden konsuliviranomaisten ja muiden elinten järjestämien toimien hallinnon laatua siltä osin kuin on kyse jäsenvaltioiden alueelle suuntautuvista kolmansien maiden kansalaisten virroista ja jäsenvaltioiden tämän osalta tekemästä yhteistyöstä.

2. Rahastosta ei tueta väliaikaisia ulkorajoja koskevia toimia, jos tällaiset toimet katsotaan rakenteelliseksi investoinniksi, joka ei vastaa tavoitetta poistaa henkilötarkastukset rajoilta, erityisesti 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuilta osin.

6 artikla

Erityinen kauttakulkujärjestely

1. Rahastosta myönnetään tukea menetettyjen kauttakulkuvii-sumimaksujen korvaamiseen ja ylimääräisiin kustannuksiin, joita aiheuttaa neuvoston asetusten (EY) N:o 693/2003⁽¹⁾ ja (EY) N:o 694/2003⁽²⁾ mukaisen kauttakulkua helpottavan asiakirjan (FTD) ja rautateitse tapahtuvaa kauttakulkua helpottavan asiakirjan (FRTD) järjestelmän täytäntöönpanosta.

2. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa lisäkustannuksilla tarkoitetaan kustannuksia, joita aiheuttaa suoraan erityisen kauttakulkujärjestelyn täytäntöönpanoon liittyvistä erityisvaatimuksista, muttei niitä, jotka aiheutuvat kauttakulku- tai muiden viisumien myöntämisestä.

Seuraavanlaiset lisäkustannukset ovat tukikelpoisia:

- a) investoinnit perusrakenteisiin;
- b) erityisen kauttakulkujärjestelyn täytäntöönpanosta vastaavan henkilöstön koulutus;
- c) toiminnan lisäkustannukset, myös erityisen kauttakulkujärjestelyn toiminnasta vastaavan henkilöstön palkkakustannukset.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut menetetyt maksut lasketaan yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 12 kauttakulkuviisumimaksuille vahvistetun tason mukaisesti 14 artiklan 9 kohdassa vahvistetun rahoituskehyksen puitteissa.

7 artikla

Yhteisön toimet

1. Komission aloitteesta enintään 6 prosenttia rahaston varoista voidaan käyttää sellaisten valtioidenvälisen toimien tai koko yhteisön edun mukaisten toimien, jäljempänä 'yhteisön toimet', rahoittamiseen, jotka koskevat seuraavia tavoitteita:

- a) myötävaikutetaan jäsenvaltioiden kolmansissa maissa toimivien konsuli- ja muiden viranomaisten toiminnan, siltä osin kuin on kyse kolmansien maiden kansalaisten

⁽¹⁾ EUVL L 99, 17.4.2003, s. 8.

⁽²⁾ EUVL L 99, 17.4.2003, s. 15.

jäsenvaltioiden alueelle suuntautuvista matkustajavirroista, ja jäsenvaltioiden asian osalta harjoittaman yhteistyön parantamiseen lentoyhtiöiden asiantuntijoiden ja maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden toiminta mukaan luettuna;

- b) edistetään tullivalvonnan ja eläinlääkintään tai kasvinsuojeluun liittyvien tarkastusten asteittaista sisällyttämistä ulkorajojen yhdenmukaiseen valvontatoimintaan alan yleisen kehityksen mukaisesti;
- c) annetaan tukipalveluja jäsenvaltioille asianmukaisesti perustelluissa hätätilanteissa, jotka edellyttävät kiireellisiä toimia jäsenvaltioiden ulkorajoilla.

2. Rahoitusta voidaan myöntää 1 kohdan a ja b alakohdassa mainituille yhteisön toimille, joilla erityisesti:

- a) edistetään yhteisön lainsäädännön ja hyvien käytänteiden täytäntöönpanoon liittyvää yhteisön tason yhteistyötä;
- b) tuetaan valtioidenvälisen yhteistyöverkoston perustamista sekä sellaisiin valtioidenvälisiin kumppanuuksiin perustuvia pilottihankkeita, jotka on perustettu vähintään kahden jäsenvaltion konsuliviranomaisten välillä innovoinnin edistämiseksi sekä kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihtamisen helpottamiseksi;
- c) tuetaan tutkimuksia sekä tiedon levitystä ja vaihtoa parhaista käytänteistä ja kaikista muista näkökohdista, jotka liittyvät mainittuun yleistavoitteeseen eli edistävät jäsenvaltioiden kolmansissa maissa toimivien konsuliviranomaisten toiminnan ja jäsenvaltioiden tällä alalla harjoittaman yhteistyön parantamista, myös huipputeknologian käytön osalta;
- d) tuetaan hankkeita ja tutkimuksia, joissa kartoitetaan yhteisön tason yhteistyön ja yhteisön lainsäädännön mahdollisia uusia muotoja tällä alalla, erityisesti yhteisten viisumihakemuskeskusten osalta;
- e) tuetaan yhteisten tilastollisten välineiden, menetelmien ja indikaattoreiden kehittämistä ja soveltamista jäsenvaltioissa toiminnan kehittämisen mittaamiseksi viisumipolitiikan ja konsuliyhteistyön aloilla.

3. Vuosittainen työohjelma, jossa määritellään yhteisön toimien painopisteet, hyväksytään 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

TUEN PERIAATTEET

8 artikla

Täydentävyys, johdonmukaisuus ja vaatimustenmukaisuus

1. Rahastosta myönnettävä tuki täydentää kansallisia, alueellisia ja paikallisia toimia sisällyttämällä niihin yhteisön painopisteet.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että rahaston ja jäsenvaltioiden tukitoimet ovat johdonmukaisia yhteisön toimien, politiikkojen ja painopisteiden kanssa. Johdonmukaisuus on osoitettava erityisesti 21 artiklassa tarkoitettussa monivuotisessa ohjelmassa.

3. Rahastosta rahoitettavien toimien on oltava perustamis- sopimuksen määräysten ja niiden nojalla annettujen säädösten mukaisia.

9 artikla

Ohjelmasuunnittelu

1. Rahaston tavoitteet pannaan täytäntöön monivuotisen ohjelmakauden puitteissa (2007–2013), josta tehdään väliarviointi 24 artiklan mukaisesti. Monivuotinen ohjelmointijärjestelmä käsittää ensisijaisten tavoitteiden lisäksi hallinnointi-, päätöksenteko-, tarkastus- ja todentamismenettelyt.

2. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuosittaisten ohjelmien avulla.

10 artikla

Tukitoimien toissijaisuus ja suhteellisuus

1. Jäsenvaltiot vastaavat 21 ja 23 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien täytäntöönpanosta sopivalla alueellisella tasolla kunkin jäsenvaltion institutionaalisen järjestelmän mukaisesti. Tehtävä on suoritettava tämän päätöksen mukaisesti.

2. Keinot, joita komissio ja jäsenvaltiot käyttävät tarkastuksessa, vaihtelevat sen mukaan, kuinka suuri yhteisön rahoitusosuus on. Sama periaate koskee arviointia sekä monivuotisista ja vuosittaisista ohjelmista laadittavia kertomuksia.

11 artikla

Toteuttamistavat

1. Rahastolle osoitettavien yhteisön talousarviovarojen täytäntöönpanoa hallinnoidaan varainhoitoasetuksen 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, lukuun ottamatta tämän päätöksen 7 artiklassa mainittuja yhteisön toimia ja tämän päätöksen 17 artiklassa mainittua teknistä apua.

2. Komissio täyttää sille asetetun velvoitteen toteuttaa Euroopan unionin yleistä talousarviota

a) varmistamalla 34 artiklassa kuvattuja menettelyjä noudattaen, että jäsenvaltioissa on olemassa hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ja että ne toimivat moitteettomasti;

b) pidättämällä maksut tai lykkäämällä niiden maksamista kokonaan tai osittain 43 ja 44 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti, jos kansalliset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ovat puutteelliset, ja soveltamalla kaikkia tarpeellisia rahoitusoikaisuja 47 ja 48 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti.

3. Schengenin säännösten määräysten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvat maat osallistuvat rahastoon tämän päätöksen mukaisesti.

4. Tarvittavin järjestelyin täsmennetään tällaiseen osallistumiseen liittyvät täydentävät säännöt, myös säännökset, joilla varmistetaan yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen ja tilintarkastustuomioistuimen toimivalta tehdä tarkastuksia.

12 artikla

Kumppanuus

1. Kunkin jäsenvaltion on hoidettava voimassa olevien kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti niiden viranomaisten ja elinten väliset kumppanuusjärjestelyt, jotka osallistuvat monivuotisen ohjelman täytäntöönpanoon tai jotka kyseisen jäsenvaltion mukaan voisivat hyödyllisellä tavalla osallistua ohjelman kehittämiseen.

Näihin viranomaisiin ja elimiin voivat kuulua toimivaltaiset alue- ja paikallisviranomaiset, kaupunkien viranomaiset ja muut viranomaiset, kansainväliset järjestöt, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun virasto (UNHCR) sekä kansalaisyhteiskuntaa edustavat elimet kuten valtioista riippumattomat järjestöt tai työmarkkinaosapuolet.

2. Kumppanuutta harjoitetaan kunkin osapuolen institutionaalisten, oikeudellisten ja taloudellisten toimivaltuuksien mukaisesti.

III LUKU

RAHOITUSKEHYKS

13 artikla

Kokonaismäärärahat

1. Rahoituspuitteet tämän päätöksen toteuttamiselle 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2013 ovat 1 820 miljoonaa euroa.

2. Budjettivallan käyttäjä myöntää vuosittaiset määrärahat rahoituskehysten puitteissa.

3. Komissio jakaa määrärahat vuosittain ohjeellisesti jäsenvaltioiden kesken 14 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

14 artikla

Varojen jakaminen vuosittain jäsenvaltioiden tukikelpoisiin toimiin

1. Vuosittain käytettävissä olevat varat jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

- 30 prosenttia maaulkorajoille;
- 35 prosenttia meriulkorajoille;
- 20 prosenttia lentoasemille;
- 15 prosenttia konsulivirastoille.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa mainitut käytettävissä olevat varat jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

- 70 prosenttia ulkorajaosuudelle, joka lasketaan painotus-tekijöiden perusteella kullekin 15 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti määritellylle erityiselle rajaosuudelle; ja
- 30 prosenttia ulkorajojen työmäärälle, joka määritellään 7 kohdan a alakohdan mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa mainitut käytettävissä olevat varat jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

- 70 prosenttia ulkorajaosuudelle, joka lasketaan painotus-tekijöiden perusteella kullekin 15 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti määritellylle erityiselle rajaosuudelle; ja
- 30 prosenttia meriulkorajojen työmäärälle, joka määritellään 7 kohdan a alakohdan mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdan c alakohdassa mainitut käytettävissä olevat varat jaetaan jäsenvaltioiden kesken lentoasemia koskevan, 7 kohdan b alakohdan mukaisesti määritellyn työmäärän mukaan.

5. Edellä 1 kohdan d alakohdassa mainitut käytettävissä olevat varat jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

- 50 prosenttia jäsenvaltioiden konsuliviranomaisille maissa, jotka on mainittu luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, 15 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001⁽¹⁾ liitteessä I; ja
- 50 prosenttia 7 kohdan c alakohdan mukaisesti määritellylle työmäärälle, joka koskee viisumipolitiikan hoitoa jäsenvaltioiden konsuliviranomaisissa maissa, jotka on mainittu asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteessä I.

6. Jotta varat voitaisiin vuosittain jakaa 1 kohdan a ja b alakohdan osalta,

- on otettava huomioon vuoden 2003 liittymisasiakirjan pöytäkirjassa nro 10 olevan 2 artiklan mukaisesta järjestelystä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 866/2004⁽²⁾ 1 artiklassa mainittujen alueiden välinen linja, vaikka se ei muodostakaan ulkomaarajaa, niin kauan kuin vuoden 2003 liittymisasiakirjan pöytäkirjan nro 10 1 artiklan määräyksiä sovelletaan, mutta ei kyseisen linjan pohjoispuolella sijaitsevaa merirajaosuutta;
- 'meriulkorajoilla' tarkoitetaan yksinomaan tämän päätöksen soveltamiseksi ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti, jäsenvaltioiden aluevesien ulkorajaa siten kuin se on

⁽¹⁾ EUVL L 81, 21.3.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 851/2005 (EUVL L 141, 4.6.2005, s. 3).

⁽²⁾ EUVL L 161, 30.4.2004, s. 128, oikaisu EUVL L 206, 9.6.2004, s. 51, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1283/2005 (EUVL L 203, 4.8.2005, s. 8).

määriteltynä Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleis-sopimuksen 4–16 artiklan mukaisesti. Jos laittoman maahanmuuton ja maahantulon ehkäiseminen edellyttää säännöllisesti toteutettavia pitkän matkan operaatioita, meriulkorajoilla tarkoitetaan kuitenkin sellaisten alueiden ulkorajaa, joilla uhka on merkittävä. Tämä määritellään ottamalla huomioon kyseisten jäsenvaltioiden toimittamat operatiiviset tiedot kahdelta edeltävältä vuodelta. Tätä 'meriulkorajoja' koskevaa määritelmää käytetään yksinomaan tämän päätöksen soveltamiseksi, ja kaikkien operaatioiden on oltava kansainvälisen oikeuden mukaisia.

7. Työmäärä perustuu seuraavia tekijöitä koskeviin keskimääräisiin lukuihin kahdelta edeltävältä vuodelta:

- a) maaulkorajoilla ja meriulkorajoilla:
- i) rajan virallisilla ylityspaikoilla ylittäneiden henkilöiden määrä;
 - ii) kyseiseltä ulkorajalta käännytettyjen kolmansien maiden kansalaisten määrä;
 - iii) niiden kolmansien maiden kansalaisten määrä, jotka on otettu kiinni heidän ylittyään ulkorajan laittomasti, mukaan lukien merellä kiinni otetut henkilöt;
- b) lentoasemilla:
- i) rajan virallisilla ylityspaikoilla ylittäneiden henkilöiden määrä;
 - ii) kyseiseltä ulkorajalta käännytettyjen kolmansien maiden kansalaisten määrä;
- c) konsulivirastoissa:
- viisumihakemusten määrä.

Vuonna 2007 työmäärä perustuu ainoastaan vuoden 2005 lukuihin.

8. Virasto päättää 2 ja 3 kohdassa mainitusta painotuksesta 15 artiklan mukaisesti.

9. Edellä 2 kohdan a alakohdassa mainitun maaulkorajojen osuuden osalta varojen vuosittaisessa jakamisessa ei oteta huomioon väliaikaisia ulkorajoja. Siinä otetaan kuitenkin huomioon viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2004 Euroopan unioniin liittyneen jäsenvaltion ja 1 päivänä toukokuuta 2004 jälkeen Euroopan unioniin liittyneen jäsenvaltion väliset väliaikaiset ulkorajat.

10. Edellä 7 kohdassa mainittua työmäärää koskevana vertailulukuina käytetään viimeisimpiä lukuja, jotka komissio (Eurostat) vahvistaa jäsenvaltioiden antamien tietojen perusteella yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Jos jotkin jäsenvaltiot eivät ole toimittaneet komissiolle (Eurostat) kyseisiä tilastotietoja, niiden on toimitettava alustavia tietoja mahdollisimman pian.

Ennen kuin komissio (Eurostat) hyväksyy kyseiset tiedot vertailuluvuiksi, se arvioi tilastotietojen laadun, vertailtavuuden ja täydellisyys tavanomaisten menettelyjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toimitettava komission (Eurostat) pyynnöstä sille kaikki tätä varten tarvittavat tiedot.

11. Jos vertailulukuja ei ole saatavilla komission (Eurostat) vahvistaessa tilastot yhteisön lainsäädännön mukaisesti, jäsenvaltioiden on toimitettava alustavat tiedot komissiolle viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä marraskuuta jäsenvaltioille myönnettävän seuraavaa vuotta koskevan rahoituksen arvioimiseksi 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Ennen kuin komissio hyväksyy kyseiset tiedot vertailuluvuiksi, komissio (Eurostat) arvioi tilastotietojen laadun, vertailtavuuden ja täydellisyys tavanomaisten menettelyjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toimitettava komission (Eurostat) pyynnöstä sille kaikki tätä varten tarvittavat tiedot.

12. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun varojen jakoon ei sisällytetä 6 artiklan ja 19 artiklan mukaisia varoja. Edellä 6 artiklan mukaiset varat eivät saa ylittää 108:aa miljoonaa euroa vuosina 2007–2013.

15 artikla

Viraston tekemät riskianalyysit varojen vuosittaista jakamista varten

1. Edellä 14 artiklan 8 kohdassa mainitun painotuksen määrittelemiseksi virasto toimittaa komissiolle viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä huhtikuuta erityisen kertomuksen, jossa selvitetään rajavalvonnan toteuttamista koskevat vaikeudet ja tilanne jäsenvaltioiden ulkorajoilla. Kertomuksessa kiinnitetään erityistä huomiota siihen, että jotkin jäsenvaltiot ovat erityisen lähellä alueita, joilla laittoman maahanmuuton riski on ollut edeltävänä vuonna korkea, ja otetaan myös huomioon niiden henkilöiden määrä, jotka ovat tulleet laittomasti kyseisten jäsenvaltioiden alueelle, sekä kyseisten jäsenvaltioiden koko.

2. Asetuksen (EY) N:o 2007/2004 4 artiklassa mainitun yhdenmisen riskianalyysimallin mukaisesti kertomuksessa on analysoitava uhkat, jotka ovat edeltävänä vuonna vaikuttaneet turvallisuuteen jäsenvaltioiden ulkorajoilla, ja otetaan huomioon poliittinen, taloudellinen ja sosiaalinen kehitys kolmansissa maissa, erityisesti rajanaapureina olevissa kolmansissa maissa, ja esitetään muuttovirtojen ja laittoman toiminnan mahdolliset suuntaukset ulkorajoilla.

Analyysin on perustuttava pääosin viraston jäsenvaltioilta tai komissiolta (Eurostat) saamiin seuraaviin tietoihin:

- a) ulkorajalta käännytettyjen kolmansien maiden kansalaisten määrä;
- b) niiden kolmansien maiden kansalaisten määrä, jotka on otettu kiinni heidän ylittäessään tai yrittäessään ylittää laittomasti ulkorajan;

- c) niiden henkilöiden määrä, jotka on tavattu tarkoituksellisesti avustamasta kolmansien maiden kansalaisia luvattomassa maahantulossa;
- d) väärennettyjen tai väärin matkustusasiakirjojen määrä ja sellaisten väärin perustein myönnettyjen matkustusasiakirjojen ja viisumeiden määrä, jotka on havaittu rajanylityspaikolla Schengenin rajasäännösten mukaisesti.

Jos vertailuluvut eivät ole komission (Eurostat) vahvistamia tilastoja vaan jäsenvaltioiden toimittamia lukuja, virasto voi pyytää jäsenvaltioilta tarvittavat tiedot arvioidakseen tilastotietojen laadun, vertailtavuuden ja täydellisyys. Virasto voi pyytää komission (Eurostat) apua tämän arvioinnin suorittamiseksi.

3. Kertomuksessa määritellään lopuksi, 1 ja 2 kohdan mukaisesti, uhkien nykyinen taso kunkin jäsenvaltion ulkorajoilla ja yksilöidään seuraavat erityiset painotustekijät yksittäisen jäsenvaltion kutakin ulkorajaosuutta varten:

- a) maaulkoraja:
- i) tekijä 1: normaali uhka
 - ii) tekijä 1,5: keskitason uhka
 - iii) tekijä 3: merkittävä uhka;
- b) meriulkoraja:
- i) tekijä 0: vähäinen uhka
 - ii) tekijä 1: normaali uhka
 - iii) tekijä 3: keskitason uhka
 - iv) tekijä 8: merkittävä uhka.

16 artikla

Rahoituksen rakenne

1. Rahastosta myönnetään rahoitusta avustuksina.
2. Rahastosta tuettavien toimien on saatava yhteisrahoitusta myös julkisista tai yksityisistä varoista, niiden on oltava voittoa tavoittelemattomia eikä niille voida myöntää samanaikaisesti rahoitusta muista Euroopan unionin yleiseen talousarvioon kuuluvista rahoituslähteistä.
3. Rahaston määrärahat täydentävät jäsenvaltioiden tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin myöntämiä julkisia tai muita vastaavia varoja.
4. Yhteisön rahoitusosuus 4 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien hankkeiden osalta voi olla enintään 50 prosenttia yksittäisen toimen kokonaiskustannuksista.

Yhteisön rahoitusosuutta saadaan korottaa 75 prosenttiin, jos hankkeet koskevat 20 artiklassa tarkoitetuissa strategisissa suuntaviivoissa määriteltyjä painopisteitä.

Yhteisön rahoitusosuutta korotetaan 75 prosenttiin koheesiorahastosta tukea saavissa jäsenvaltioissa.

5. Jäljempänä IV luvussa säädetyin kansallisen ohjelmasuunnitelun täytäntöönpanon puitteissa jäsenvaltiot valitsevat rahoitettavat hankkeet seuraavien vähimmäisvaatimusten mukaisesti:

- a) jäsenvaltion tilanne ja tarpeet;
- b) kustannustehokkuus, ottaen huomioon muun muassa hankkeen kohteena olevien henkilöiden määrän;
- c) rahoitusta hakevan järjestön ja sen mahdollisten yhteistyökumppaneiden kokemus, asiantuntemus, luotettavuus sekä niiden rahoitusosuus;
- d) kyseisten hankkeiden ja muiden Euroopan unionin yleisestä talousarviosta tai osana kansallisia ohjelmia rahoitettavien toimien keskinäinen täydentävyys.

6. Rahastosta myönnetään toimille yhteisön tukea pääsääntöisesti enintään kolmeksi vuodeksi edellyttäen, että toimen edistymisestä annetaan säännöllisin väliajoin selvitys.

17 artikla

Tekninen apu komission aloitteesta

1. Rahastosta voidaan komission aloitteesta ja/tai komission puolesta ja enintään 500 000 eurolla rahaston vuosittaisista määrärahoista rahoittaa valmistelu-, seuranta- ja hallinnointitoimia, teknisen avun toimia ja arviointi- ja tarkastustoimia, jotka ovat tarpeen tämän päätöksen panemiseksi täytäntöön.

2. Näihin toimiin sisältyvät:

- a) tutkimukset, arvioinnit, asiantuntijaraportit ja tilastot, myös sellaiset, jotka koskevat rahaston toimintaa yleisesti;
- b) jäsenvaltioille, lopullisille tuensaajille ja suurelle yleisölle suunnatut tiedotustoimenpiteet, mukaan lukien tiedotuskampanjat ja rahastosta tuettujen hankkeiden yhteinen tietokanta;
- c) hallinnoinnissa, seurannassa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien sähköisten järjestelmien käyttöönotto, käyttö ja keskinäiset yhteydet;
- d) yhteisen arviointi- ja seurantakehyksen suunnittelu sekä indikaattoreiden järjestelmä, jossa otetaan tarvittaessa huomioon kansalliset indikaattorit;

e) arviointimenetelmien parantaminen ja tietojenvaihto alan käytännöistä;

f) jäsenvaltioiden 27 artiklan mukaisesti nimeämille viranomaisille suunnatut tiedotus- ja koulutustoimenpiteet, joilla täydennetään jäsenvaltioiden toimia ohjauksen antamiseksi viranomaisilleen 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

18 artikla

Tekninen apu jäsenvaltioiden aloitteesta

1. Jäsenvaltion aloitteesta rahastosta voidaan myöntää kutakin vuosittaista ohjelmaa varten rahoitusta valmistelu-, hallinnointi-, seuranta-, arviointi-, tiedotus- ja valvontatoimiin sekä toimenpiteisiin, joilla vahvistetaan rahaston hallinnollista täytäntöönpanokykyä.

2. Tekniseen apuun voidaan osoittaa kussakin vuosittaisessa ohjelmassa enintään:

- a) vuosiksi 2007—2010 7 prosenttia jäsenvaltion vuosittaisesta osarahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa ja
- b) vuosiksi 2011—2013 4 prosenttia jäsenvaltion vuosittaisesta osarahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa.

19 artikla

Erityistoimet

1. Komissio laatii vuosittain luettelon erityistoimista, jotka jäsenvaltiot panevat täytäntöön, tarvittaessa yhteistyössä viraston kanssa, ja joilla vaikutetaan osaltaan Euroopan ulkorajojen yhdenmety valvontajärjestelmän kehittämiseen korjaamalla rajojen strategisten kohtien osalta 15 artiklan mukaisissa riskianalyysissä havaittuja puutteita.

2. Edellä 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa vuosittaisessa työohjelmassa määritellään kehys näiden toimien rahoittamiseksi toimien tavoitteet ja arviointiperusteet mukaan lukien.

3. Luettelo valituista toimista hyväksytään 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. Rahastosta voidaan myöntää rahoitustukea erityistoiimiin enintään kuuden kuukauden ajan, ja tuki voi olla enintään 80 prosenttia kunkin toimenpiteen kustannuksista.

5. Näihin toimiin vuosittain käytettävissä olevien määrärahojen määrä saa olla enintään 10 miljoonaa euroa. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen valinnan jälkeen käytettävissä olevat varat voidaan käyttää toimien rahoittamiseen 7 artiklan mukaisesti.

IV LUKU

OHJELMASUUNNITTELU

20 artikla

Strategisten suuntaviivojen hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy strategiset suuntaviivat, joissa määritellään rahaston toiminnan puitteet ottaen huomioon ulkorajoja ja viisumipolitiikkaa koskevan yhteisön lainsäädännön kehityksen ja täytäntöönpanon sekä rahaston varojen ohjeellisen jaon monivuotisen ohjelman aikana.

2. Edellä 3 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen yleisten tavoitteiden osalta kyseisissä suuntaviivoissa konkretisoidaan erityisesti yhteisön painopisteet, joiden mukaan edistetään Euroopan ulkorajojen yhdenmety valvontajärjestelmän asteittaista käyttöönottoa ja lujitetaan unionin ulkorajoilla tehtäviä rajatarkastuksia ja -valvontaa.

3. Edellä 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen yleisen tavoitteen osalta kyseisissä suuntaviivoissa konkretisoidaan erityisesti yhteisön painopisteet, joiden mukaan yhteistä viisumipolitiikkaa kehitetään edelleen osana monikerroksista järjestelmää, jonka avulla pyritään helpottamaan laillista matkustamista ja torjumaan laitonta maahanmuuttoa kehittämällä paikallisten konsuliedustustojen menettelyjä.

4. Komissio hyväksyy monivuotista ohjelmakautta koskevat strategiset suuntaviivat viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2007.

5. Strategiset suuntaviivat hyväksytään 56 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Kun strategiset suuntaviivat on hyväksytty, ne lisätään tähän päätökseen liitteenä.

21 artikla

Kansallisten monivuotisten ohjelmien laatiminen ja hyväksyminen

1. Jokainen jäsenvaltio laatii 20 artiklassa tarkoitettujen strategisten suuntaviivojen pohjalta monivuotisen ohjelman luonnoksen, joka koostuu seuraavista osista:

a) kuvaus jäsenvaltion nykytilanteesta perusrakenteen, välineiden, kulkuneuvojen, tieto- ja viestintätekniikkajärjestelmien sekä raja- ja konsuliviranomaisten palveluksessa olevan henkilöstön koulutusjärjestelyjen osalta;

b) analyysi kyseisen jäsenvaltion tarpeista perusrakenteen, välineiden, kulkuneuvojen, tieto- ja viestintätekniikkajärjestelmien sekä raja- ja konsuliviranomaisten palveluksessa olevan henkilöstön koulutusjärjestelyjen osalta sekä kuvaus toiminnallisista tavoitteista, joiden avulla näihin tarpeisiin on tarkoitus vastata monivuotisen ohjelmakauden aikana;

- c) asianmukainen strategia, jonka avulla tavoitteet voidaan saavuttaa, ja niiden täytäntöönpanoa koskevat painopisteet sekä kuvaus toimista, joiden avulla painopisteet on tarkoitus toteuttaa;
- d) arvio strategian yhteensopivuudesta muiden alueellisten, kansallisten ja yhteisön välineiden kanssa;
- e) tiedot painopisteistä ja niiden erityistavoitteista. Tavoitteet on ilmoitettava määrällisinä käyttäen rajoitettua määrää indikaattoreita suhteellisuusperiaate huomioon ottaen. Indikaattoreilla on voitava mitata edistymistä lähtötilanteeseen verrattuna ja tavoitteiden tehokkuutta painopisteiden toteuttamisessa;
- f) kuvaus valitusta lähestymistavasta 12 artiklassa säädetyn kumppanuusperiaatteen täytäntöönpanemiseksi;
- g) alustava rahoitussuunnitelma, jossa täsmennetään kunkin painopisteen ja vuosittaisen ohjelman osalta, minkä verran rahoitusta olisi saatava rahastosta, sekä julkisista tai yksityisistä lähteistä saatavan yhteisrahoituksen kokonaismäärä;
- h) säännökset, joilla varmistetaan monivuotisen ohjelman julkistaminen.

2. Jäsenvaltioiden on esitettävä monivuotisen ohjelman luonnoksensa komissiolle viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on antanut strategiset suuntaviivat.

3. Ennen kuin komissio hyväksyy monivuotisen ohjelman luonnoksen, se tutkii seuraavat seikat:

- a) monivuotisen ohjelman luonnoksen johdonmukaisuus rahaston tavoitteiden ja 20 artiklassa määritettyjen strategisten suuntaviivojen kanssa;
- b) monivuotisen ohjelman luonnoksessa suunniteltujen toimien aiheellisuus ehdotetun strategian perusteella;
- c) rahaston tukitoimien täytäntöönpanoa varten jäsenvaltioissa käyttöön otettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelyjen yhdenmukaisuus tämän päätöksen säännösten kanssa;
- d) monivuotisen ohjelman luonnoksen yhdenmukaisuus yhteisön lainsäädännön kanssa yleensä ja erityisesti sellaisen yhteisön lainsäädännön kanssa, jonka tarkoituksena on varmistaa henkilöiden vapaa liikkuvuus, sekä siihen suoraan liittyvien, ulkorajavalvontaa ja turvapaikka- ja maahanmuuttoasioita koskevien liitännäistoimien kanssa.

4. Jos komissio katsoo, että monivuotisen ohjelman luonnos ei ole strategisten suuntaviivojen ja/tai tässä päätöksessä vahvistettujen, hallinnointi- ja valvontajärjestelmien luomista koskevien säännösten tai yhteisön lainsäädännön mukainen, se pyytää asianomaista jäsenvaltiota antamaan tarvittavat lisätiedot ja tarvittaessa tarkistamaan monivuotisen ohjelman luonnosta mainituilta osin.

5. Komissio hyväksyy monivuotiset ohjelmat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ohjelmat on virallisesti toimitettu

komissiolle, 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

22 artikla

Monivuotisten ohjelmien tarkistaminen

1. Monivuotista ohjelmaa tarkastellaan uudelleen jäsenvaltion tai komission aloitteesta ja tarvittaessa siihen tehdään ohjelmakauden loppuun asti sovellettavia tarkistuksia, jotta yhteisön painopisteet voidaan ottaa huomioon paremmin tai eri tavalla. Monivuotisia ohjelmia voidaan tarkastella uudelleen arviointien perusteella ja/tai täytäntöönpanossa esiintyneiden vaikeuksien vuoksi.

2. Komissio tekee päätöksen, jolla se hyväksyy monivuotisen ohjelman tarkistuksen, mahdollisimman pian sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt sitä koskevan virallisen pyynnön. Monivuotisen ohjelman tarkistamisessa noudatetaan 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

23 artikla

Vuosittaiset ohjelmat

1. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuosittaisten ohjelmien avulla.

2. Komissio esittää jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 14 artiklassa määriteltyjen laskusääntöjen mukaisen arvion määrärahoista, jotka niille myönnetään seuraavaksi vuodeksi vuosittaisessa talousarviomenettelyssä kohdenneetuista kokonaisvaroista.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä marraskuuta luonnos seuraavan vuoden työohjelmaksi, joka on laadittu monivuotisen ohjelman perusteella ja joka koostuu seuraavista osista:

- a) yleiset säännöt, joiden mukaan vuosittaisen ohjelman perusteella rahoitettavat hankkeet valitaan;
- b) kuvaus vuosittaisen ohjelman mukaisesti tuettavista toimituksista;
- c) rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautuminen ohjelman eri toimien kesken sekä 18 artiklassa tarkoitettuun tekniseen apuun haettava määrä vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa varten.

4. Komissio tutkii jäsenvaltion vuosittaisen ohjelman luonnoksen ottaen huomioon rahastolle talousarviomenettelyssä myönnettujen määrärahojen lopullisen määrän.

Yhden kuukauden kuluessa kyseisen vuosittaisen ohjelman luonnoksen virallisesta toimittamisesta komissio ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, voiko se hyväksyä luonnoksen. Jos vuosittaisen ohjelman luonnos ei ole monivuotisen ohjelman mukainen, komissio pyytää jäsenvaltiota antamaan tarvittavat tiedot ja tarvittaessa tarkistamaan vuosittaisen ohjelman luonnosta mainituilta osin.

Komissio tekee rahoituspäätöksen, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, viimeistään kyseisen vuoden 1 päivänä maaliskuuta. Päätöksessä ilmoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle myönnetty määrä ja menojen tukikelpoisuusajankohta.

5. Jotta voidaan ottaa huomioon asianmukaisesti perustellut hätätilanteet, joita ei ennakoitu vuosittaisesta ohjelmaa hyväksyttyä ja jotka edellyttävät kiireellisiä toimia, jäsenvaltio voi tarkistaa enintään 10 prosenttia rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautumisesta vuosittaisessa ohjelmassa lueteltujen eri toimien kesken tai myöntää enintään 10 prosenttia rahoitusjakaumasta muihin tämän päätöksen mukaisiin toimiin. Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tarkistetuista vuosittaisista ohjelmista.

24 artikla

Monivuotisen ohjelman väliarviointi

1. Komissio toteuttaa strategisten suuntaviivojen väliarvioinnin ja tarvittaessa hyväksyy viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 vuosia 2011–2013 koskevat tarkistettavat strategiset suuntaviivat.

2. Jos tarkistettavat strategiset suuntaviivat hyväksytään, kunkin jäsenvaltion on tarkasteltava uudelleen monivuotista ohjelmaansa ja tarvittaessa tarkistettava sitä.

3. Edellä 21 artiklassa olevia, kansallisten monivuotisten ohjelmien valmistelua ja hyväksymistä koskevia sääntöjä sovelletaan tarvittavin muutoksin tarkistettujen monivuotisten ohjelmien valmisteluun ja hyväksymiseen.

4. Tarkistettavat strategiset suuntaviivat hyväksytään 56 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteeseen sääntelymenettelyä noudattaen.

V LUKU

HALLINNOINTI- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄT

25 artikla

Täytäntöönpano

Komissio vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja antaa tarvittaessa täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä.

26 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden perustamissa monivuotisten ohjelmien hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä on oltava seuraavat säännökset:

- hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavien asianomaisten elinten tehtävien määrittely ja tehtävien jakautuminen kunkin elimen sisällä;
- tehtävien erottamista koskevan periaatteen noudattaminen kyseisten elinten välillä ja kunkin elimen sisällä;

- riittävät resurssit kullekin elimelle sille osoitettujen tehtävien suorittamiseksi rahastosta yhteisrahoitettavien toimien täytäntöönpanokaudella;
- menettelyt vuosittaisen ohjelmien puitteissa ilmoitettujen menojen oikeellisuuden ja asianmukaisuuden varmistamiseksi;
- sähköisessä muodossa olevat luotettavat järjestelmät tilinpittoa, seuranta ja tilinpäätösraportointia varten;
- raportointi- ja seurantajärjestelmä, jos vastuuelin siirtää tehtävien suorittamisen toiselle elimelle;
- suoritettavia tehtäviä koskevat menettelyohjeet;
- järjestelyt järjestelmän toiminnan tarkastamiseksi;
- järjestelmät ja menettelyt asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi;
- sääntöjenvastaisuuksia ja aiheettomasti maksettujen määrrien takaisinperintää koskevat raportointi- ja seurantamenettelyt.

27 artikla

Viranomaisten nimeäminen

- Jäsenvaltion on nimettävä monivuotisen ohjelmansa ja vuosittaisen ohjelmiansa täytäntöönpanoa varten seuraavat viranomaiset:
 - vastuuviranomainen: jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö tai jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin taikka jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaan toimiva julkisen palvelun tehtävää suorittava elin, joka on vastuussa rahastosta tukea saavien monivuotisen ohjelmien ja vuosittaisen ohjelmien hallinnoinnista ja kaikesta yhteydenpidosta komission kanssa;
 - todentamisviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin tai tällaisena elimenä tai viranomaisena toimiva henkilö, joka todentaa menoilmoitukset ennen niiden lähettämistä komissiolle;
 - tarkastusviranomainen: kansallinen viranomainen tai elin, jonka on oltava toiminnassaan riippumaton vastuuviranomaisesta ja todentamisviranomaisesta ja jonka jäsenvaltio on nimennyt tarkastamaan hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tosiasiallisen toimivuuden;
 - tarvittaessa valtuutettu viranomainen.
- Jäsenvaltion on vahvistettava säännöt, jotka koskevat sen suhteita 1 kohdassa tarkoitettuihin viranomaisiin ja niiden suhteita komissioon.
- Jollei 26 artiklan b alakohdan säännöksistä muuta johdu, jotkin tai kaikki tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista viranomaisista voivat sijaita samassa elimessä.

4. Komissio hyväksyy 28–32 artiklan soveltamista koskevat säännöt 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

28 artikla

Vastuuviranomainen

1. Vastuuviranomaisen on täytettävä seuraavat vähimmäisehdot:

- a) sen on oltava oikeushenkilö, paitsi jos se on jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö;
- b) sillä on oltava käytössään infrastruktuuri, jonka avulla se voi helposti pitää yhteyttä suureen käyttäjäkuntaan sekä muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisiin ja komissioon;
- c) sen on työskenneltävä sellaisessa hallinnollisessa ympäristössä, jossa se kykenee hoitamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja välttämään eturistiriidat;
- d) sen on voitava soveltaa yhteisön varainhoitoa koskevia sääntöjä;
- e) sillä on oltava hallinnoitavikseen saamiensa yhteisön varojen määrää vastaavat taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset;
- f) sillä on oltava henkilökunta, jolla on kansainvälisessä työympäristössä tehtävään hallintotyöhön soveltuva pätevyys.

2. Jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaisella on käytettävissään riittävät varat, jotta se pystyy suorittamaan tehtävänsä asianmukaisesti vuosien 2007–2013 ajan.

3. Komissio voi avustaa jäsenvaltioita kouluttamaan henkilöstöä erityisesti, jotta V–IX lukua sovelletaan asianmukaisesti.

29 artikla

Vastuuviranomaisen tehtävät

1. Vastuuviranomainen vastaa monivuotisen ohjelman hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

Vastuuviranomaisen on huolehdittava erityisesti seuraavista tehtävistä:

- a) kumppanien kuuleminen 12 artiklan mukaisesti;
- b) monivuotisia ja vuosittaisia ohjelmia, joihin 21 ja 23 artiklassa viitataan, koskevien ehdotusten toimittaminen komissiolle;
- c) tarvittaessa tarjouskilpailujen ja ehdotuspyyntöjen organisointi ja julkaiseminen;
- d) rahastosta yhteisrahoitettavien hankkeiden valinnan järjestäminen 16 artiklan 5 kohdan mukaisia vaatimuksia noudattaen;

e) komission suorittamien maksujen vastaanottaminen ja varojen maksaminen lopullisille tuensaajille;

f) johdonmukaisuuden ja täydentävyyden varmistaminen rahastosta myönnetyn yhteisrahoituksen ja muista asiaan kuuluvista kansallisista ja yhteisön rahoitusvälineistä myönnettävän rahoituksen välillä;

g) yhteisrahoitettujen tuotteiden ja palvelujen toimituksen seuraaminen ja sen varmistaminen, että toimien osalta ilmoitetut menot ovat todella toteutuneet ja että ne ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

h) sen varmistaminen, että käytössä on sähköinen järjestelmä vuosittaisten ohjelmien kutakin toimea koskevan kirjanpitoaineiston tallentamista ja säilyttämistä varten ja että varainhoitoa, seuranta- ja valvontaa ja arviointia varten tarvittavat täytäntöönpanoa koskevat tiedot kerätään;

i) sen varmistaminen, että lopullisilla tuensaajilla ja muilla rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanoon osallistuvilla tahoilla on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville maksetapahtumille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten kirjanpitosääntöjen soveltamista;

j) sen varmistaminen, että 51 artiklassa tarkoitettujen rahaston arvioinnit tehdään 52 artiklan 2 kohdassa säädettyissä määräajoissa ja että ne täyttävät komission ja jäsenvaltion välillä sovitut laatuvaatimukset;

k) menettelyjen käyttöönotto sen varmistamiseksi, että kaikki menot ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi, säilytetään 45 artiklan vaatimusten mukaisesti;

l) sen varmistaminen, että tarkastusviranomainen saa 32 artiklan 1 kohdassa mainittujen tarkastusten suorittamista varten kaikki tarvittavat tiedot hallinnointimenettelyistä ja rahastosta yhteisrahoitusta saavista hankkeista;

m) sen varmistaminen, että todentamisviranomainen saa kaikki todentamista varten tarvitsemansa tiedot menot ja tarkastuksista;

n) vuosittaisten ohjelmien täytäntöönpanoa koskevien seuranta- ja loppukertomusten, todentamisviranomaisen todentamien menoilmoitusten ja maksupyyntöjen tai tarvittaessa maksuilmoitusten laatiminen ja toimittaminen komissiolle;

o) tiedottaminen ja neuvonta sekä tuettujen toimien tulosten levittäminen;

p) yhteistyö komission ja muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisten kanssa;

q) sen tarkistaminen, että lopulliset edunsaajat ovat panneet täytäntöön 35 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja suuntaviivoja.

2. Jäsenvaltioissa toteutettavien toimien hallinnointiin liittyvät vastuuviranomaisten toimet voidaan rahoittaa 18 artiklassa tarkoitettua teknisestä avusta.

30 artikla

Vastuuviranomaisen suorittama tehtävien delegointi

1. Jos kaikki tai osa vastuuviranomaisen tehtävistä delegoidaan valtuutetulle viranomaiselle, vastuuviranomainen määrittää delegoitavien tehtävien laajuuden ja laatii tehtävien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt 28 artiklassa esitettyjen ehtojen mukaisesti.

2. Säännöissä määrätään muun muassa, että vastuuviranomaiselle on toimitettava säännöllisesti tietoja delegoitujen tehtävien suorittamisesta sekä kuvaus käytetyistä menetelmistä.

31 artikla

Todentamisviranomainen

1. Todentamisviranomainen

- a) todentaa, että:
- i) menoilmoitus on todenmukainen ja laadittu luotettavan kirjanpitojärjestelmän ja todennettavissa olevien tositteiden perusteella;
 - ii) ilmoitetut menot ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia ja aiheutuneet ohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti rahoitettaviksi valituista toimista, jotka ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;
- b) varmistaa, että se on saanut vastuuviranomaiselta todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoilmoituksiin sisältyviä menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;
- c) ottaa todentamisessa huomioon tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset;
- d) säilyttää komissiolle ilmoitettuja menoja koskevan kirjanpitoaineiston sähköisessä muodossa;
- e) todentaa havaittujen sääntöjenvastaisuuksien vuoksi aiheuttomasti maksetuiksi todettujen yhteisön varojen takaisinperinnän tarvittaessa korkoineen;
- f) pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja takaisin perityistä määristä Euroopan unionin yleisen talousarvion mukaisesti mahdollisuuksien mukaan vähentämällä ne seuraavasta menoilmoituksesta.

2. Jäsenvaltioissa toteutettaviin hankkeisiin liittyviä todentamisviranomaisen toimia voidaan rahoittaa 18 artiklassa tarkoitettua teknisestä avusta edellyttäen, että 27 artiklassa

kuvatut todentamisviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

32 artikla

Tarkastusviranomainen

1. Tarkastusviranomainen:

- a) varmistaa, että tarkastuksia tehdään hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tehokkaasta toiminnasta varmistumiseksi;
- b) varmistaa, että toimia koskevat tarkastukset tehdään tarkoituksenmukaisista otoksista ilmoitettujen menojen tarkastamiseksi; otoksen on edustettava vähintään 10:tä prosenttia kunkin vuosittaisen ohjelman tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;
- c) esittää komissiolle kuuden kuukauden kuluessa monivuotisen ohjelman hyväksymisestä a ja b alakohdassa tarkoitettuja tarkastuksia suorittavat elimet kattavan tarkastusstrategian sen varmistamiseksi, että tärkeimmät yhteisrahoituksen saajat tarkastetaan ja että tarkastukset jakautuvat tasaisesti koko ohjelmakaudelle.

2. Jos tämän päätöksen nojalla nimetty tarkastusviranomainen on myös päätösten N:o 573/2007/EY, N:o 575/2007/EY ja 2007/.../EY mukaisesti nimetty tarkastusviranomainen tai jos kahteen tai useampaan rahastoista sovelletaan yhteisiä järjestelmiä, komissiolle voidaan 1 kohdan c alakohdan nojalla toimittaa yksi ainoa yhteinen tarkastusstrategia.

3. Tarkastusviranomainen laatii kunkin vuosittaisen ohjelman osalta kertomuksen, joka käsittää:

- a) vuosittaisen tarkastuskertomuksen, jossa esitetään tarkastusstrategian mukaisesti vuosittaisen ohjelman kohdistettujen tarkastusten havainnot ja havaitut puutteellisuudet ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä;
- b) tarkastusviranomaisen vastuulla tehtyihin tarkastuksiin perustuvan lausunnon siitä, antaako hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toiminta kohtuulliset takeet komissiolle esitettyjen menoilmoitusten oikeellisuudesta sekä ilmoituksen perustana olevien tapahtumien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta;
- c) lausuman, jossa arvioidaan loppumaksupyynnön tai maksuilmoituksen pätevyys sekä asianomaisten menojen laillisuus ja sääntöjenmukaisuus.

4. Tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että tarkastustyössä otetaan huomioon hyväksytyt kansainväliset tarkastus-suositukset.

5. Jäsenvaltioissa toteutettaviin hankkeisiin liittyvä tarkastus voidaan rahoittaa 18 artiklassa tarkoitettua teknisestä avusta,

edellyttäen että 27 artiklassa kuvatut tarkastusviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

VI LUKU

VELVOLLISUUDET JA VALVONTA

33 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltiot ovat vastuussa monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien moitteettoman varainhoidon varmistamisesta ja menojen perustana olevien maksujen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaiset ja mahdolliset valtuutetut viranomaiset, todentamisviranomaiset, tarkastusviranomaiset ja muut asianomaiset elimet saavat riittävää ohjausta 26–32 artiklassa tarkoitettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien perustamisessa sen varmistamiseksi, että yhteisön varoja käytetään tehokkaasti ja sääntöjenmukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on estettävä, todettava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet. Niiden on ilmoitettava sääntöjenvastaisuuksista komissiolle ja tiedotettava sille hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.

Kun lopulliselle tuensaajalle aiheuttomasti maksettuja määriä ei voida periä takaisin, asianomaisen jäsenvaltion on maksettava menetetyt määrät takaisin Euroopan unionin yleiseen talousarvioon, jos osoitetaan, että menetys on aiheutunut sen tuottamuksesta tai laiminlyönnistä.

4. Jäsenvaltiot kantavat ensisijaisen vastuun toimien varainhoidon valvonnasta ja huolehtivat siitä, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä ja tarkastuksia sovelletaan siten, että voidaan varmistaa yhteisön varojen asianmukainen ja tehokas käyttö. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle kuvaus näistä järjestelmistä.

5. Edellä olevien 1–4 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

34 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmät

1. Ennen kuin komissio hyväksyy monivuotisen ohjelman 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmät on perustettu 26–32 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että järjestelmät toimivat tehokkaasti koko ohjelmakauden ajan.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle monivuotisen ohjelmansa luonnoksen mukana kuvaus vastuuviranomaisten, valtuutettujen viranomaisten ja todentamisviranomaisten organisaatorakenteesta ja menettelyistä sekä kyseisten viranomaisten ja elinten, tarkastusviranomaisen ja tarkastuksia tarkastusviranomaisen valvonnassa suorittavien muiden tahojen sisäisistä tarkastusjärjestelmistä.

3. Komissio tarkastelee tämän säännöksen soveltamista valmistellessaan 52 artiklan 3 kohdassa säädettyä kertomusta vuosilta 2007–2010.

35 artikla

Komission velvollisuudet

1. Komissio varmistaa 34 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että jäsenvaltiot ovat perustaneet 26–32 artiklan mukaiset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät. Lisäksi se varmistaa vuosittaisten tarkastuskertomusten ja omien tarkastustensa perusteella, että kyseiset järjestelmät toimivat tehokkaasti ohjelmakauden ajan.

2. Jäsenvaltioiden suorittamia tarkastuksia rajoittamatta komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat suorittaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi vähintään kolmen työpäivän varoitusajalla paikalla tarkastuksia, joihin voi kuulua vuosittaisiin ohjelmiin sisältyviä toimia koskevia tarkastuksia. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

3. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota suorittamaan tarkastuksia paikalla järjestelmien moitteettoman toiminnan tai yhden tai useamman tapahtuman moitteettomuuden tarkastamiseksi. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

4. Komissio huolehtii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa rahastosta tuettuihin toimiin liittyvästä tiedottamisesta, toimien julkistamisesta ja toimien seurannasta.

5. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että toimet ovat johdonmukaisia yhteisön muiden asianomaisten poliitikkojen, välineiden ja aloitteiden kanssa ja niitä täydentäviä.

6. Komissio antaa suuntaviivat tämän päätöksen mukaisesti myönnetyn rahoituksen näkyvyyden varmistamiseksi.

36 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisten kanssa

1. Komissio tekee yhteistyötä tarkastusviranomaisten kanssa niiden tarkastussuunnitelmien ja -menetelmien koordinoimiseksi ja vaihtaa viipymättä tietoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tarkastusten tuloksista valvontaresurssien parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi ja työn tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi.

Komissio toimittaa 32 artiklan mukaisesti esitettyä tarkastusstrategiaa koskevat huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.

2. Omaa tarkastusstrategiaansa määritellessään komissio määrittää ne vuosittaiset ohjelmat, joita se pitää hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä koskevien tietojen perusteella tyydyttävinä.

Komissio voi päättää, että se voi luottaa mainittujen ohjelmien osalta pääasiallisesti jäsenvaltioiden toimittamaan todentavaan

aineistoon ja että se suorittaa omia tarkastuksiaan paikalla vain, jos on todisteita, jotka viittaavat puutteisiin järjestelmissä.

VII LUKU

VARAINHOITO

37 artikla

Tukikelpoisuus — menoilmoitukset

1. Kaikissa menoilmoituksissa on mainittava lopullisille tuensaajille toimia toteutettaessa aiheutuneiden menojen määrä ja vastaava julkisista tai yksityisistä varoista saatu tukiosuus.

2. Menojen on vastattava lopullisten tuensaajien suorittamia maksuja. Niiden tueksi on esitettävä maksukuitit tai kirjanpitoasiakirjat, joilla on vastaava todistusarvo.

3. Menoihin voidaan myöntää rahastosta tukea vain jos ne on todellisuudessa maksettu aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jota 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu rahoituspäätös, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, koskee. Yhteisrahoitusta ei voida myöntää toimille, jotka ovat päättyneet ennen tukikelpoisuuden alkamispäivää.

Tukikelpoisuusaika vahvistetaan poikkeuksellisesti kolmeksi vuodeksi niiden menojen osalta, joilla pannaan täytäntöön vuoden 2007 vuosittaisista ohjelmista tuetut toimet.

4. Säännöt, joita sovelletaan 4 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien ja rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanon yhteydessä aiheutuneiden menojen tukikelpoisuuteen, hyväksytään 56 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

38 artikla

Lopullisille tuensaajille maksettavien maksujen täysimääräisyys

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomainen varmistaa, että lopulliset tuensaajat saavat julkisista varoista maksettavan koko rahoitusosuuden niin pian kuin mahdollista. Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään eikä siitä saa periä mitään erityismaksuja tai muita vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät lopullisille tuensaajille maksettavia määriä, edellyttäen että lopulliset tuensaajat täyttävät kaikki toimien ja menojen tukikelpoisuutta koskevat vaatimukset.

39 artikla

Euron käyttö

1. Jäsenvaltioiden 21 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ohjelmien ja 23 artiklassa tarkoitettujen vuosittaisten ohjelmien luonnoksissa esitetyt määrät, todennetut menoilmoitukset, 29 artiklan 1 kohdan n alakohdassa tarkoitettujen maksupyynnöt sekä 41 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa seurantakertomuksessa ja 53 artiklassa tarkoitettua vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa mainitut menot on esitettävä euromääräisinä.

2. Edellä 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen komission rahoituspäätökset, joilla jäsenvaltioiden vuosittaiset ohjelmat hyväksytään, sekä komission maksusitoumukset ja komission maksut ovat euromääräisiä, ja ne maksetaan euroina.

3. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa valuuttanaan maksupyynnön päivämäärään mennessä, muuntavat kansallisessa valuutassa aiheutuneet menojen määrät euroiksi. Tämä määrä muunnetaan euroiksi käyttäen komission kuukausittaista kirjanpitokursssia siltä kuukaudesta, jonka aikana meno merkittiin kyseisen ohjelman vastuuviranomaisen tileille. Komissio julkaisee kyseisen kurssin sähköisesti kuukausittain.

4. Kun eurosta tulee jonkin jäsenvaltion valuutta, 3 kohdassa kuvattua muuntomenettelyä sovelletaan edelleen kaikkiin menoihin, jotka merkitään todentamisviranomaisen tileille ennen kansallisen valuutan ja euron välisen kiinteän muuntokurssin voimaantulopäivää.

40 artikla

Maksusitoumukset

Yhteisön talousarviositoumukset tehdään vuosittain noudattaen 23 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua komission rahoituspäätöstä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään.

41 artikla

Maksut — ennakkomaksut

1. Komissio suorittaa rahaston rahoitusosuuteen liittyvät maksut maksusitoumusten mukaisesti.

2. Maksut suoritetaan ennakkomaksuna ja loppumaksuna. Ne maksetaan jäsenvaltion nimeämälle vastuuviranomaiselle.

3. Jäsenvaltiolle maksetaan ensimmäisenä ennakkomaksuna 50 prosenttia määrästä, joka sille on myönnetty rahoituspäätöksessä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, 60 päivän kuluessa siitä kun kyseinen päätös on tehty.

4. Toinen ennakkomaksu maksetaan viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä kun komissio on kahden kuukauden kuluessa jäsenvaltion virallisesti toimittamasta maksupyynnöstä hyväksynyt vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan seurantakertomuksen sekä todennetun menoilmoituksen, joka on laadittu 31 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 37 artiklan mukaisesti ja jonka mukaan toteutuneet menot kattavat vähintään 60 prosenttia ensimmäisestä ennakkomaksusta.

Komission maksama toinen ennakkomaksu saa olla enintään 50 prosenttia siinä rahoituspäätöksessä myönnetystä kokonaismäärästä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, ja jos jäsenvaltion myöntämä kansallinen osuus on pienempi kuin kyseisessä rahoituspäätöksessä ilmoitettu määrä, toinen ennakkomaksu ei missään tapauksessa saa olla enempää kuin erotus, joka saadaan kun ensimmäisen ennakkomaksun määrä vähen-

netään niistä yhteisön varoista, jotka jäsenvaltio on osoittanut vuosittaiseen ohjelmaan sisältyvien hankkeiden toteuttamiseen.

5. Ennakkomaksuista kertyneet korot kirjataan kyseiseen vuosittaiseen ohjelmaan ja niitä on pidettävä kansalliseksi julkiseksi rahoitusosuudeksi katsottavana jäsenvaltion varana ja ne on ilmoitettava komissiolle kyseisen vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan loppukertomuksen menoilmoituksen yhteydessä.

6. Ennakkomaksuna maksetut määrät poistetaan tileistä, kun vuosittainen ohjelma saatetaan loppuun.

42 artikla

Loppumaksun maksaminen

1. Komissio suorittaa loppumaksun edellyttäen, että seuraavat asiakirjat on toimitettu sille viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa rahoituspäätöksessä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, määritellyn menojen tukikelpoisuuden päättymisestä:

- 31 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 37 artiklan mukaisesti laadittu todennettu menoilmoitus ja loppumaksupyynnöksi tai maksuilmoitus;
- 53 artiklassa säädetty vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus;
- 32 artiklan 3 kohdassa mainitut vuosittainen tarkastuskertomus, lausunto ja lausuma.

Loppumaksun maksamisen edellytyksenä on, että vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja loppumaksupyynnön pätevyden arviointilausuma hyväksytään.

2. Jos vastuuviranomainen ei toimita 1 kohdassa mainittuja asiakirjoja hyväksyttävässä muodossa määräpäivään mennessä, komissio vapauttaa kaikki sellaiset kyseisen vuosittaisen ohjelman maksusitoumukset, joita ei ole käytetty ennakkomaksujen maksamiseen.

3. Edellä 2 kohdassa mainittu automaattinen maksusitoumusten vapauttaminen keskeytetään kyseisiin hankkeisiin liittyvän määrän osalta, jos jäsenvaltiossa on käynnissä sellaisia oikeudellisia menettelyjä tai hallinnollisia muutoksenhakuja, joilla on lykkäävä vaikutus 1 kohdassa mainittujen asiakirjojen toimittamisen ajankohtana. Jäsenvaltio antaa toimittamassaan loppukertomuksessa yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä hankkeista ja esittää komissiolle kuuden kuukauden välein kertomukset hankkeiden edistymisestä. Jäsenvaltio toimittaa näiden hankkeiden osalta 1 kohdassa mainitut asiakirjat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun oikeudelliset menettelyt tai hallinnolliset muutoksenhaut on saatettu loppuun.

4. Edellä 1 kohdassa mainittu yhdeksän kuukauden määräaika keskeytyy, jos komissio on tehnyt 44 artiklan nojalla päätöksen vuosittaisen ohjelman yhteisrahoitusta koskevien maksujen lykkäämisestä. Määräaika alkaa kulua jälleen päivänä, jona 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu komission päätös on annettu tiedoksi jäsenvaltiolle.

5. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle niiden menojen määrän, jotka komissio hyväksyy rahoitettavaksi rahastosta, ja mahdolliset rahoitusoikaisut, jotka perustuvat ilmoitettujen menojen ja rahastosta rahoitettavien menojen eroon, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjat, sanotun kuitenkin rajoittamatta 43 artiklan soveltamista. Jäsenvaltion on esitettävä huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa.

6. Komissio päättää rahastosta rahoitettavien menojen määrän kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltion huomautukset, ja perii takaisin lopullisesti hyväksyttyjen menojen ja kyseiselle jäsenvaltiolle jo maksettujen määrien välisen erotuksen.

7. Komissio maksaa loppuerän käytettävissä olevien varojen rajoissa 60 päivän kuluessa päivästä, jona se hyväksyy 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjat. Maksusitoumuksen loppuerä vapautetaan kuuden kuukauden kuluessa maksamisesta.

43 artikla

Maksujen pidättäminen

1. Varainhoitoasetuksessa tarkoitettujen valtuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjän on pidättävä maksu enintään kuuden kuukauden ajan, jos:

- kansallisen tai yhteisön tarkastuselimen kertomuksessa on todisteita, jotka viittaavat huomattaviin puutteisiin hallinnointi- ja valvontajärjestelmien toiminnassa;
- mainitun virkamiehen on tehtävä lisätarkistuksia saatuaan tietoonsa tietoja, joiden perusteella hän epäilee, että todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu.

2. Jäsenvaltiolle ja vastuuviranomaiselle on ilmoitettava maksunpidätyksen syistä viipymättä. Maksu pidätetään, kunnes jäsenvaltio on toteuttanut tarvittavat toimenpiteet.

44 artikla

Maksujen keskeytys

1. Komissio voi keskeyttää ennakkomaksujen ja loppumaksujen maksamisen kokonaan tai osittain, kun:

- ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka vaikuttaa maksujen todentamismenettelyn luotettavuuteen ja jonka osalta ei ole toteutettu oikaisu-toimenpiteitä; tai
- todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu; tai
- jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 33 ja 34 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita.

2. Komissio voi päättää keskeyttää ennako- ja loppumaksut annettuaan jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksia kolmen kuukauden määräajassa.

3. Komissio lopettaa ennako- ja loppumaksujen keskeytyksen, kun se katsoo jäsenvaltion toteuttaneen keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

4. Jos jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä, komissio voi tehdä päätöksen peruuttaa osan nettomäärästä tai koko määrän taikka peruuttaa yhteisön tuen kyseiselle vuosittaiselle ohjelmalle 48 artiklan mukaisesti.

45 artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

Vastuuviranomaisen on varmistettava, että kaikki kyseisten ohjelmien menoja ja tarkastuksia koskevat tositteet ovat komission ja tilintarkastustuomioistuimen saatavilla viiden vuoden ajan ohjelmien päättämisen jälkeen 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamis-sopimuksen 87 artiklan mukaisten valtioneuvoston sääntöjen soveltamista.

Määraaika keskeytyy oikeuskäsittelyn ajaksi tai komission asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä.

VIII LUKU

RAHOITUSOIKAISUT

46 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu sääntöjenvastaisuuksien tutkinnasta, joka niiden on aloitettava saatuaan todisteita ohjelmien luonteeseen tai niiden täytäntöönpano- tai valvontae-dellytyksiin vaikuttavista merkittävistä muutoksista, sekä tarvittavien rahoitusoikaisujen tekemisestä.

2. Jäsenvaltion on tehtävä rahoitusoikaisut, jotka liittyvät toimissa tai vuosittaisissa ohjelmissa havaittuihin yksittäisiin tai järjestelmällisiin sääntöjenvastaisuuksiin. Rahoitusoikaisut on tehtävä perimällä yhteisön tuki takaisin kokonaan tai osittain.

Jäsenvaltioiden tekemät rahoituskorjaukset toteutetaan siten, että yhteisön rahoitusosuus peruutetaan, ja jos mahdollista, peritään takaisin joko kokonaan tai osittain. Jos varoja ei palauteta jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, niistä peritään 49 artiklan 2 kohdan mukaista viivästyskorkoa. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä rahastolle aiheutunut taloudellinen tappio.

3. Kun on kyse järjestelmällisistä sääntöjenvastaisuuksista, asianomaisen jäsenvaltion on laajennettava tutkimuksiaan siten, että ne kattavat kaikki toimet, joihin sääntöjenvastaisuudet ovat voineet vaikuttaa.

4. Jäsenvaltioiden on 53 artiklassa tarkoitetun vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa lueteltava kyseisen ohjelman yhteydessä aloitetut peruutusmenettelyt.

47 artikla

Komission suorittamat tarkastukset ja rahoitusoikaisut

1. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat tarkastaa paikalla, myös pistokokein, rahastosta rahoitettuja toimia sekä hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä vähintään kolmen työpäivän varoitusajalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta tilintarkastustuomioistuimen toimivaltaa ja jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti suorittamia tarkastuksia. Komissio ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle saadakseen kaiken tarvittavan avun. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tekemään tarkastuksen paikalla tarkastaakseen yhden tai useamman hankkeen oikeellisuuden. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua tarkastuksiin.

2. Jos komissio katsoo tarvittavat tarkastukset tehtyään, että jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 33 artiklan nojalla kuuluvia velvollisuuksia, se keskeyttää ennakkomaksujen tai loppumaksun maksamisen 44 artiklan mukaisesti.

48 artikla

Oikaisujen perusteet

1. Komissio voi tehdä rahoitusoikaisut peruuttamalla vuosittaiselle ohjelmalle myönnetyn yhteisön rahoitusosuuden kokonaan tai osittain, jos se tarvittavan tutkinnan jälkeen päätyy siihen, että

- a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka on saattanut vaaraan ohjelmaan jo maksetun yhteisön rahoitusosuuden;
- b) todennettuun maksuilmoitukseen sisältyvä meno on sääntöjenvastainen, eikä jäsenvaltio ole oikaisut sitä ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista;
- c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 33 artiklan mukaisia velvoitteita ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista.

Komissio tekee päätöksen otettuaan huomioon jäsenvaltion mahdollisesti esittämät huomautukset.

2. Komissio tekee rahoitusoikaisut havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien perusteella ja ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden järjestelmällisyyden määrittäessään, sovelletaanko kiinteämääräistä vai ekstrapoloitua oikaisua. Jos sääntöjenvastaisuus liittyy menoilmoitukseen, josta tarkastusviranomaisen on aiemmin antanut kohtuulliset takeet 32 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, olettamuksena on, että kyseessä on järjestelmällinen ongelma, jolloin siihen sovelletaan kiinteämääräistä tai ekstrapoloitua oikaisua, ellei jäsenvaltio pysty osoittamaan tätä olettamusta vääräksi kolmen kuukauden kuluessa.

3. Oikaisun määrää päättäessään komissio ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden merkittävyyden samoin kuin kyseisessä vuosittaisessa ohjelmassa havaittujen puutteiden laajuuden ja niistä aiheutuvat taloudelliset vaikutukset.

4. Kun komissio perustaa kantansa muiden kuin omien yksiköidensä tilintarkastajien toteamiin seikkoihin, se tekee omat johtopäätöksensä niiden taloudellisista seurauksista tarkasteltuaan asianomaisten jäsenvaltion 34 artiklan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, sääntöjenvastaisuuksia koskevia ilmoituksia ja jäsenvaltioiden mahdollisesti antamia vastauksia.

49 artikla

Takaisin maksaminen

1. Kaikki Euroopan unionin yleiseen talousarvioon takaisin maksettavat varat on suoritettava varainhoitoasetuksen 72 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuna määräaikana. Määräaika päättyy määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä.

2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan määräpäivästä tosiasialiseen maksupäivään. Viivästyskorko on Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama, Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa julkaistava korko sen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä, jona maksuaika on kulunut umpeen, korotettuna kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä.

50 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

Komission suorittama rahoitusoikaisu ei vaikuta 46 artiklassa jäsenvaltioille säädettyyn velvoitteeseen huolehtia takaisinperinnästä.

IX LUKU

SEURANTA, ARVIOINTI JA KERTOMUKSET

51 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio seuraa rahastoa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komissio arvioi rahastoa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Arvioinnin tarkoituksena on 52 artiklan 3 kohdassa säädettyjen kertomusten valmistelun yhteydessä tutkia toimien aiheellisuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia 3 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin nähden.

3. Komissio tarkastelee myös rahastosta tuettavien toimien ja yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja

aloitteiden nojalla toteutettavien toimien keskinäistä täydentävyyttä.

4. Osana 52 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua vuosia 2007–2010 koskevaa kertomusta komissio arvioi seuraavia seikkoja: rahaston vaikutukset ulkorajavalvontaa koskevan politiikan ja lainsäädännön kehittämiseen, rahaston ja viraston tehtävien yhteisvaikutus sekä niiden perusteiden tarkoituksenmukaisuus, jotka koskevat varojen jakoa jäsenvaltioiden kesken, kun otetaan huomioon Euroopan unionin tavoitteet kyseisellä alalla.

52 artikla

Kertomusten antoa koskevat velvoitteet

1. Kunkin jäsenvaltion vastuuviranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet hankkeiden seurannan ja arvioinnin varmistamiseksi.

Tätä varten sopimuksissa, jotka vastuuviranomainen tekee toimien toteuttamisesta vastaavien tahojen kanssa, on oltava lausekkeita, joissa edellytetään, että toimen täytäntöönpanon edistymisestä ja asetettujen tavoitteiden toteutumisesta laaditaan säännöllisesti yksityiskohtaisia kertomuksia, jotka toimivat vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan seuranta- ja loppukertomuksen pohjana.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle:

- a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010 arviointikertomus rahastosta osarahoitettujen toimien täytäntöönpanosta;
- b) arviointikertomus rahastosta rahoitettujen toimien tuloksista ja vaikutuksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 vuosien 2007–2010 osalta ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 vuosien 2011–2013 osalta.

3. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle:

- a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010 kertomuksen 14 ja 15 artiklan soveltamisesta sekä tarvittaessa ehdotukset muutoksiksi;
- b) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 välikertomuksen rahastosta rahoitettujen toimien tuloksista ja niihin liittyvistä laadullisista ja määrällisistä näkökohdista sekä ehdotuksen rahaston kehittämiseksi jatkossa;
- c) jälkiarviointikertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 vuosilta 2007–2010 ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 vuosilta 2011–2013.

53 artikla

Vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus

1. Jotta ohjelman täytäntöönpanosta saataisiin selkeä käsitys, vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) vuosittaisen ohjelman rahoituksen ja toiminnan täytäntöönpano;
- b) monivuotisen ohjelman ja sen painopisteiden täytäntöönpanossa saavutettu edistys suhteessa sen todennettavissa oleviin erityistavoitteisiin siten, että indikaattorit ilmaistaan määrällisinä aina kun se on mahdollista;
- c) vastuuviranomaisen täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, erityisesti:
 - i) seurantaa ja arviointia koskevat toimenpiteet, tietojenkeruumenetelmät mukaan luettuina,
 - ii) tiivistelmä huomattavista ongelmista, joita on esiintynyt toimenpideohjelman täytäntöönpanossa, ja toteutetut toimenpiteet,
 - iii) teknisen avun käyttö;
- d) toimenpiteet vuosittaisista ohjelmista ja monivuotisista ohjelmista tiedottamiseksi ja niiden julkistamiseksi.

2. Kertomusta pidetään hyväksyttävänä, jos siihen sisältyvät kaikki 1 kohdassa luetellut tiedot. Komissio tekee päätöksen vastuuviranomaiselta saamansa kertomuksen sisällöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut kaikki 1 kohdassa tarkoitettut tiedot, ja ilmoittaa päätöksestään jäsenvaltioille. Jos komissio ei vastaa säädettyssä määräajassa, kertomuksen katsotaan tulleen hyväksytyksi.

3. Komissio toimittaa hyväksytyt vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevat loppukertomukset virastolle.

X LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

54 artikla

Monivuotisen ohjelman valmisteleminen

1. Poiketen siitä, mitä 20 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on:
 - a) nimettävä mahdollisimman pian 7 päivän kesäkuuta 2007 jälkeen ja viimeistään 22 päivänä kesäkuuta 2007 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu kansallinen vastuuviranomainen sekä tarvittaessa valtuutettu viranomainen;
 - b) toimitettava viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2007 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hallinnointi- ja valvontajärjestelmien kuvaus.

2. Komissio esittää jäsenvaltioille viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2007:

- a) arvion niille varainhoitovuodeksi 2007 myönnettävistä määristä;
- b) varainhoitovuodelle 2007 lasketun arvion ekstrapolaatioon perustuvat arviot jäsenvaltioille varainhoitovuosiksi 2008–2013 myönnettävistä määristä; tässä otetaan huomioon rahoituskehityksen mukaiset vuosille 2007–2013 esitetyt vuosittaiset määrärahat.

55 artikla

Vuosittaisten ohjelmien 2007 ja 2008 valmisteleminen

1. Poiketen siitä, mitä 23 artiklassa säädetään, varainhoitovuosien 2007 ja 2008 toimien täytäntöönpanossa sovelletaan seuraavaa aikataulua:

- a) komissio esittää jäsenvaltioille viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2007 arvion niille varainhoitovuodeksi 2007 myönnettävistä määristä;
- b) jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2007 vuosittaisen ohjelman 2007 luonnos;
- c) jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2008 vuosittaisen ohjelman 2008 luonnos.

2. Vuosittaisen ohjelman 2007 osalta tammikuun 1 päivän 2007 ja sen rahoituspäätöksen voimaantulopäivän, jolla kyseisen jäsenvaltion vuosittainen ohjelma hyväksytään, välisenä aikana tosiasiallisesti maksettuihin menoihin voidaan myöntää tukea rahastosta.

3. Jotta vuonna 2008 voidaan tehdä rahoituspäätökset vuosittaisen ohjelman 2007 mukaisesti, komissio tekee yhteisön vuoden 2007 talousarviositoumuksen jäsenvaltioille myönnettäviä määriä koskevan, 14 ja 15 artiklassa tarkoitettulla tavalla lasketun arvion perusteella.

XI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

56 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa tällä päätöksellä perustettu yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa käsittelevä yhteinen komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 5 kohdan b alakohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 3 kohdan c alakohdassa sekä 4 kohdan b ja e alakohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kuudeksi viikoksi.

57 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä päätöstä uudelleen komission ehdotuksen perusteella viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2013.

58 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä päätöstä sovelletaan 7 päivästä kesäkuuta 2007 alkaen lukuun ottamatta 14, 15, 20, 21, 23 ja 27 artiklaa, 33 artiklan 2 kohtaa, 33 artiklan 5 kohtaa, 34 artiklaa, 37 artiklan 4 kohtaa ja 56 artiklaa, joita sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen.

59 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 23 päivänä toukokuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. GLOSER

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 575/2007/EY,

tehty 23 päivänä toukokuuta 2007,

Euroopan paluurahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastausta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 63 artiklan 3 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen asteittaista luomista varten perustamissopimuksessa määrätään yhtäältä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevien toimien toteuttamisesta ja ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia, turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevista liitännäistoimenpiteistä ja toisaalta sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka koskevat turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksia.
- (2) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vakuutti olevansa halukas luomaan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen. Tätä varten yhteisellä eurooppalaisella turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikalla olisi pyrittävä sekä kolmansien maiden kansalaisten tasapuoliseen kohteluun että maahanmuuttovirtojen parempaan hallintaan.
- (3) Tehokkaalla yhteisön palauttamispolitiikalla täydennetään laillista maahanmuuttoa ja turvapaikka-asioita koskevaa uskottavaa politiikkaa; lisäksi se on keskeinen osa laittoman maahanmuuton torjuntaa. Jäsenvaltiot ovat varanneet merkittävästi varoja paluuhjelmien ja pakkoon perustuvaan kotiinpaluuseen liittyvien toimien toteuttamiseen. Yhteisön varoista asianmukaisesti tuetuilla Euroopan unionin yhteisillä tämän alan toimilla voitaisiin tukea jäsenvaltioita, korostaa laittomasti oleskelevien henkilöiden palauttamisen tarpeellisuutta ja lisätä yhteisvastausta jäsenvaltioiden välillä.
- (4) Neuvosto hyväksyi 28 päivänä helmikuuta 2002 laittoman maahanmuuton ja ihmiskaupan torjuntaa Euroopan unionissa koskevan kattavan toimintasuunnitelman ⁽⁴⁾, jossa korostetaan, että takaisinotto- ja palauttamispolitiikka on olennainen osa laittoman maahanmuuton torjuntaa. Toimintasuunnitelman mukaan yhteisön palauttamispolitiikan olisi perustuttava kahteen tekijään eli yhteisiin periaatteisiin ja yhteisiin toimiin, joiden lisäksi olisi parannettava jäsenvaltioiden välistä hallinnollista yhteistyötä.
- (5) Neuvoston 28 päivänä marraskuuta 2002 hyväksymässä palauttamista koskevassa toimintaohjelmassa, joka perustuu laittomasti maassa oleskelevien henkilöiden palauttamispolitiikkaa yhteisössä koskevaan 14 päivänä lokakuuta 2002 annettuun komission tiedonantoon, käsitellään palauttamismenettelyjen hallinnointiin jäsenvaltioissa liittyvää koko toimintaketjua mukaan luettuina kolmansien maiden kansalaisten vapaaehtoinen ja pakkoon perustuva paluu sekä valmistelujen ja seurannan kaltaiset palauttamisen keskeiset vaiheet.
- (6) Thessalonikissa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2003 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti komissiota tutkimaan kaikkia tekijöitä, jotka liittyvät yhteisön erilliseen palauttamisvälineeseen, jotta voidaan tukea erityisesti palauttamista koskevaan toimintaohjelmaan sisältyviä painopisteitä.
- (7) Neuvoston 2 päivänä marraskuuta 2004 antamissa päätelmissä yhteisen takaisinottopolitiikan onnistuneen kehittämisen painopisteistä korostetaan, että yhteisön takaisinottosopimusten avulla edistetään merkittävästi muuttoliikkeen yhteisen hallinnan tehokkuutta ja niillä on suuri merkitys laittoman maahanmuuton torjunnassa. Ne ovat tärkeä osatekijä Euroopan unionin ja laittomien maahanmuuttajien alkuperämaiden, aiempien asuinmaiden tai kauttakulkumaiden välisessä vuoropuhelussa ja yhteistyössä.
- (8) Vuosia 2005 ja 2006 koskevat valmistelutoimet aloitettiin sen jälkeen, kun neuvosto pyysi 8 päivänä kesäkuuta 2004 annetuissa päätelmissä budjettivallan käyttäjää tekemään valmistelutoimet mahdollisiksi ja kehotti komissiota ottamaan huomioon neuvoston näkemyksen yhdenmukaisesti palauttamissuunnitelmien laatimisesta tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.
- (9) Brysselissä 4 ja 5 päivänä marraskuuta 2004 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti "Haagin ohjelmassa" aloittamaan Euroopan paluurahaston, jäljempänä 'rahasto', valmisteluvaiheen ja perustamaan rahaston vuoteen 2007 mennessä valmisteluvaiheen arvioinnin perusteella.

⁽¹⁾ EUVL C 88, 11.4.2006, s. 15.

⁽²⁾ EUVL C 115, 16.5.2006, s. 47.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 7. toukokuuta 2007.

⁽⁴⁾ EYVL C 142, 14.6.2002, s. 23.

- (10) Neuvosto tutki marraskuussa 2004 puheenjohtajavaltion laatimaa kertomusta analyysistä, joka oli tehty tiettyihin maihin palauttamisessa sovelletuista parhaista käytänteistä. Kertomuksen mukaan mahdollisia toimintatapoja on monia, ja jäsenvaltioiden on tehtävä enemmän käytännön yhteistyötä palautusmenettelyissä. Kertomuksen mukaan palauttamispolitiikassa ja yleisessä politiikassa voitaisiin soveltaa yhdenmukaisempaa lähestymistapaa sekä kansallisella että yhteisön tasolla. Kertomuksessa käsiteltiin myös jäsenvaltioittain parhaita käytänteitä, jotka liittyvät kolmansien maiden kansalaisten vapaaehtoiseen tai paktoon perustuvaan paluuseen alkuperä- tai kauttakulkumaahan; näitä ovat muun muassa pysyvään paluuseen johtavat vapaaehtoiset paluuohjelmat, paluuseen liittyvät neuvontapalvelut sekä yhteisten palauttamisoperaatioiden järjestäminen muun muassa tilauslentoja käyttäen.
- (11) Yhteisön käyttöön on annettava väline, jolla tuetaan ja kannustetaan jäsenvaltioiden toimia, joilla kehitetään palauttamismenettelyjen hallinnoinnin kaikkia osa-alueita; välineen on perustuttava yhdenmukaiseen palauttamismenettelyjen hallinnointijärjestelmään ja sillä on tuettava palauttamismenettelyjä koskevaan yhteisön lainsäädäntöön perustuvien yhteisten palauttamisnormien tasapuolista ja tehokasta täytäntöönpanoa.
- (12) Tästä päätöksestä ei ole tarkoitus myöntää rahoitusta vuonna 2007, jotta palauttamiseen liittyvien valmistelutoimien tulokset (vuosina 2005 ja 2006) voidaan ottaa huomioon komission laadittua kertomuksen valmistelutoimien arvioinnista.
- (13) Yhteisiä normeja ovat erityisesti kolmansien maiden kansalaisia koskevien maastapoistamispäätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta 28 päivänä toukokuuta 2001 annettu neuvoston direktiivi 2001/40/EY ⁽¹⁾, sen antamisen jälkeen kolmansien maiden kansalaisia koskevien maastapoistamispäätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta annetun direktiivin 2001/40/EY soveltamisesta aiheutuvan taloudellisen epätasapainon korvaamista koskevista perusteista ja käytännön järjestelyistä 23 päivänä helmikuuta 2004 tehty neuvoston päätös 2004/191/EY ⁽²⁾ sekä yhteisten lentojen järjestämisestä henkilökohtaisen maastapoistamispäätöksen saaneiden kolmansien maiden kansalaisten poistamiseksi kahden tai useamman jäsenvaltion alueelta 29 päivänä huhtikuuta 2004 tehty neuvoston päätös 2004/573/EY ⁽³⁾.
- (14) Tämä koskee myös tulevia yhteisön välineitä, kuten yhteiset normit ja menettelyt, joita sovelletaan jäsenvaltioissa palautettaessa laittomasti oleskelevia kolmansien maiden kansalaisia; näillä välineillä pyritään luomaan tasapuoliset olosuhteet Euroopan unionissa sovellettaville palauttamismenettelyille, ja niissä määritetään palauttamisen edellytykset ja jäsenvaltioiden liikkumavara niiden toteuttaessa palauttamistoimia.
- (15) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että rahastosta tuetuissa toimissa noudatetaan tapauksen mukaan perusoikeuksista johdettuja velvoitteita, jotka on esitetty erityisesti Euroopan yleissopimuksessa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi (Euroopan ihmisoikeussopimus), Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyssä Geneven pakolaissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla, ja muissa asiaa koskevilla kansainvälisissä välineissä, kuten vuonna 1989 tehdyssä Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksessa lapsen oikeuksista.
- (16) Koska joukkokarkotukset on kielletty Euroopan ihmisoikeussopimuksen neljännen lisäpöytäkirjan nojalla, ainoastaan henkilökohtaisten maastapoistamispäätösten kohteena olevat henkilöt olisi palautettava tämän päätöksen nojalla rahoituskelpoisten yhteisten palautusoperaatioiden kautta.
- (17) Rahaston soveltamisala ja tarkoitus huomioon ottaen siitä ei pitäisi missään tapauksessa tukea toimia, jotka koskevat kolmansissa maissa sijaitsevia henkilöiden säilöönotto-alueita tai -keskuksia.
- (18) Kuten neuvoston 28 päivänä marraskuuta 2002 hyväksymässä palauttamista koskevassa toimintaohjelmassa todettiin ja Euroopan unionin muissa tämän alan välineissä, kuten erityisesti neuvoston 2 päivänä marraskuuta 2005 antamissa päätelmissä vapaaehtoisesta paluusta on jatkuvasti toistettu, vapaaehtoinen paluu on paluuta koskevan tasapuolisen, tehokkaan ja kestäväen lähestymistavan tärkeä osa.
- (19) Haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden erityistilanne tulisi ottaa huomioon tukielteisissä toimissa, jotka toteutetaan palauttamisen yhdenmukaisen hallinnoinnin puitteissa.
- (20) Palauttamisen hallinnoinnin parantamiseksi kansallisella tasolla rahaston soveltamisalan tulisi myös kattaa toimet, jotka liittyvät sellaisten henkilöiden vapaaehtoiseen paluuseen, jotka eivät ole velvoitettuja poistumaan alueelta, kuten turvapaikanhakijat, joiden hakemukseen ei ole toistaiseksi annettu kielteistä päätöstä, tai henkilöt, jotka ovat kansainvälisen suojelun kohteena kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaissiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti, tai henkilöt, jotka ovat väliaikaisen suojelun kohteena vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukkoittaisen maahantulon tilanteissa ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi 20 päivänä heinäkuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/55/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti.
- (21) Tällä päätöksellä olisi pyrittävä ensisijaisesti edistämään yhdenmukaista palauttamismenettelyjen hallinnointia kansallisella tasolla. Jäsenvaltioita kannustetaan toteuttamaan palauttamistoimet osana yhdenmukaisia palauttamissuunnitelmia, joissa analysoidaan tilannetta jäsenvaltioissa

⁽¹⁾ EYVL L 149, 2.6.2001, s. 34.

⁽²⁾ EUVL L 60, 27.2.2004, s. 55.

⁽³⁾ EUVL L 261, 6.8.2004, s. 28.

⁽⁴⁾ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.

⁽⁵⁾ EYVL L 212, 7.8.2001, s. 12.

- suhteessa toimien kohderyhmiin, asetetaan toimille tavoitteita ja laaditaan Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) ja Kansainvälisen siirtolaisjärjestön (IOM) kaltaisten sidosryhmien kanssa palauttamisjärjestelmiä, joissa keskitytään tehokkaaseen ja pysyvään palauttamiseen johtaviin toimenpiteisiin. Yhdenmukaisia palauttamissuunnitelmia olisi tarvittaessa arvioitava ja mukautettava säännöllisesti.
- (22) Henkilöiden ja erityisesti sellaisten henkilöiden, joilla ei ole velvoitetta poistua alueelta, vapaaehtoista paluuta olisi edistettävä säätämällä heitä koskevista kannustimista, esimerkiksi soveltamalla paluun tehostetun tukemisen kaltaista erityiskohtelua. Vapaaehtoinen paluu on kaikkien osapuolten etujen mukaista, koska se antaa palaajille mahdollisuuden ihmisarvoiseen paluuseen ja vähentää jäsenvaltion viranomaisille aiheutuvia kustannuksia. Jäsenvaltioita olisi kannustettava tukemaan vapaaehtoista paluuta.
- (23) Käytännössä kuitenkin vapaaehtoinen paluu ja pakkoon perustuva paluu ovat sidoksissa toisiinsa ja niillä on toisiaan vahvistava vaikutus, ja jäsenvaltioita olisi kannustettava ottamaan huomioon näiden kahden menettelytavan toisiaan täydentävä vaikutus palauttamismenettelyjen hallinnoinnissa. Pakkoon perustuvia palauttamisia on väistämättä toteutettava, jotta Euroopan unionin maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan sekä jäsenvaltioiden maahanmuutto- ja turvapaikkajärjestelmien eheys voidaan turvata. Olisi oltava mahdollisuus soveltaa pakkoon perustuvaa palauttamista, jotta voidaan säilyttää järjestelmän perusta ja noudattaa oikeusvaltioperiaatetta, joka on vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luomisen perusedellytys. Tällä päätöksellä olisi sen vuoksi tuettava jäsenvaltioiden toimia, joilla helpotetaan pakkoon perustuvaa palauttamista.
- (24) Lisäksi suurimmat jäsenvaltioissa koetut palauttamiseen liittyvät ongelmat koskevat usein pakkoon perustuvaa paluuta. Keskeinen ongelma on palautettavan henkilön henkilöllisyyteen liittyvä epävarmuus ja/tai matkustusasiakirjojen puuttuminen. Tällaisten ongelmien voittamiseksi jäsenvaltioita olisi kannustettava kehittämään yhteistyötä kolmansien maiden konsuliviranomaisten kanssa ja parantamaan samanaikaisesti tähän liittyvää keskinäistä tietojen vaihtoaan ja operatiivista yhteistyötä.
- (25) Tällä päätöksellä on myös välttämätöntä tukea niissä jäsenvaltioissa, jotka katsovat sen olevan tarpeellista, palautettavien henkilöiden hyväksi näiden alkuperämaassa toteutettavia erityistoimia, joilla ensinnäkin varmistetaan onnistunut paluu lähtökaupunkiin tai -alueelle ja toiseksi edistetään pysyvää asettautumista kyseiseen yhteiskuntaan. Näihin toimenpiteisiin ei pitäisi sisältyä suoraa tukea kolmansille maille, ja toimenpiteille olisi voitava myöntää rahoitusta ainoastaan siinä tapauksessa, että ne ovat jatkoa toimenpiteille, jotka on aloitettu ja pääosin toteutettu jäsenvaltioiden alueella osana yhdenmukaista palauttamissuunnitelmaa.
- (26) Tämän lisäksi kyseisten toimenpiteiden olisi oltava synergiassa ulkoista apua koskevilla yhteisön välineillä tuettavien toimien kanssa, joista mainittakoon erityisesti turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskeva aihekohtainen ohjelma.
- (27) Tämä päätös on osa johdonmukaista kehystä, johon kuuluvat myös pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastausta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa 23 päivänä toukokuuta 2007 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 573/2007/EY⁽¹⁾, Euroopan ulkorajarahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastausta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa 23 päivänä toukokuuta 2007 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 574/2007/EY⁽²⁾ sekä kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskevan eurooppalaisen rahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastausta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa tehty neuvoston päätös 2007/.../EY⁽³⁾ ja jonka tavoitteena on, että jäsenvaltiot jakavat oikeudenmukaisesti vastuun unionin ulkorajojen yhdenmukaisen hallinnon sekä yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan aiheuttamasta taloudellisesta rasituksesta. Mainitut toimet perustuvat perustamissopimuksen kolmannen osan IV osastoon.
- (28) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004⁽⁴⁾ mukaisesti perustetun Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston, jäljempänä 'virasto', tehtävä on muun muassa avustaa tarvittaessa jäsenvaltioiden yhteisten palauttamistoimien organisoinnissa ja määrittää parhaita käytänteitä, jotka liittyvät matkustusasiakirjojen hankintaan ja jäsenvaltioiden alueella laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten maastapoistamiseen. Viraston tulisi varmistaa, että jäsenvaltioiden välisten palauttamistoimien koordinoinnin edellytykset täyttyvät, mutta sen olisi jätettävä yhteisten palauttamistoimien täytäntöönpano ja organisointi toimivaltaisille kansallisille elimille. Viraston olisi voitava käyttää varoja, joita myönnetään tässä päätöksessä tarkoitettujen yhteisön toimien perusteella.
- (29) Rahastosta myönnettävä tuki olisi tehokkaampaa ja se voitaisiin kohdistaa paremmin, jos tukikelpoisten toimien yhteisrahoitus perustuisi strategiseen monivuotiseen ohjelmasuunnitteluun, jonka kukin jäsenvaltio toteuttaa käyden vuoropuhelua komission kanssa.
- (30) Jokaisen jäsenvaltion olisi laadittava komission antamien strategisten suuntaviivojen pohjalta monivuotinen ohjelma, jossa otetaan huomioon kyseisen valtion erityinen tilanne ja tarpeet ja määritetään kehittämisstrategia, jota olisi käytettävä viitekehyksenä vuosittaisissa ohjelmissa lueteltujen toimien täytäntöönpanoa valmisteltaessa.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 22.

⁽³⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽⁴⁾ EUVL L 349, 25.11.2004, s. 1.

- (31) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽¹⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', 53 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainitun jaetun hallinnoinnin mukaisesti olisi täsmennettävä edellytykset, joiden mukaisesti komissio voi täyttää Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamista koskevat velvollisuutensa, ja selkeästi määriteltävä jäsenvaltioiden yhteistyövelvoitteet. Nämä tehtävät toteuttamalla komissio voisi olla varma siitä, että jäsenvaltiot käyttävät rahaston varoja laillisesti, asianmukaisesti ja varainhoitoasetuksen 27 artiklassa ja 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.
- (32) Komission olisi vahvistettava käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen ohjeellinen jako objektiivista ja avointa menettelyä noudattaen.
- (33) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava riittävät toimenpiteet hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toimivuuden ja täytäntöönpanon laadun varmistamiseksi. Tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa kaikkia ohjelmia sitovat yleisperiaatteet ja tehtävät.
- (34) Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaan vastuun rahaston tukitoimien täytäntöönpanosta ja valvonnasta olisi kuuluttava ensisijassa jäsenvaltioille.
- (35) Hallinnointi- ja valvontajärjestelmiin, menojen todentamiseen sekä sääntöjenvastaisuuksien ja yhteisön lainsäädännön rikkomisen ehkäisyyn, toteamiseen ja oikaisuun liittyvät jäsenvaltioiden velvoitteet olisi täsmennettävä monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien tehokkaan ja asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Hallinnoinnin ja valvonnan osalta on erityisesti tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan jäsenvaltiot huolehtivat siitä, että asianmukaiset järjestelmät ovat olemassa ja toimivat tyydyttävästi.
- (36) Jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä olisi kannustettava tällä alalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta varainhoidon valvontaan liittyvää komission toimivaltaa.
- (37) Tällä rahastolla tuettavien toimien teho ja vaikutus riippuvat myös toimien arvioinnista ja tulosten levittämisestä. Tämän vuoksi olisi muodollisesti vahvistettava tähän liittyvät jäsenvaltioiden ja komission velvollisuudet sekä järjestelyt, joiden avulla voidaan varmistaa arvioinnin luotettavuus ja asiaankuuluvien tietojen laatu.
- (38) Toimien arviointi olisi järjestettävä siten, että niitä voidaan tarkistaa ohjelmakauden aikana ja arvioida niiden vaikutuksia, ja arviointimenettely olisi nivottava hankkeen seurantaan.
- (39) Koska yhteisön rahoituksen näkyvyys on tärkeää, komission olisi annettava ohjeita sen edistämiseksi, että rahastosta tukea saava viranomais-, valtioista riippumaton järjestö, kansainvälinen järjestö tai muu yhteisö tuo asianmukaisesti esiin saamansa avun, ja otettava huomioon yhteisesti hallinnoituja muita välineitä kuten rakennerahastoja koskeva käytäntö.
- (40) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽²⁾ 37 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (41) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän päätöksen tavoitetta, joka on laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamisen edistäminen yhteisten normien ja yhdenmukaisen palauttamismenettelyjen hallinnoinnin periaatteen mukaisesti, vaan se voidaan toimien laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (42) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽³⁾ mukaisesti.
- (43) Koska tämän päätöksen toimenpide, joka liittyy strategisten suuntaviivojen hyväksymiseen, on laajakantoinen ja sen tarkoituksena on muuttaa tämän päätöksen muita kuin keskeisiä osia poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä tätä päätöstä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia, siitä olisi päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää hallintomenettelyä noudattaen. Tehokkuussyistä olisi strategia suuntaviivoja hyväksyttäessä lyhennettävä valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn tavallisesti sovellettavia määräaikoja.
- (44) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen, eikä se siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (45) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen

⁽²⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY, Euratom) N:o 1995/2006 (EUVL L 390, 30.12.2006, s. 1).

kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Irlanti on 6 päivänä syyskuuta 2005 päivättyllä kirjeellä ilmoittanut haluavansa osallistua tämän päätöksen tekemiseen ja soveltamiseen.

- (46) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta on 27 päivänä lokakuuta 2005 päivättyllä kirjeellä ilmoittanut haluavansa osallistua tämän päätöksen tekemiseen ja soveltamiseen.
- (47) Perustamissopimuksen 67 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn soveltamisesta tietyillä kyseisen perustamissopimuksen kolmannen osan IV osastoon kuuluvilla aloilla 22 päivänä joulukuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/927/EY⁽¹⁾ säädettiin, että perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan perustamissopimuksen 62 artiklan 1 kohdan, 2 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan sekä 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 3 kohdan b alakohdan kattamilla aloilla,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU

KOHDE, TAVOITTEET JA TOIMET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä päätöksellä perustetaan 1 päivän tammikuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2013 väliseksi kaudeksi Euroopan paluurahasto, jäljempänä 'rahasto', vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen vahvistamisen tueksi ja jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuuperiaatteen soveltamiseksi ja osana johdonmukaista kehystä, johon kuuluvat myös päätös N:o 573/2007/EY, päätös N:o 574/2007/EY sekä päätös 2007/.../EY.

Tässä päätöksessä määritellään rahaston tavoitteet, täytäntöönpano, käytettävissä olevat varat ja niiden jakamisperusteet.

Lisäksi päätöksessä vahvistetaan rahaston hallinnointia, varainhoitoa, seuranta- ja valvontaa koskevat säännöt komission ja jäsenvaltioiden keskinäisen vastuunjaon pohjalta.

2 artikla

Rahaston yleinen tavoite

1. Rahaston yleisenä tavoitteena on tukea jäsenvaltioiden toimia, joilla kehitetään palauttamismenettelyjen hallinnointia kaikilta osin soveltamalla yhdenmukaista hallinnointia ja säätämällä jäsenvaltioiden toimesta toteutettavia yhteisiä toimia tai kansallisia toimia, joilla pyritään yhteisön tavoitteiden saavuttamiseen yhteisvastuun periaatteen nojalla, näitä aloja koskevan

yhteisön lainsäädännön mukaisesti ja perusoikeuksia kunnioittaen.

2. Rahasto osallistuu jäsenvaltioiden tai komission aloitteesta toteutettavan teknisen avun rahoittamiseen.

3 artikla

Erityistavoitteet

1. Rahasto edistää seuraavien erityistavoitteiden saavuttamista:
 - a) jäsenvaltioissa sovellettavan yhdenmukaisen palauttamismenettelyjen hallinnointijärjestelmän käyttöönotto sekä sen organisoinnin ja täytäntöönpanon kehittäminen;
 - b) jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tehostaminen yhdenmukaisen palauttamismenettelyjen hallinnointijärjestelmän ja sen täytäntöönpanon puitteissa;
 - c) yhteisten palauttamismenettelyjen tehokkaan ja yhdenmukaisen soveltamisen edistäminen alan yleisen kehityksen mukaisesti.
2. Yhdenmukaiseen palauttamismenettelyjen hallinnointiin on sisällyttävä erityisesti yhdenmukaisten palauttamissuunnitelmien kehittäminen ja niiden täytäntöönpano jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toimesta siten, että:
 - a) suunnitelmat perustuvat kattavaan tilannearvioon, joka on tehty jäsenvaltiossa toimien kohderyhmästä tai erityisesti palauttamista koskevasta aihepiiristä ja suunniteltuihin toimiin liittyvistä haasteista (esimerkiksi matkustusasiakirjojen hankkiminen ja muut paluuta koskevat käytännön ongelmat) ottaen tapausten määrä tarvittaessa huomioon. Kattava arvio on laadittava yhteistyössä kaikkien asiaan liittyvien viranomaisten ja kumppanien kanssa;
 - b) suunnitelmilla pyritään toteuttamaan kattavia toimia, jotka tukevat kolmansien maiden kansalaisten — erityisesti niiden, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä maahantulon ja oleskelun edellytyksiä — vapaaehtoista paluuta, ja tarvittaessa toteutetaan kyseisten henkilöiden pakkoon perustuvia palauttamistoimia humanitaarisia periaatteita noudattaen ja ihmisarvoa kunnioittaen;
 - c) suunnitelmiin sisältyy aikataulu ja tarvittaessa säännöllinen arviointijärjestelmä, jonka perusteella voidaan mukauttaa suunnittelua ja arvioida suunnitelman käytännön vaikutuksia; ja
 - d) suunnitelmiin sisältyy jäsenvaltioiden harkinnan mukaan toimenpiteitä, joilla helpotetaan tarvittaessa toimivaltaisten hallinto-, lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten välistä yhteistyötä hallinnon eri tasoilla.
3. Yhdenmukaisissa palauttamissuunnitelmissa on keskityttävä sekä vapaaehtoisen että pakkoon perustuvan paluun osalta

⁽¹⁾ EUVL L 396, 31.12.2004, s. 45.

erityisesti tehokkaaseen ja pysyvään palauttamiseen tähtääviin toimiin kuten tehokkaaseen paluuta edeltävään tiedottamiseen, matkustusjärjestelyihin ja kauttakulkuun kohdemaassa. Vapaaehtoista paluuta voidaan tukea mahdollisuuksien mukaan antamalla vapaaehtoisesti palaaville henkilöille asiaan liittyvää apua.

Jäsenvaltiot voivat harkintansa mukaan tukea myös vastaanottoa ja uudelleenkotoutumista.

4 artikla

Tukikelpoiset toimet jäsenvaltioissa

1. Rahastosta voidaan myöntää tukea 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviin toimiin ja erityisesti seuraaviin toimiin:

- a) jäsenvaltioiden viranomaisten sekä kolmansien maiden konsuli- ja maahanmuuttoviranomaisten välisen tehokkaan, vakaan ja jatkuvan operatiivisen yhteistyön luominen tai kehittäminen, kun tavoitteena on hankkia matkustusasiakirjoja kolmansien maiden kansalaisten palauttamista varten ja varmistaa nopeat ja onnistuneet maastapoistamiset;
- b) palauttamiseen liittyvien tiedottamistapojen edistäminen turvapaikka- ja maahanmuuttomenettelyjen mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja kolmansien maiden kansalaisten henkilökohtaista kannustamista vapaaehtoiseen paluuseen koskevien keinojen edistäminen;
- c) kolmansien maiden kansalaisten vapaaehtoisen paluun edistäminen erityisesti saattajan kanssa toteutettavien vapaaehtoisten paluuhjelmien kautta, kun tavoitteena on varmistaa paluun tosiasiallisuus ja pysyvyys;
- d) eri tasoilla toimivien kansallisten, alue-, paikallis-, kaupunki- ja muiden viranomaisten välisen yhteistyötapojen kehittäminen, jonka avulla viranomaiset voivat nopeasti saada tietoja paluukokemuksista ja -käytännöistä muualla ja yhdistää voimavaroja aina, kun se on mahdollista;
- e) kolmansien maiden kansalaisten, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä maahantulon ja oleskelun edellytyksiä, pakkoon perustuvan paluun yksinkertaistaminen ja täytäntöönpano, kun tavoitteena on lisätä maahanmuuttopolitiikan uskottavuutta ja luotettavuutta ja lyhentää pakkoon perustuvaa maastapoistamista odottavien henkilöiden säilöönnottoaikaa.

2. Rahastosta voidaan myöntää tukea 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviin toimiin ja erityisesti seuraaviin toimiin:

- a) yhteistyö, joka liittyy alkuperämaata, aiempaa asuinmaata tai kauttakulkuvaltiota koskevien tietojen keräämiseen ja niiden antamiseen mahdollisesti palautettaville henkilöille;
- b) jäsenvaltioiden viranomaisten sekä kolmansien maiden konsuli- ja maahanmuuttoviranomaisten välisen tehokkaiden, vakaiden ja pitkäaikaisten operatiivisten suhteiden kehittämiseen tähtäävä yhteistyö, jonka tavoitteena on parantaa konsuliviranomaisista saatavaa apua hankittaessa

matkustusasiakirjoja kolmansien maiden kansalaisten palauttamista varten ja varmistaa nopeat ja onnistuneet maastapoistamiset;

- c) yhteisten yhdenmukaisten palauttamissuunnitelmien laatiminen ja niiden täytäntöönpano mukaan luettuina yhteiset vapaaehtoiset paluuhjelmat, jotka koskevat tiettyjä alkuperämaita sekä aiempia asuin- tai kauttakulkuvaltioita;
- d) tutkimukset, jotka tehdään palauttamista koskevan jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen yhteistyön nykytilasta ja kehittämismahdollisuuksista sekä kansainvälisten ja valtiosta riippumattomien organisaatioiden roolista;
- e) tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihto sekä tuki- ja neuvontapalvelut palautettaessa erityisen haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin kuuluvia henkilöitä;
- f) parhaita käytänteitä koskevien seminaarien järjestäminen tiettyjä kolmansia maita ja/tai alueita käsitteleville henkilöille;
- g) yhteiset toimenpiteet, joilla mahdollistetaan takaisinotettujen henkilöiden vastaanotto alkuperämaissa sekä aiemmissä asuin- tai kauttakulkuvaltioissa;
- h) yhteinen toimien suunnittelu sen varmistamiseksi, että henkilöt voivat palata pysyvästi alkuperämaahansa tai aiempaan asuinvaltioon.

3. Rahastosta voidaan myöntää tukea 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviin toimiin ja erityisesti seuraaviin toimiin:

- a) toimivaltaisten viranomaisten valmiuksien lisääminen, jotta ne voivat viivytyksettä tehdä nopeita ja laadukkaita palauttamispäätöksiä;
- b) toimivaltaisten hallintoviranomaisten valmiuksien lisääminen, jotta ne voivat panna maastapoistamispäätökset täytäntöön viivytyksettä, ihmisarvoa kunnioittaen ja kyseisiä toimia koskevia eurooppalaisia turvallisuusnormeja noudattaen;
- c) oikeusviranomaisten valmiuksien lisääminen, jotta ne voivat aiempaa nopeammin käsitellä palauttamispäätökset, joihin on haettu muutosta;
- d) palauttamistoimien oikeudellisia ja käytännön näkökohtia koskevien seminaarien ja yhteisen koulutuksen järjestäminen toimivaltaisten kansallisten, alue-, paikallis-, kaupunki- ja muiden toimivaltaisten hallinto-, lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten henkilöstölle;
- e) toimivaltaisten hallintoviranomaisten valmiuksien lisääminen, jotta ne pystyvät panemaan tehokkaasti täytäntöön yhteisiin palauttamistoimiin ja vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvät yhteiset järjestelyt mukaan luettuina suosituksen, operatiiviset normit ja parhaat käytänteet, jotka virasto on määrittellyt palauttamismenettelyjen alalla.

4. Erityisesti 1, 2 ja 3 kohdassa mainituilla toimilla edistetään yhteistä eurooppalaista maahanmuutto- ja palauttamispolitiikkaa koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa.

5 artikla

Tukikelpoiset toimenpiteet jäsenvaltioissa

Tuettaviin toimiin voivat kuulua seuraavat:

- 1) kaikissa palauttamistapauksissa: kolmansien maiden kansalaisten yleinen tiedottaminen palauttamiseen liittyvistä asioista, henkilökohtainen neuvonta vapaaehtoiseen paluuseen liittyvistä mahdollisuuksista, kääntämiskustannukset, välttämättömien matkustusasiakirjojen hankkiminen, ennen paluuta tarvittavien lääkärintarkastusten kustannukset, palautettavien henkilöiden ja saattajien (mukaan lukien lääkintähenkilökunta ja tulkit) matka- ja ateriakustannukset, saattajien (mukaan lukien lääkintähenkilökunta ja tulkit) majoituskulut, kuljettamisesta jäsenvaltiossa ja jäsenvaltiosta lopulliseen määränpäähän kohdemaassa aiheutuvat kustannukset sekä yhteistyö alkuperämaiden sekä aiempien asuin- tai kauttakulkuvaltioiden viranomaisten kanssa;
- 2) kaikissa palauttamistapauksissa: erityistuki haavoittuvassa asemassa oleville ryhmille, kuten alaikäisille, ilman huoltajaa oleville alaikäisille, vammaisille, vanhuksille, raskaana oleville naisille, yksinhuoltajille, joilla on alaikäisiä lapsia, ja kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan psykologisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan kohteeksi joutuneille henkilöille;
- 3) lisäksi kolmansien maiden kansalaisten, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä maahantulon ja oleskelun edellytyksiä, pakkoon perustuvan palauttamisen yhteydessä kustannukset, jotka aiheutuvat yhteisissä palauttamistoimissa palaajien ja palauttamiseen osallistuvasta jäsenvaltiosta tulevien saattajien matkoista, aterioista ja väliaikaisesta majoituksesta palauttamisen järjestävässä jäsenvaltiossa ennen lähtöä;
- 4) lisäksi niiden vapaaehtoisesti palaavien kolmansien maiden kansalaisten osalta, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä maahantulon ja oleskelun edellytyksiä, palautettavien henkilöiden tukeminen paluun valmistelussa sekä ennen paluuta aiheutuvat välttämättömät kustannukset;
- 5) lisäksi, niiden vapaaehtoisesti palaavien kolmansien maiden kansalaisten osalta, jotka eivät ole velvoitettuja poistumaan jäsenvaltioiden alueelta, sekä muissa tapauksissa jäsenvaltioiden harkinnan mukaan, rajoitettu rahallinen avustus, jolla voidaan kattaa paluun jälkeiset alkuvaiheen kustannukset, palaajan henkilökohtaisen omaisuuden kuljetuskustannukset, kustannukset asianmukaisesta väliaikaismajoituksesta vastaanottokeskuksessa tai tarvittaessa hotellissa kohdemaassa paluun jälkeisinä päivinä, koulutus- ja työllistymistuki sekä tarvittaessa rajoitettu määrä tukea taloudellisen toiminnan käynnistämiseen;
- 6) toimivaltaisten hallinto-, lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten henkilöstön koulutus, kyseisten henkilöiden tilapäiset siirrot toiseen jäsenvaltioon, jotta voidaan varmistaa palauttamista koskevien yhteisten normien tehokas ja

yhdennukainen soveltaminen ja palautettavien kohteluun vaikuttavien kansainvälisten sopimusten mukaisten velvoitteiden noudattaminen sekä tehostaa yhteistyötä; virkamatkat, joiden aikana arvioidaan palauttamiskäytänteiden tuloksia kolmansissa maissa;

- 7) kun kyseessä on operatiivinen yhteistyö kolmansien maiden konsuli- ja maahanmuuttoviranomaisten kanssa tavoitteena hankkia matkustusasiakirjoja ja varmistaa nopea maastapoistamismenettely, kolmansien maiden kansalaisten tunnistamisesta ja heidän matkustusasiakirjojensa todentamisesta vastaavien viranomaisten henkilöstön matka- ja majoituskustannukset jäsenvaltioissa;
- 8) sellaisten kolmansien maiden kansalaisten, jotka eivät ole velvoitettuja poistumaan jäsenvaltioiden alueelta, uudelleenkotoutumisen yhteydessä rahakannustimet ja muut lyhyen aikavälin toimenpiteet, joilla aloitetaan palaajan uudelleenkotoutumisprosessi ja edistetään sitä koulutus- ja työllistymistuella; taloudellisen toiminnan käynnistämiseen myönnettävä tuki sekä paluun jälkeiset tuki- ja neuvontapalvelut;
- 9) sellaisten kolmansien maiden kansalaisten, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä maahantulon ja oleskelun edellytyksiä, uudelleenkotoutumisen yhteydessä toimenpiteet, joilla edistetään pysyvää paluuta yhdennukaisen palauttamismenetelyjen hallinnoinnin mukaisesti, ja jäsenvaltion harkinnan mukaan rahakannustimet ja muut lyhyen aikavälin toimenpiteet, joilla aloitetaan palaajan uudelleenkotoutumisprosessi ja edistetään sitä koulutus- ja työllistymistuella; taloudellisen toiminnan käynnistämiseen myönnettävä tuki sekä paluun jälkeiset tuki- ja neuvontapalvelut; jäsenvaltioiden toimet, joilla tuetaan palaajien vastaanottamista heidän saapuessaan kolmanteen maahan.

6 artikla

Yhteisön toimet

1. Komission aloitteesta enintään 7 prosenttia rahaston varoista voidaan käyttää sellaisten valtioidenvälisten toimien tai yhteisön edun mukaisten toimien, jäljempänä 'yhteisön toimet', rahoittamiseen, jotka koskevat palauttamispolitiikkaa sekä 7 artiklassa tarkoitettuihin kohderyhmiin sovellettavia toimenpiteitä.
2. Rahoitusta voidaan myöntää yhteisön toimille, joilla erityisesti:
 - a) edistetään yhteisön lainsäädännön ja hyvien käytänteiden täytäntöönpanoon liittyvää yhteisön tason yhteistyötä;
 - b) tuetaan valtioidenvälisten yhteistyöverkostojen perustamista sekä sellaisiin valtioidenvälisiin kumppanuuksiin perustuvia pilottihankkeita, jotka on perustettu vähintään kahdessa jäsenvaltiossa sijaitsevien toimijoiden välillä innovoinnin edistämiseksi, kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihtamisen helpottamiseksi ja palauttamispolitiikan laadun parantamiseksi;
 - c) tuetaan valtioidenvälisiä tiedotuskampanjoita;

- d) tuetaan tutkimuksia sekä tiedon levitystä ja vaihtoa parhaista käytänteistä ja kaikista muista näkökohdista, jotka liittyvät palauttamispolitiikkaan, myös huipputeknologian käyttöön; kannustetaan erityisesti tekemään enemmän aikaisempien ja nykyisten palautusohjelmien vaikutusta koskevaa vertailevaa tutkimusta;
- e) tuetaan pilottihankkeita ja tutkimuksia, joissa kartoitetaan yhteisön tason yhteistyön ja yhteisön lainsäädännön uusia muotoja tällä alalla;
- f) tuetaan yhteisten tilastollisten välineiden, menetelmien ja indikaattoreiden kehittämistä ja soveltamista jäsenvaltioiden toimesta toiminnan kehittämisen mittaamiseksi palauttamisen alalla, erityisesti vapaaehtoisen paluun ja pakkoon perustuvan paluun mukaan eriteltyjen tilastotietojen levittämiseksi;
- g) tuetaan palautuksen alaa ja saattajia koskevan yhteisen käsikirjan laatimista ja säännöllistä ajantasaistamista yhteistyössä viraston kanssa;
- h) tarjotaan jäsenvaltioille tukipalveluja asianmukaisesti perustelluissa kiireellisiä toimia vaativissa hätätilanteissa.

3. Vuosittainen työohjelma, jossa määritellään yhteisön toimien painopisteet, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7 artikla

Kohderyhmät

1. Tässä päätöksessä tarkoitettut kohderyhmät ovat seuraavat:
- a) kolmansien maiden kansalaiset, joiden pyyntöön saada kansainvälistä suojelua ei ole toistaiseksi annettu kielteistä päätöstä ja jotka saattavat päättää palaavansa vapaaehtoisesti edellyttäen, että he eivät ole saaneet uutta kansalaisuutta eivätkä ole poistuneet jäsenvaltion alueelta;
- b) kolmansien maiden kansalaiset, jotka jossakin jäsenvaltiossa saavat kansainvälistä suojelua direktiivissä 2004/83/EY tarkoitettussa merkityksessä tai tilapäistä suojelua direktiivissä 2001/55/EY tarkoitettussa merkityksessä ja jotka päättävät palata vapaaehtoisesti edellyttäen, että he eivät ole saaneet uutta kansalaisuutta eivätkä ole poistuneet jäsenvaltion alueelta;
- c) kolmansien maiden kansalaiset, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä jäsenvaltioon saapumisen ja/tai jäsenvaltiossa oleskelun ehtoja ja jotka jäsenvaltion alueelta poistumisvelvoitteen mukaisesti päättävät palata vapaaehtoisesti;

- d) muut kolmansien maiden kansalaiset, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä jäsenvaltioon saapumisen ja/tai jäsenvaltiossa oleskelun ehtoja.

2. Kolmannen maan kansalaisella tarkoitetaan henkilöä, joka ei ole perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen.

II LUKU

TUEN PERIAATTEET

8 artikla

Täydentävyys, johdonmukaisuus ja vaatimustenmukaisuus

1. Rahastosta myönnettävä tuki täydentää kansallisia, alueellisia ja paikallisia toimia sisällyttämällä niihin yhteisön painopisteet.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että rahaston ja jäsenvaltioiden tukitoimet ovat johdonmukaisia yhteisön toimien, politiikkojen ja painopisteiden kanssa. Johdonmukaisuus on osoitettava erityisesti 19 artiklassa tarkoitettussa monivuotisessa ohjelmassa.

3. Rahastosta rahoitettavien toimien on oltava perustamissopimuksen määräysten ja niiden nojalla annettujen säädösten mukaisia.

9 artikla

Ohjelmasuunnittelu

1. Rahaston tavoitteet pannaan täytäntöön monivuotisen ohjelmakauden puitteissa (2008–2013), josta tehdään väliarviointi 22 artiklan mukaisesti. Monivuotinen ohjelmointijärjestelmä käsittää painopisteiden lisäksi hallinnointi-, päätöksen teko-, tarkastus- ja todentamismenettelyt.

2. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuosittaisten ohjelmien avulla.

10 artikla

Tukitoimien toissijaisuus ja suhteellisuus

1. Jäsenvaltiot vastaavat 19 ja 21 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien täytäntöönpanosta sopivalla alueellisella tasolla kunkin jäsenvaltion institutionaalisen järjestelmän mukaisesti. Tehtävä on suoritettava tämän päätöksen mukaisesti.

2. Keinot, joita komissio ja jäsenvaltiot käyttävät tarkastuksessa, vaihtelevat sen mukaan, kuinka suuri yhteisön rahoitusosuus on. Sama periaate koskee arviointia sekä monivuotisista ja vuosittaisista ohjelmista laadittavia kertomuksia.

11 artikla

Toteuttamistavat

1. Rahastolle osoitettavan yhteisön talousarvion täytäntöönpanoa hallinnoidaan varainhoitoasetuksen 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti lukuun ottamatta tämän päätöksen 6 artiklassa tarkoitettuja yhteisön toimia ja tämän päätöksen 16 artiklassa tarkoitettua teknistä apua.
2. Komissio täyttää sille asetetun veloitteen toteuttaa Euroopan unionin yleistä talousarviota
 - a) varmistamalla 32 artiklassa kuvattuja menettelyjä noudattaen, että jäsenvaltioissa on olemassa hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ja että ne toimivat moitteettomasti;
 - b) pidättämällä maksut tai lykkäämällä niiden maksamista kokonaan tai osittain 41 ja 42 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti, jos kansalliset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ovat puutteelliset, ja soveltamalla kaikkia tarpeellisia rahoituskoikaisuja 45 ja 46 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti.

12 artikla

Kumppanuus

1. Kunkin jäsenvaltion on hoidettava voimassa olevien kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti niiden viranomaisten ja elinten väliset kumppanuusjärjestelyt, jotka osallistuvat monivuotisen ohjelman täytäntöönpanoon tai jotka kyseisen jäsenvaltion mukaan voisivat hyödyllisellä tavalla osallistua ohjelman kehittämiseen.

Näihin viranomaisiin ja elimiin voivat kuulua toimivaltaiset alue- ja paikallisviranomaiset, kaupunkien viranomaiset ja muut viranomaiset, kansainväliset järjestöt, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun virasto (UNHCR) sekä kansalaisyhteiskuntaa edustavat elimet kuten valtioista riippumattomat järjestöt tai työmarkkinaosapuolet.

2. Kumppanuutta harjoitetaan kunkin osapuolen institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoitusta koskevien toimivaltuuksien mukaisesti.

III LUKU

RAHOITUSKEHYS

13 artikla

Kokonaismäärärahat

1. Rahoituspuitteet tämän päätöksen toteuttamiselle 1 päivästä tammikuuta 2008 31 päivään joulukuuta 2013 ovat 676 miljoonaa euroa.
2. Budjettivallan käyttäjä myöntää rahaston vuosittaiset määrät rahoituskehityksen puitteissa.
3. Komissio jakaa määrät vuosittain ohjeellisesti jäsenvaltioiden kesken 14 artiklassa vahvistettujen perusteiden nojalla.

14 artikla

Varojen jakaminen vuosittain jäsenvaltioiden tukikelpoisiin toimiin

1. Kukin jäsenvaltio saa rahaston vuosittaisista määrärahoista 300 000 euron kiinteän määrän.

Vuosina 2008–2013 tämä määrä on Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneiden jäsenvaltioiden osalta 500 000 euroa vuodessa.

Tämä määrä on 500 000 euroa vuodessa niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka liittyvät Euroopan unioniin vuosina 2007–2013. Varat myönnetään vuosien 2008–2013 jäljellä olevalle osalle liittymisvuotta seuraavan vuoden alusta.

2. Loput vuosittain käytettävissä olevista määrärahoista jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

- a) 50 prosenttia suhteutettuna niiden kolmansien maiden kansalaisten määrään kolmelta edeltäneeltä vuodelta, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä jäsenvaltion alueelle saapumisen ja siellä oleskelun edellytyksiä ja joista on annettu kansallisen ja/tai yhteisön lainsäädännön mukainen palauttamispäätös eli hallinnollinen tai oikeudellinen päätös tai toimi, jolla oleskelu todetaan laittomaksi ja asetetaan velvoite poistua maasta;

- b) 50 prosenttia suhteutettuna niiden kolmansien maiden kansalaisten määrään kolmelta edeltäneeltä vuodelta, jotka ovat tosiasiallisesti poistuneet jäsenvaltion alueelta hallinnollisen tai oikeudellisen määräyksen nojalla, riippumatta siitä, onko maasta poistuminen tapahtunut vapaaehtoisesti vai pakkoon perustuen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin kolmansien maiden kansalaisiin eivät kuulu:

- a) kolmansien maiden kansalaiset, joiden maahantulon jäsenvaltio on estänyt kauttakulkualueella;

- b) kolmansien maiden kansalaiset, jotka jäsenvaltio palauttaa toiseen jäsenvaltioon, erityisesti kun palautus tapahtuu niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18 päivänä helmikuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003⁽¹⁾ nojalla.

4. Vertailulukuina käytetään viimeisimpiä komission (Eurostat) jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella vahvistamia lukuja yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Jos jotkin jäsenvaltiot eivät ole toimittaneet komissiolle (Eurostat) kyseisiä tilastoja, niiden on toimitettava alustavia tietoja mahdollisimman pian.

⁽¹⁾ EUVL L 50, 25.2.2003, s. 1.

Ennen kuin komissio (Eurostat) hyväksyy kyseiset tiedot vertailuluvuiksi, se arvioi tilastotietojen laadun, vertailtavuuden ja täydellisyyden tavanomaisten menettelyjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toimitettava komission (Eurostat) pyynnöstä sille kaikki tätä varten tarvittavat tiedot.

15 artikla

Rahoituksen rakenne

1. Rahastosta myönnetään rahoitusta avustuksina.
 2. Rahastosta tuettavien toimien on saatava yhteisrahoitusta myös julkisista tai yksityisistä varoista, niiden on oltava voittoa tavoittelemattomia eikä niille voida myöntää samanaikaisesti rahoitusta muista Euroopan unionin yleiseen talousarvioon kuuluvista rahoituslähteistä.
 3. Rahaston määrärahat täydentävät jäsenvaltioiden tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin myöntämiä julkisia tai muita vastaavia varoja.
 4. Yhteisön rahoitusosuus 3 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien hankkeiden osalta voi olla enintään 50 prosenttia yksittäisen toimen kokonaiskustannuksista.
- Yhteisön rahoitusosuutta saadaan korottaa 75 prosenttiin, jos hankkeet koskevat 18 artiklassa tarkoitetuissa strategisissa suuntaviivoissa määriteltyjä painopisteitä.
- Yhteisön rahoitusosuutta korotetaan 75 prosenttiin koheesio-rahastosta tukea saavissa jäsenvaltioissa.
5. Jäljempänä IV luvussa säädetyn kansallisen ohjelmasuunnitelun täytäntöönpanon puitteissa jäsenvaltiot valitsevat rahoitettavat hankkeet seuraavien vähimmäisvaatimusten mukaisesti:

- a) kyseisen jäsenvaltion tilanne ja tarpeet;
 - b) kustannustehokkuus, ottaen huomioon muun muassa hankkeen kohteena olevien henkilöiden määrän;
 - c) rahoitusta hakevan järjestön ja sen mahdollisten yhteistyökumppaneiden kokemus, asiantuntemus, luotettavuus sekä niiden rahoitusosuus;
 - d) kyseisen hankkeen ja muiden Euroopan unionin yleisestä talousarviosta tai osana kansallisia ohjelmia rahoitettavien toimien keskinäinen täydentävyys.
6. Rahastosta myönnetään toimille yhteisön tukea pääsääntöisesti enintään kolmeksi vuodeksi edellyttäen, että toimen edistymisestä annetaan säännöllisin väliajoin selvitys.

16 artikla

Tekninen apu komission aloitteesta

1. Rahastosta voidaan komission aloitteesta ja/tai komission puolesta ja enintään 500 000 eurolla rahaston vuosittaisista määrärahoista rahoittaa valmistelu-, seuranta- ja hallinnointitoimia, teknisen avun toimia ja arviointi- ja tarkastustoimia, jotka ovat tarpeen tämän päätöksen panemiseksi täytäntöön.
2. Näihin toimiin sisältyvät seuraavat:
 - a) tutkimukset, arvioinnit, asiantuntijaraportit ja tilastot, myös sellaiset, jotka koskevat rahaston toimintaa yleisesti;
 - b) jäsenvaltioille, lopullisille tuensaajille ja suurelle yleisölle suunnatut tiedotustoimenpiteet, mukaan lukien tiedotuskampanjat ja rahastosta tuettujen hankkeiden yhteinen tietokanta;
 - c) hallinnoinnissa, seurannassa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien sähköisten järjestelmien käyttöönotto, käyttö ja keskinäiset yhteydet;
 - d) yhteisen arviointi- ja seurantakehyksen suunnittelu sekä indikaattoreiden järjestelmä, jossa otetaan tarvittaessa huomioon kansalliset indikaattorit;
 - e) arviointimenetelmien parantaminen ja tietojenvaihto alan käytännöistä;
 - f) jäsenvaltioiden 25 artiklan mukaisesti nimeämille viranomaisille suunnatut tiedotus- ja koulutustoimenpiteet, joilla täydennetään jäsenvaltioiden toimia ohjauksen antamiseksi viranomaisilleen 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

17 artikla

Tekninen apu jäsenvaltioiden aloitteesta

1. Jäsenvaltion aloitteesta rahastosta voidaan myöntää kutakin vuosittaista ohjelmaa varten rahoitusta valmistelu-, hallinnointi-, seuranta-, arviointi-, tiedotus- ja valvontatoimiin sekä toimenpiteisiin, joilla vahvistetaan rahaston hallinnollista täytäntöönpanokykyä.
2. Tekniseen apuun voidaan osoittaa kussakin vuosittaisessa ohjelmassa enintään:
 - a) vuosiksi 2007—2010 7 prosenttia jäsenvaltion vuosittaisesta osarahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa ja
 - b) vuosiksi 2011—2013 4 prosenttia jäsenvaltion vuosittaisesta osarahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa.

IV LUKU

19 artikla

OHJELMASUUNNITTELU

Kansallisten monivuotisten ohjelmien laatiminen ja hyväksyminen

18 artikla

Strategisten suuntaviivojen hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy jokaista monivuotista ohjelmaa varten strategiset suuntaviivat, joissa määritellään rahaston toiminnan puitteet ottaen huomioon palauttamismenettelyjä koskevan yhteisön lainsäädännön kehityksen ja täytäntöönpanon sekä laitonta maahanmuuttoa koskevat yhteisön toimet ja täytäntöönpanon sekä rahaston varojen ohjeellisen jaon monivuotisen ohjelman aikana.

2. Edellä 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen rahaston tavoitteiden osalta kyseisissä suuntaviivoissa konkretisoidaan erityisesti yhteisön painopisteet, joilla edistetään:

- a) sellaisten kolmansien maiden kansalaisten palauttamista, joilla ei ole passia eikä muita henkilöllisyyspapereita;
- b) sellaisten kolmansien maiden kansalaisten palauttamista, joihin ei sovelleta yhteisön takaisinottosopimuksia eikä kansallisia kahdenvälisiä takaisinottosopimuksia, jotta voidaan tehostaa valtion kansainvälisen oikeuden mukaista velvoitetta ottaa takaisin omat kansalaisensa;
- c) kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden palauttamista tiettyyn kolmanteen maahan, kun nämä ovat tulleet kyseisestä maasta tai ovat oleskelleet siellä vailla kansalaisuutta;
- d) sellaisten henkilöiden palauttamista, jotka eivät ole velvoitettuja poistumaan jäsenvaltioiden alueelta, kuten turvapaikanhakijat, joiden hakemukseen ei ole toistaiseksi vastattu kieltävästi, sekä henkilöt, jotka saavat kansainvälistä suojelua direktiivissä 2004/83/EY tarkoitetussa merkityksessä tai väliaikaista suojelua direktiivissä 2001/55/EY tarkoitetussa merkityksessä;
- e) erityisen haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien paluuta.

Edellä 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun tavoitteen osalta kyseisissä suuntaviivoissa konkretisoidaan erityisesti yhteisön painopisteet, joiden mukaan on edistettävä tietoisuutta yhteisistä normeista koko Euroopan unionin alueella ja kyseisten normien sisällyttämistä päivittäisiin palauttamisen hallinnointiprosesseihin jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskuudessa.

3. Komissio hyväksyy monivuotista ohjelmakautta koskevat strategiset suuntaviivat viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2007.

4. Strategiset suuntaviivat hyväksytään 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Kun strategiset suuntaviivat on hyväksytty, ne lisätään tähän päätökseen liitteenä.

1. Jokainen jäsenvaltio laatii 18 artiklassa tarkoitettujen strategisten suuntaviivojen pohjalta monivuotisen ohjelman luonnoksen, joka koostuu seuraavista osista:

- a) kuvaus jäsenvaltiossa vallitsevasta tilanteesta seuraavien osalta: yhdenmukainen palauttamismenettelyjen hallinnointi, yhteistyö kolmansien maiden konsuli- ja maahanmuuttoviranomaisten kanssa, vapaaehtoisessa ja pakkoon perustuvassa paluussa sovellettavat toimenpiteet ja käytännöt sekä eritelty tiedot vapaaehtoisesta ja pakkoon perustuvasta paluusta, sikäli kun ne ovat saatavissa; uudelleenkotouttamistoimiin ja pysyvään paluuseen sovellettava lähestymistapa, toimivaltaisten hallinto- ja oikeusviranomaisten kapasiteetin lisääminen sekä yhteistyö muiden jäsenvaltioiden kanssa edellä mainituissa asioissa;
- b) analyysi jäsenvaltion soveltamista vaatimuksista seuraavilla osa-alueilla: yhteistyö kolmansien maiden konsuli- ja maahanmuuttoviranomaisten kanssa, vapaaehtoisessa ja pakkoon perustuvassa paluussa sovellettavat toimenpiteet ja käytännöt, uudelleenkotouttamistoimiin ja pysyvään paluuseen sovellettava lähestymistapa, toimivaltaisten hallinto- ja oikeusviranomaisten kapasiteetin lisääminen sekä yhteistyö muiden jäsenvaltioiden kanssa edellä mainituissa asioissa; lisäksi on ilmoitettava operatiiviset tavoitteet, joilla kyseiset vaatimukset on tarkoitus täyttää monivuotisen ohjelmakauden aikana;
- c) asianmukainen strategia, jonka avulla tavoitteet voidaan saavuttaa, ja niiden täytäntöönpanoa koskevat painopisteet sekä kuvaus toimista, joiden avulla painopisteet on tarkoitus toteuttaa;
- d) arvio strategian yhteensopivuudesta muiden alueellisten, kansallisten ja yhteisön välineiden kanssa;
- e) tiedot painopisteistä ja niiden erityistavoitteista. Tavoitteet on ilmoitettava määrällisinä käyttäen rajoitettua määrää indikaattoreita suhteellisuusperiaatte huomioon ottaen. Indikaattoreilla on voitava mitata edistymistä lähtötilanteeseen verrattuna ja tavoitteiden tehokkuutta painopisteiden toteuttamisessa;
- f) kuvaus valitusta lähestymistavasta 12 artiklassa säädetyin kumppanuusperiaatteen täytäntöönpanemiseksi;
- g) alustava rahoitusuunnitelma, jossa täsmennetään kunkin painopisteen ja vuosittaisen ohjelman osalta, minkä verran rahoitusta olisi saatava rahastosta, sekä julkisista tai yksityisistä lähteistä saatavan yhteisrahoituksen kokonaismäärä;
- h) säännökset, joilla varmistetaan monivuotisen ohjelman julkistaminen.

2. Jäsenvaltioiden on esitettävä monivuotisen ohjelman luonnoksensa komissiolle viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on antanut strategiset suuntaviivat.

3. Ennen kuin komissio hyväksyy monivuotisen ohjelman luonnoksen, se tutkii seuraavat seikat:

- monivuotisen ohjelman luonnoksen johdonmukaisuus rahaston tavoitteiden ja 18 artiklassa määritettyjen strategisten suuntaviivojen kanssa;
- monivuotisen ohjelman luonnoksessa suunniteltujen toimien aiheellisuus ehdotetun strategian perusteella;
- rahaston tukitoimien täytäntöönpanoa varten jäsenvaltioissa käyttöön otettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelyjen yhdenmukaisuus tämän päätöksen säännösten kanssa;
- monivuotisen ohjelman luonnoksen yhdenmukaisuus yhteisön lainsäädännön kanssa yleensä ja erityisesti sellaisen yhteisön lainsäädännön kanssa, jonka tarkoituksena on varmistaa henkilöiden vapaa liikkuvuus, sekä siihen suoraan liittyvien, ulkorajavalvontaa ja turvapaikka- ja maahanmuuttoasioita koskevien liitännäistoimien kanssa.

4. Jos komissio katsoo, että monivuotisen ohjelman luonnos ei ole strategisten suuntaviivojen ja/tai tässä päätöksessä vahvistettujen, hallinnointi- ja valvontajärjestelmien luomista koskevien säännösten tai yhteisön lainsäädännön mukainen, se pyytää asianomaista jäsenvaltiota antamaan tarvittavat lisätiedot ja tarvittaessa tarkistamaan monivuotisen ohjelman luonnosta mainituilta osin.

5. Komissio hyväksyy monivuotiset ohjelmat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ohjelmat on virallisesti toimitettu komissiolle, 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

20 artikla

Monivuotisten ohjelmien tarkistaminen

1. Monivuotista ohjelmaa tarkastellaan uudelleen jäsenvaltion tai komission aloitteesta ja tarvittaessa siihen tehdään ohjelmakauden loppuun asti sovellettavia tarkistuksia, jotta yhteisön painopisteet voidaan ottaa huomioon paremmin tai eri tavalla. Monivuotisia ohjelmia voidaan tarkastella uudelleen arviointien perusteella ja/tai täytäntöönpanossa esiintyneiden vaikeuksien vuoksi.

2. Komissio tekee päätöksen, jolla se hyväksyy monivuotisen ohjelman tarkistamisen, mahdollisimman pian sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt sitä koskevan virallisen pyynnön. Monivuotisen ohjelman tarkistamisessa noudatetaan 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

21 artikla

Vuosittaiset ohjelmat

1. Komission hyväksymä monivuotinen ohjelma pannaan täytäntöön vuosittaisten työohjelmien avulla.

2. Komissio esittää jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 14 artiklassa määriteltyjen laskusääntöjen mukaisen arvion määrärahoista, jotka niille myönnetään

seuraavaksi vuodeksi vuosittaisessa talousarviomenettelyssä kohdennetuista kokonaisvaroista.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä marraskuuta luonnos seuraavan vuoden työohjelmaksi, joka on laadittu monivuotisen ohjelman perusteella ja joka koostuu seuraavista osista:

- yleiset säännöt, joiden mukaan vuosittaisen ohjelman perusteella rahoitettavat hankkeet valitaan;
- kuvaus vuosittaisen ohjelman mukaisesti tuettavista toimista;
- rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautuminen ohjelman eri toimien kesken sekä 17 artiklassa tarkoitettuun tekniseen apuun haettava määrä vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa varten.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luonnos vuoden 2008 ohjelmaksi viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2008.

5. Komissio tutkii jäsenvaltion luonnoksen vuosittaiseksi ohjelmaksi ottaen huomioon rahastolle talousarviomenettelyssä myönnettyjen määrärahojen lopullisen määrän.

Yhden kuukauden kuluessa kyseisen luonnoksen virallisesta toimittamisesta komissio ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, voiko se hyväksyä luonnoksen. Jos vuosittaisen ohjelman luonnos ei ole monivuotisen ohjelman mukainen, komissio pyytää jäsenvaltiota antamaan tarvittavat tiedot ja tarvittaessa tarkistamaan vuosittaisen ohjelman luonnosta mainituilta osin.

Komissio tekee rahoituspäätöksen, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, viimeistään kyseisen vuoden maaliskuun 1 päivänä. Päätöksessä ilmoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle myönnetty määrä ja menojen tukikelpoisuusaika.

6. Jotta voidaan ottaa huomioon asianmukaisesti perustellut hätätilanteet, joita ei ennakoitu vuosittaista ohjelmaa hyväksyttäessä ja jotka edellyttävät kiireellisiä toimia, jäsenvaltio voi tarkistaa enintään 10:tä prosenttia rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautumisesta vuosittaisessa ohjelmassa lueteltujen eri toimien kesken tai myöntää enintään 10 prosenttia rahoitusjakaumasta muihin tämän päätöksen mukaisiin toimiin. Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tarkistetusta vuosittaisesta ohjelmasta.

22 artikla

Monivuotisen ohjelman väliarviointi

1. Komissio toteuttaa strategisten suuntaviivojen väliarvioinnin ja tarvittaessa hyväksyy viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 vuosia 2011–2013 koskevat tarkistetut strategiset suunta-aviivat.

2. Jos tarkistetut strategiset suunta-aviivat hyväksytään, kunkin jäsenvaltion on tarkasteltava uudelleen monivuotista ohjelmaansa ja tarvittaessa tarkistettava sitä.

3. Edellä 19 artiklassa olevia, kansallisten monivuotisten ohjelmien valmistelua ja hyväksymistä koskevia sääntöjä sovelletaan tarvittavin muutoksin tarkistettujen monivuotisten ohjelmien valmisteluun ja hyväksymiseen.

4. Tarkistetut strategiset suuntaviivat hyväksytään 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

V LUKU

HALLINNOINTI- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄT

23 artikla

Täytäntöönpano

Komissio vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja antaa tarvittaessa täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä.

24 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden perustamissa monivuotisten ohjelmien hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä on oltava seuraavat säännökset:

- hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavien elinten tehtävien määrittely ja tehtävien jakautuminen kunkin elimen sisällä;
- tehtävien erottamista koskevan periaatteen noudattaminen kyseisten elinten välillä ja kunkin elimen sisällä;
- riittävät resurssit kullekin elimelle sille osoitettujen tehtävien suorittamiseksi rahastosta yhteisrahoitettavien toimien täytäntöönpanokaudella;
- menettelyt vuosittaisten ohjelmien puitteissa ilmoitettujen menojen oikeellisuuden ja asianmukaisuuden varmistamiseksi;
- sähköisessä muodossa olevat luotettavat järjestelmät tilinpitoa, seuranta ja tilinpäätösraportointia varten;
- raportointi- ja seurantajärjestelmä, jos vastuuelin siirtää tehtävien suorittamisen toiselle elimelle;
- suoritettavia tehtäviä koskevat menettelyohjeet;
- järjestelyt järjestelmän toiminnan tarkastamiseksi;
- järjestelmät ja menettelyt asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi;
- sääntöjenvastaisuuksia ja aiheettomasti maksettujen määrrien takaisinperintää koskevat raportointi- ja seurantamenettelyt.

25 artikla

Viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä monivuotisen ohjelmansa ja vuosittaisten ohjelmiansa täytäntöönpanoa varten seuraavat viranomaiset:

- vastuuviranomainen: jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö, jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin taikka jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaan toimiva julkisen palvelun tehtävää suorittava elin, joka on vastuussa rahastosta tukea saavien monivuotisen ohjelman ja vuosittaisten ohjelmien hallinnoinnista ja kaikesta yhteydenpidosta komission kanssa;
- todentamisviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin tai tällaisena elimenä tai viranomaisena toimiva henkilö, joka todentaa menoilmoitukset ennen niiden lähettämistä komissiolle;
- tarkastusviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, jonka on oltava toiminnassaan riippumaton vastuuviranomaisesta ja todentamisviranomaisesta ja jonka tehtävänä on tarkastaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tosiasiallinen toimivuus;
- tarvittaessa valtuutettu viranomainen.

2. Jäsenvaltion on vahvistettava säännöt, jotka koskevat sen suhteita 1 kohdassa tarkoitettuihin viranomaisiin sekä niiden suhteita komissioon.

3. Jollei 24 artiklan b alakohdan säännöksistä muuta johdu, jotkin tai kaikki tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista viranomaisista voivat sijaita samassa elimessä.

4. Komissio hyväksyy 26–30 artiklan soveltamista koskevat säännöt 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

26 artikla

Vastuuviranomainen

1. Vastuuviranomaisen on täytettävä seuraavat vähimmäisehdot:

- sen on oltava oikeushenkilö, paitsi jos se on jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö;
- sillä on oltava käytössään infrastruktuuri, jonka avulla se voi helposti pitää yhteyttä suureen käyttäjäkuntaan sekä muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisiin ja komissioon;
- sen on työskenneltävä sellaisessa hallinnollisessa ympäristössä, jossa se kykenee hoitamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja välttämään eturistiriidat;
- sen on voitava soveltaa yhteisön varainhoitoa koskevia sääntöjä;

e) sillä on oltava hallinnoitavikseen saamiensa yhteisön varojen määrää vastaavat taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset;

f) sillä on oltava henkilökunta, jolla on kansainvälisessä työympäristössä tehtävään hallintotyöhön soveltuva pätevyys.

2. Jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaisella on käytettävissään riittävät varat, jotta se pystyy suorittamaan tehtävänsä asianmukaisesti vuosien 2008–2013 ajan.

3. Komissio voi avustaa jäsenvaltioita kouluttamaan henkilöstöä erityisesti, jotta V–IX lukua sovelletaan asianmukaisesti.

27 artikla

Vastuuviranomaisen tehtävät

1. Vastuuviranomainen vastaa monivuotisen ohjelman hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

Vastuuviranomaisen on huolehdittava erityisesti seuraavista tehtävistä

- a) kumppanien kuuleminen 12 artiklan mukaisesti;
- b) monivuotisia ja vuosittaisia ohjelmia, joihin 19 ja 21 artiklassa viitataan, koskevien ehdotusten toimittaminen komissiolle;
- c) tarvittaessa tarjouskilpailujen ja ehdotuspyyntöjen organisointi ja julkaiseminen;
- d) rahastosta yhteisrahoitettavien hankkeiden valinnan järjestäminen 15 artiklan 5 kohdan mukaisia vaatimuksia noudattaen;
- e) komission suorittamien maksujen vastaanottaminen ja varojen maksaminen lopullisille tuensaajille;
- f) johdonmukaisuuden ja täydentävyyden varmistaminen rahastosta myönnetyn yhteisrahoituksen ja muista asiaan kuuluvista kansallisista ja yhteisön rahoitusvälineistä myönnettävän rahoituksen välillä;
- g) yhteisrahoitettujen tuotteiden ja palvelujen toimituksen seuraaminen ja sen varmistaminen, että toimien osalta ilmoitetut menot ovat todella toteutuneet ja että ne ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;
- h) sen varmistaminen, että käytössä on sähköinen järjestelmä vuosittaisen ohjelmien kutakin toimea koskevan kirjanpitoaineiston tallentamisesta ja säilyttämisestä varten ja että varainhoitoa, seurantaa, valvontaa ja arviointia varten tarvittavat täytäntöönpanoa koskevat tiedot kerätään;

i) sen varmistaminen, että lopullisilla tuensaajilla ja muilla rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanoon osallistuvilla tahoilla on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville maksetutapahtumille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten kirjanpitosääntöjen soveltamista;

j) sen varmistaminen, että 49 artiklassa tarkoitetut rahastoa koskevat arvioinnit tehdään 50 artiklan 2 kohdassa säädetyissä määräajoissa ja että ne täyttävät komission ja jäsenvaltion välillä sovitut laatuvaatimukset;

k) menettelyjen käyttöönotto sen varmistamiseksi, että kaikki menoja ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi, säilytetään 43 artiklan vaatimusten mukaisesti;

l) sen varmistaminen, että tarkastusviranomaisen saa 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamista varten kaikki tarvittavat tiedot hallinnointimenettelyistä ja rahastosta yhteisrahoitusta saavista hankkeista;

m) sen varmistaminen, että todentamisviranomaisen saa kaikki todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

n) vuosittaisten ohjelmien täytäntöönpanoa koskevien seuranta- ja loppukertomusten, todentamisviranomaisen todentamien menoilmoitusten ja maksupyyntöjen tai tarvittaessa maksuilmoitusten laatiminen ja toimittaminen komissiolle;

o) tiedottaminen ja neuvonta sekä tuettujen toimien tulosten levittäminen;

p) yhteistyö komission ja muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisten kanssa;

q) sen varmistaminen, että lopulliset tuensaajat panevat 33 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut suuntaviivat täytäntöön.

2. Jäsenvaltioissa toteutettavien toimien hallinnointiin liittyvät vastuuviranomaisten toimet voidaan rahoittaa 16 artiklassa tarkoitetusta teknisestä avusta.

28 artikla

Vastuuviranomaisen suorittama tehtävien delegointi

1. Jos kaikki tai osa vastuuviranomaisen tehtävistä delegoidaan valtuutetulle viranomaiselle, vastuuviranomainen määrittää delegoitavien tehtävien laajuuden ja laatii tehtävien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt 26 artiklassa esitettyjen ehtojen mukaisesti.

2. Säännöissä määrätään muun muassa, että vastuuviranomaiselle on toimitettava säännöllisesti tietoja delegoitujen tehtävien suorittamisesta ja kuvaus käytetyistä menetelmistä.

29 artikla

Todentamisviranomainen

1. Todentamisviranomainen

a) todentaa, että:

- i) menoilmoitus on todenmukainen ja laadittu luotettavan kirjanpitojärjestelmän ja todennettavissa olevien tositteiden perusteella;
- ii) ilmoitetut menot ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia ja aiheutuneet ohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti rahoitettaviksi valituista toimista, jotka ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

b) varmistaa, että se on saanut vastuuviranomaiselta todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoilmoituksiin sisältyviä menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

c) ottaa todentamisessa huomioon tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset;

d) säilyttää komissiolle ilmoitettuja menoja koskevan kirjanpitoaineiston sähköisessä muodossa;

e) todentaa havaittujen sääntöjenvastaisuuksien vuoksi aiheettomasti maksetuiksi todettujen yhteisön varojen takaisinperinnän tarvittaessa korkoineen;

f) pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja takaisin perityistä määristä Euroopan unionin yleisen talousarvion mukaisesti mahdollisuuksien mukaan vähentämällä ne seuraavasta menoilmoituksesta.

2. Jäsenvaltioissa toteuttaviin hankkeisiin liittyviä todentamisviranomaisen toimia voidaan rahoittaa 17 artiklassa tarkoitettua teknisestä avusta edellyttäen, että 25 artiklassa kuvatut todentamisviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

30 artikla

Tarkastusviranomainen

1. Tarkastusviranomainen:

a) varmistaa, että tarkastukset tehdään hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi;

b) varmistaa, että toimia koskevat tarkastukset tehdään tarkoituksenmukaisista otoksista ilmoitettujen menojen tarkastamiseksi; otoksen on edustettava vähintään 10: tä prosenttia kunkin vuosittaisen ohjelman tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

c) esittää komissiolle kuuden kuukauden kuluessa monivuotisen ohjelman hyväksymisestä a ja b alakohdassa tarkoitettuja tarkastuksia suorittavat elimet kattavan tarkastusstrategian varmistuen, että tärkeimmät yhteisrahoituksen saajat tarkastetaan ja että tarkastukset jakautuvat tasaisesti koko ohjelmakaudelle.

2. Jos tämän päätöksen nojalla nimetty tarkastusviranomainen on myös päätösten N:o 573/2007/EY, N:o 574/2007/EY ja 2007/.../EY mukaisesti nimetty tarkastusviranomainen tai jos kahteen tai useampaan rahastoista sovelletaan yhteisiä järjestelmiä, komissiolle voidaan 1 kohdan c alakohdan nojalla toimittaa yksi ainoa yhteinen tarkastusstrategia.

3. Tarkastusviranomainen laatii kunkin vuosittaisen ohjelman osalta kertomuksen, joka käsittää

a) vuosittaisen tarkastuskertomuksen, jossa esitetään tarkastusstrategian mukaisesti vuosittaisen ohjelmaan kohdistettujen tarkastusten havainnot ja havaitut puutteellisuudet ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä;

b) tarkastusviranomaisen vastuulla tehtyihin tarkastuksiin perustuvan lausunnon siitä, antaako hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toiminta kohtuulliset takeet komissiolle esitettyjen menoilmoitusten oikeellisuudesta sekä ilmoituksen perustana olevien tapahtumien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta;

c) lausuman, jossa arvioidaan loppumaksupyynnön tai maksuilmoituksen pätevyys sekä asianomaisten menojen sääntöjenmukaisuus.

4. Tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että tarkastustyössä otetaan huomioon hyväksytyt kansainväliset tarkastus-suositukset.

5. Jäsenvaltioissa toteutettaviin hankkeisiin liittyvä tarkastus voidaan rahoittaa 17 artiklassa tarkoitettua teknisestä avusta, edellyttäen että 24 artiklassa kuvatut tarkastusviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

VI LUKU

VELVOLLISUUDET JA VALVONTA

31 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltiot ovat vastuussa monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien moitteettoman varainhoidon varmistamisesta ja menojen perustana olevien maksujen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaiset ja mahdolliset valtuutetut viranomaiset, todentamisviranomaiset, tarkastusviranomaiset ja muut asianomaiset elimet saavat asianmukaista ohjausta 24–30 artiklassa tarkoitettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien perustamisessa sen varmistamiseksi, että yhteisön varoja käytetään tehokkaasti ja sääntöjenmukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on estettävä, havaittava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet. Niiden on ilmoitettava sääntöjenvastaisuuksista komissiolle ja tiedotettava sille hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.

Kun lopulliselle tuensaajalle aiheuttomasti maksettuja määriä ei voida periä takaisin, asianomaisten jäsenvaltion on maksettava menetetyt määrät takaisin Euroopan unionin yleiseen talousarvioon, jos osoitetaan, että menetys on aiheutunut sen tuottamuksesta tai laiminlyönnistä.

4. Jäsenvaltiot kantavat ensisijaisen vastuun toimien varainhoidon valvonnasta ja huolehtivat siitä, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä ja tarkastuksia sovelletaan siten, että voidaan varmistaa yhteisön varojen asianmukainen ja tehokas käyttö. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle kuvaus näistä järjestelmistä.

5. Edellä olevien 1–4 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

32 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmät

1. Ennen kuin komissio hyväksyy monivuotisen ohjelman 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmät on perustettu 24–30 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että järjestelmät toimivat tehokkaasti koko ohjelmakauden ajan.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle monivuotisen ohjelmansa luonnoksen mukana kuvaus vastuuviranomaisten, valtuutettujen viranomaisten ja todentamisviranomaisten organisaatorakenteesta ja menettelyistä sekä kyseisten viranomaisten ja elinten, tarkastusviranomaisen ja tarkastuksia tarkastusviranomaisen valvonnassa suorittavien muiden tahojen sisäisistä tarkastusjärjestelmistä.

3. Komissio tarkastelee tämän säännöksen soveltamista valmistellessaan 50 artiklan 3 kohdassa säädettyä kertomusta vuosilta 2008–2010.

33 artikla

Komission velvollisuudet

1. Komissio varmistaa 31 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että jäsenvaltiot ovat perustaneet 24–30 artiklan

mukaiset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät. Lisäksi se varmistaa vuosittaisen tarkastuskertomusten ja omien tarkastustensa perusteella, että kyseiset järjestelmät toimivat tehokkaasti ohjelmakauden ajan.

2. Jäsenvaltioiden suorittamia tarkastuksia rajoittamatta komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat suorittaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi vähintään kolmen työpäivän varoitusajalla paikalla tarkastuksia, joihin voi kuulua vuosittaisiin ohjelmiin sisältyviä toimia koskevia tarkastuksia. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

3. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota suorittamaan tarkastuksia paikalla järjestelmien moitteettoman toiminnan tai yhden tai useamman tapahtuman moitteettomuuden tarkastamiseksi. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

4. Komissio huolehtii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa rahastosta tuettuihin toimiin liittyvästä tiedottamisesta, toimien julkistamisesta ja toimien seurannasta.

5. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että toimet ovat johdonmukaisia yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja aloitteiden kanssa ja niitä täydentäviä.

6. Komissio vahvistaa suuntaviivat varmistukseen tämän päätöksen mukaisesti myönnetyn rahoituksen näkyvyyden.

34 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisten kanssa

1. Komissio tekee yhteistyötä tarkastusviranomaisten kanssa niiden tarkastussuunnitelmien ja -menetelmien koordinoimiseksi ja vaihtaa viipymättä tietoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tarkastusten tuloksista valvontaresurssien parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi ja työn tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi.

Komissio toimittaa 30 artiklan mukaisesti esitettyä tarkastusstrategiaa koskevat huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.

2. Omaa tarkastusstrategiaansa määriteltessään komissio määrittää ne vuosittaiset ohjelmat, joita se pitää hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä koskevien tietojen perusteella tyydyttävinä.

Komissio voi päättää, että se voi luottaa mainittujen ohjelmien osalta pääasiallisesti jäsenvaltioiden toimittamaan todentavaan aineistoon ja että se suorittaa omia tarkastuksiaan paikalla vain, jos on todisteita, jotka viittaavat puutteisiin järjestelmissä.

VII LUKU

VARAINHOITO

35 artikla

Tukikelpoisuus — menoilmoitukset

1. Kaikissa menoilmoituksissa on mainittava lopullisille tuensaajille toimia toteutettaessa aiheutuneiden menojen määrä ja vastaava julkisista tai yksityisistä varoista saatu tukiosuus.

2. Menojen on vastattava lopullisten tuensaajien suorittamia maksuja. Niiden tueksi on esitettävä maksukuitit tai kirjanpitoasiakirjat, joilla on vastaava todistusarvo.

3. Menoihin voidaan myöntää rahastosta tukea vain jos ne on todellisuudessa maksettu aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jota 21 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu rahoituspäätös, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, koskee. Yhteisrahoitusta ei voida myöntää toimille, jotka ovat päättyneet ennen tukikelpoisuuden alkamispäivää.

4. Säännöt, joita sovelletaan 3 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien ja rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanon yhteydessä aiheutuneiden menojen tukikelpoisuuteen, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

36 artikla

Lopullisille tuensaajille maksettavien maksujen täysimääräisyys

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomainen varmistaa, että lopulliset tuensaajat saavat julkisista varoista maksettavan koko rahoitusosuuden niin pian kuin mahdollista. Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään eikä siitä saa periä mitään erityismaksuja tai muita vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät lopullisille tuensaajille maksettavia määriä, edellyttäen että lopulliset tuensaajat täyttävät kaikki toimien ja menojen tukikelpoisuutta koskevat vaatimukset.

37 artikla

Euron käyttö

1. Jäsenvaltioiden 19 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ohjelmien ja 21 artiklassa tarkoitettujen vuosittaisten ohjelmien luonnoksissa esitetyt määrät, todennetut menoilmoitukset, 27 artiklan 1 kohdan n alakohdassa tarkoitettujen maksupyynnöt sekä 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa seurantakertomuksessa ja 51 artiklassa tarkoitettua vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa mainitut menot on esitettävä euromääräisinä.

2. Edellä 21 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen komission rahoituspäätökset, joilla jäsenvaltioiden vuosittaiset ohjelmat hyväksytään, sekä komission maksusitoumukset ja komission maksut ovat euromääräisiä, ja ne maksetaan euroina.

3. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa valuuttanaan maksupyynnön päivämäärään mennessä, muuntavat kansallisessa valuutassa aiheutuneet menojen määrät euroiksi.

Tämä määrä muunnetaan euroiksi käyttäen komission kuukausittaista kirjanpitolukua siltä kuukaudelta, jonka aikana meno merkittiin kyseisen ohjelman vastuuviranomaisen tileille. Komissio julkaisee kyseisen kurssin sähköisesti kuukausittain.

4. Kun eurosta tulee jonkin jäsenvaltion valuutta, 3 kohdassa kuvattua muuntomenettelyä sovelletaan edelleen kaikkiin menoihin, jotka merkitään todentamisviranomaisen tileille ennen kansallisen valuutan ja euron välisen kiinteän muuntokurssin voimaantulopäivää.

38 artikla

Maksusitoumukset

Yhteisön talousarviositoumukset tehdään vuosittain noudattaen 21 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua komission rahoituspäätöstä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään.

39 artikla

Maksut — ennakkomaksut

1. Komissio suorittaa rahaston rahoitusosuuteen liittyvät maksut maksusitoumusten mukaisesti.

2. Maksut suoritetaan ennakkomaksuna ja loppumaksuna. Ne maksetaan jäsenvaltion nimeämälle vastuuviranomaiselle.

3. Jäsenvaltiolle maksetaan ensimmäisenä ennakkomaksuna 50 prosenttia määrästä, joka sille on myönnetty rahoituspäätöksessä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, 60 päivän kuluessa siitä kun kyseinen päätös on tehty.

4. Toinen ennakkomaksu maksetaan viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä kun komissio on kahden kuukauden kuluessa jäsenvaltion virallisesti toimittamasta maksupyynnöstä hyväksynyt vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan seurantakertomuksen sekä todennetun menoilmoituksen, joka on laadittu 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 35 artiklan mukaisesti ja jonka mukaan toteutuneet menot kattavat vähintään 60 prosenttia ensimmäisestä ennakkomaksusta.

Komission maksama toinen ennakkomaksu saa olla enintään 50 prosenttia siinä rahoituspäätöksessä myönnetystä kokonaisuudesta, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, ja jos jäsenvaltion myöntämä kansallinen osuus on pienempi kuin kyseisessä rahoituspäätöksessä ilmoitettu määrä, toinen ennakkomaksu ei missään tapauksessa saa olla enempää kuin erotus, joka saadaan kun ensimmäisen ennakkomaksun määrä vähennetään niistä yhteisön varoista, jotka jäsenvaltio on osoittanut vuosittaiseen ohjelmaan sisältyvien hankkeiden toteuttamiseen.

5. Ennakkomaksuista kertyneet korot kirjataan kyseiseen vuosittaiseen ohjelmaan ja niitä on pidettävä kansalliseksi julkiseksi rahoitusosuudeksi katsottavana jäsenvaltion varana ja ne on ilmoitettava komissiolle kyseisen vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan loppukertomuksen menoilmoituksen yhteydessä.

6. Ennakkomaksuna maksetut määrät poistetaan tileistä, kun vuosittainen ohjelma saatetaan loppuun.

40 artikla

Loppumaksun maksaminen

1. Komissio suorittaa loppumaksun edellyttäen, että seuraavat asiakirjat on toimitettu sille viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua rahoituspäätöksessä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, määritellyn menojen tukikelpoisuusajan päättymisestä:

- a) todennettu menoilmoitus, joka on laadittu 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 35 artiklan mukaisesti, ja loppumaksupyynnöksi tai maksuilmoitus;
- b) 51 artiklassa säädetty vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus;
- c) 30 artiklan 3 kohdassa mainitut vuosittainen tarkastuskertomus, lausunto ja lausuma.

Loppumaksun maksamisen edellytyksenä on, että vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja loppumaksupyynnön pätevyys arviointilausuma hyväksytään.

2. Jos vastuuviranomainen ei toimita 1 kohdassa mainittuja asiakirjoja hyväksyttävissä muodossa määräpäivään mennessä, komissio vapauttaa kaikki sellaiset kyseisen vuosittaisen ohjelman maksusitoumukset, joita ei ole käytetty ennakkomaksujen maksamiseen.

3. Edellä 2 kohdassa mainittu automaattinen maksusitoumusten vapauttaminen keskeytetään kyseisiin hankkeisiin liittyvän määrän osalta, jos jäsenvaltiossa on käynnissä sellaisia oikeudellisia menettelyjä tai hallinnollisia muutoksenhakuja, joilla on lykkäävä vaikutus 1 kohdassa mainittujen asiakirjojen toimittamisen ajankohtana. Jäsenvaltion on annettava toimittamassaan loppukertomuksessa yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä hankkeista ja esitettävä komissiolle kuuden kuukauden välein kertomukset hankkeiden edistymisestä. Jäsenvaltio toimittaa näiden hankkeiden osalta 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun oikeudelliset menettelyt tai hallinnolliset muutoksenhaut on saatettu loppuun.

4. Edellä 1 kohdassa mainittu yhdeksän kuukauden määräaika keskeytyy, jos komissio on tehnyt 42 artiklan nojalla päätöksen vuosittaisen ohjelman yhteisrahoitusta koskevien maksujen lykkäämisestä. Määräaika alkaa kulua jälleen päivänä, jona 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu komission päätös on annettu tiedoksi jäsenvaltiolle.

5. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle niiden menojen määrän, jotka komissio hyväksyy rahoitettavaksi rahastosta, ja mahdolliset rahoitusoikaisut, jotka perustuvat ilmoitettujen menojen ja rahastosta rahoitettavien menojen eroon, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 41 artiklan soveltamista. Jäsenvaltion on esitettävä huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa.

6. Komissio päättää rahastosta rahoitettavien menojen määrän kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut

jäsenvaltion huomautukset, ja perii takaisin lopullisesti hyväksytyjen menojen ja kyseiselle jäsenvaltiolle jo maksettujen määrien välisen erotuksen.

7. Komissio maksaa loppuerän käytettävissä olevien varojen rajoissa 60 päivän kuluessa päivästä, jona se hyväksyy 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjat. Maksusitoumuksen loppuerä vapautetaan kuuden kuukauden kuluessa maksamisesta.

41 artikla

Maksujen pidättäminen

1. Varainhoitoasetuksessa tarkoitettujen valtuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjän on pidättävä maksu enintään kuuden kuukauden ajan, jos:

- a) kansallisen tai yhteisön tarkastuselimen kertomuksessa on todisteita, jotka viittaavat huomattaviin puutteisiin hallinnointi- ja valvontajärjestelmien toiminnassa,
- b) mainitun virkamiehen on tehtävä lisätarkistuksia saatuaan tietoonsa tietoja, joiden perusteella hän epäilee, että todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu.

2. Jäsenvaltiolle ja vastuuviranomaiselle on ilmoitettava maksunpidätyksen syistä viipymättä. Maksu pidätetään, kunnes jäsenvaltio on toteuttanut tarvittavat toimenpiteet.

42 artikla

Maksujen keskeytys

1. Komissio voi keskeyttää ennakkomaksujen ja loppumaksujen maksamisen kokonaan tai osittain, kun:

- a) ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka vaikuttaa maksujen todentamismenettelyn luotettavuuteen ja jonka osalta ei ole toteutettu oikaisu-toimenpiteitä, tai
- b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu, tai
- c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 31 ja 32 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita.

2. Komissio voi päättää keskeyttää ennakko- ja loppumaksut annettuaan jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksia kolmen kuukauden määräajassa.

3. Komissio lopettaa ennakko- ja loppumaksujen keskeytyksen, kun se katsoo jäsenvaltion toteuttaneen keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

4. Jos jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä, komissio voi tehdä päätöksen vuosittaisesta ohjelmaa koskevan yhteisön rahoitusosuuden peruuttamisesta kokonaan tai osittain 46 artiklan mukaisesti.

43 artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

Vastuuviranomaisen on varmistettava, että kaikki kyseisten ohjelmien menoja ja tarkastuksia koskevat tositteet ovat komission ja tilintarkastustuomioistuimen saatavilla viiden vuoden ajan ohjelmien päättämisen jälkeen 40 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamis-sopimuksen 87 artiklan mukaisten valtioneuvostojen soveltamista.

Määräaika keskeytyy oikeuskäsittelyn ajaksi tai komission asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä.

VIII LUKU

RAHOITUSOIKAISUT

44 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu sääntöjenvastaisuuksien tutkinnasta, joka niiden on aloitettava saatuaan todisteita ohjelmien luonteeseen tai niiden täytäntöönpano- tai valvontaedellytyksiin vaikuttavista merkittävistä muutoksista, sekä tarvittavien rahoitusoikaisujen tekemisestä.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä rahoitusoikaisut, jotka liittyvät toimissa tai vuosittaisissa ohjelmissa havaittuihin yksittäisiin tai järjestelmällisiin sääntöjenvastaisuuksiin.

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut toteutetaan siten, että yhteisön rahoitusosuus peruutetaan, ja jos mahdollista, peritään takaisin joko kokonaan tai osittain. Jos varoja ei palauteta jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, niistä peritään 47 artiklan 2 kohdan mukaista viivästyskorkoa. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä rahastolle aiheutunut taloudellinen tappio.

3. Kun on kyse järjestelmällisistä sääntöjenvastaisuuksista, asianomaisen jäsenvaltion on laajennettava tutkimuksiaan siten, että ne kattavat kaikki toimet, joihin sääntöjenvastaisuudet ovat voineet vaikuttaa.

4. Jäsenvaltioiden on 51 artiklassa tarkoitetussa vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa lueteltava kyseisen ohjelman yhteydessä aloitetut peruutusmenettelyt.

45 artikla

Komission suorittamat tarkastukset ja rahoitusoikaisut

1. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat tarkastaa paikalla, myös pistokokein, rahastosta rahoitettuja toimia sekä hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä vähintään

kolmen työpäivän varoitusajalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tilintarkastustuomioistuimen toimivaltaa ja jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti suorittamia tarkastuksia. Komissio ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle saadakseen kaiken tarvittavan avun. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua tarkastuksiin.

Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tekemään tarkastuksen paikalla varmistaakseen yhden tai useamman maksutapahtuman oikeellisuuden. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua tarkastuksiin.

2. Jos komissio katsoo tarvittavat tarkastukset tehtyään, että jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 31 artiklan nojalla kuuluvia velvollisuuksia, se keskeyttää ennakkomaksujen tai loppumaksun maksamisen 42 artiklan mukaisesti.

46 artikla

Oikaisujen perusteet

1. Komissio voi tehdä rahoitusoikaisut peruuttamalla vuosittaiselle ohjelmalle myönnetyn yhteisön rahoitusosuuden kokonaan tai osittain, jos se tarvittavan tutkinnan jälkeen päätyy siihen, että

- a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka on saattanut vaaraan ohjelmaan jo maksetun yhteisön rahoitusosuuden;
- b) todennettuun maksuilmoitukseen sisältyvä meno on sääntöjenvastainen, eikä jäsenvaltio ole oikaisut sitä ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista;
- c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 31 artiklan mukaisia velvoitteita ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista.

Komissio tekee päätöksen otettuaan huomioon jäsenvaltion mahdollisesti esittämät huomautukset.

2. Komissio tekee rahoitusoikaisut havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien perusteella ja ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden järjestelmällisyyden määrittäessään, sovelletaanko kiinteämääräistä vai ekstrapoloitua oikaisua. Jos sääntöjenvastaisuus liittyy menoilmoitukseen, josta tarkastusviranomaisen on aiemmin antanut kohtuulliset takeet 30 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, olettamuksena on, että kyseessä on järjestelmällinen ongelma, jolloin siihen sovelletaan kiinteämääräistä tai ekstrapoloitua oikaisua, ellei jäsenvaltio pysty osoittamaan tätä olettamusta vääräksi kolmen kuukauden kuluessa.

3. Oikaisun määrää päätätessään komissio ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden merkittävyyden samoin kuin kyseisessä vuosittaisessa ohjelmassa havaittujen puutteiden laajuuden ja niistä aiheutuvat taloudelliset vaikutukset.

4. Kun komissio perustaa kantansa muiden kuin omien yksiköidensä tilintarkastajien toteamiin seikkoihin, se tekee omat johtopäätöksensä niiden taloudellisista seurauksista tarkasteltuaan asianomaisten jäsenvaltion 32 artiklan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, sääntöjenvastaisuuksia koskevia ilmoituksia ja jäsenvaltioiden mahdollisesti antamia vastauksia.

47 artikla

Takaisin maksaminen

1. Kaikki Euroopan unionin yleiseen talousarvioon takaisin maksettavat varat on suoritettava varainhoitoasetuksen 72 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuna määräaikana. Määräaika päättyy määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä.

2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan määräpäivästä tosiasialliseen maksupäivään. Viivästyskorko on Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama, Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa julkaistava korko sen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä, jona maksuaika on kulunut umpeen, korotettuna kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä.

48 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

Komission suorittama rahoitusoikaisu ei vaikuta 44 artiklassa jäsenvaltioille säädettyyn velvoitteeseen huolehtia takaisinperinnästä.

IX LUKU

SEURANTA, ARVIOINTI JA KERTOMUKSET

49 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio seuraa rahastoa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komissio arvioi rahastoa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Arvioinnin tarkoituksena on 50 artiklan 3 kohdassa säädettyjen kertomusten valmistelun yhteydessä tutkia toimien aiheellisuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia 2 artiklassa mainittuun yleiseen tavoitteeseen nähden.

3. Komissio tarkastelee myös rahastosta tuettavien toimien ja yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja aloitteiden nojalla toteutettavien toimien keskinäistä täydentävyyttä.

50 artikla

Kertomusten antoa koskevat velvoitteet

1. Kunkin jäsenvaltion vastuuviranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet hankkeiden seurannan ja arvioinnin varmistamiseksi.

Tätä varten sopimuksissa, jotka vastuuviranomainen tekee toimien toteuttamisesta vastaavien tahojen kanssa, on oltava lausekkeita, joissa edellytetään, että toimen täytäntöönpanon edistymisestä ja asetettujen tavoitteiden toteutumisesta laaditaan säännöllisesti seurantakertomuksia ja loppukertomuksia, jotka toimivat vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan seurantakertomuksen pohjana.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle:

- viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010 arviointikertomus rahastosta yhteisrahoitettujen toimien täytäntöönpanosta;
- arviointikertomus rahastosta yhteisrahoitettujen toimien tuloksista ja vaikutuksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 vuosien 2008–2010 osalta ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 vuosien 2011–2013 osalta.

3. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle:

- kertomuksen siitä, miten 15 artiklassa asetettuja ehtoja on sovellettu varojen vuosittaiseen jakamiseen jäsenvaltioiden kesken, sekä ehdotukset tarpeellisiksi katsotuista muutoksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010;
- välikertomuksen saaduista tuloksista ja rahaston täytäntöönpanon laadullisista ja määrällisistä näkökohdista sekä ehdotuksen rahaston kehittämiseksi tulevaisuudessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010;
- jälkiarviointikertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 vuosilta 2008–2010 ja 31 päivänä joulukuuta 2015 vuosilta 2011–2013.

51 artikla

Vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus

1. Jotta ohjelman täytäntöönpanosta saataisiin selkeä käsitys, vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa on oltava seuraavat tiedot:

- vuosittaisen ohjelman rahoituksen ja toiminnan täytäntöönpano;
- monivuotisen ohjelman ja sen painopisteiden täytäntöönpanossa saavutettu edistys suhteessa sen todennettavissa oleviin erityistavoitteisiin siten, että indikaattorit ilmaistaan määrällisinä aina kun se on mahdollista;
- vastuuviranomaisen täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, erityisesti:
 - seuranta ja arviointia koskevat toimenpiteet, tietojenkeruumenetelmät mukaan luettuina,

ii) tiivistelmä mahdollisista huomattavista ongelmista, joita on esiintynyt toimenpideohjelman täytäntöönpanossa, ja toteutetut toimenpiteet,

iii) teknisen avun käyttö;

d) toimenpiteet vuosittaisista ohjelmista ja monivuotisista ohjelmista tiedottamiseksi ja niiden julkistamiseksi.

2. Kertomusta pidetään hyväksyttävänä, jos siihen sisältyvät kaikki 1 kohdassa luetellut tiedot. Komissio tekee päätöksen vastuuviranomaiselta saamansa kertomuksen sisällöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut kaikki 1 kohdassa tarkoitettut tiedot, ja ilmoittaa päätöksestään jäsenvaltioille. Jos komissio ei vastaa säädetyssä määräajassa, kertomuksen katsotaan tulleen hyväksytyksi.

X LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

52 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa päätöksellä N:o 574/2007/EY perustettu yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa käsittelevä yhteinen komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 5 artiklan b alakohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 3 kohdan c alakohdassa ja 4 kohdan b ja e alakohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kuudeksi viikoksi.

53 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä päätöstä uudelleen komission ehdotuksen perusteella viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2013.

54 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008, lukuun ottamatta 14, 18, 19, 21, 22 ja 25 artiklaa, 31 artiklan 2 kohtaa, 31 artiklan 5 kohtaa, 32 artiklaa, 35 artiklan 4 kohtaa ja 52 artiklaa, joita sovelletaan 7 päivästä kesäkuuta 2007.

55 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 23 päivänä toukokuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja

H.-G. PÖTTERING

G. GLOSER